A BIZOTTSÁG (EU) 2021/2036 RENDELETE

(2021. november 19.)

az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról szóló 1126/2008/EK rendeletnek az IFRS 17 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 3. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 1126/2008/EK bizottsági rendelettel ([2]) elfogadásra kerültek egyes, 2008. október 15-én érvényben lévő nemzetközi számviteli standardok és értelmezések.

(2) A Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) 2017. május 18-án közzétette az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* nemzetközi pénzügyi beszámolási standardot, 2020. június 25-én pedig az IFRS 17 standard módosításait (a továbbiakban: IFRS 17).

(3) Az IFRS 17 standard elfogadása a következő standardok vagy értelmezések szükségszerű módosításával jár: IFRS 1 *A Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok első alkalmazása*, IFRS 3 *Üzleti kombinációk*, IFRS 5 *Értékesítésre tartott befektetett eszközök és megszűnt tevékenységek*, IFRS 7 *Pénzügyi instrumentumok: közzétételek*, IFRS 9 *Pénzügyi instrumentumok*, IFRS 15 *Vevői szerződésekből származó bevétel*, IAS 1 *Pénzügyi kimutatások prezentálása* nemzetközi számviteli standard, IAS 7 *Cash flow-k kimutatásai*, IAS 16 *Ingatlanok, gépek és berendezések*, IAS 19 *Munkavállalói juttatások*, IAS 28 *Társult vállalkozásokban és közös vállalkozásokban lévő befektetések*, IAS 32 *Pénzügyi instrumentumok: bemutatás*, IAS 36 *Eszközök értékvesztése*, IAS 37 *Céltartalékok, függő kötelezettségek és függő követelések*, IAS 38 *Immateriális javak*, IAS 40 *Befektetési célú ingatlan*, az Értelmezési Állandó Bizottság SIC-27 *A lízing jogi formáját magában foglaló tranzakciók tartalmi megítélése* értelmezése.

(4) Az IFRS 17 standard átfogó megközelítést nyújt a biztosítási szerződések elszámolásához. Az IFRS 17 standard célja, hogy a társaságok a biztosítási szerződéseket releváns információk alapján, valósághűen mutassák be pénzügyi kimutatásaikban. A pénzügyi kimutatások felhasználói ezen információk alapján megbízhatóan értékelni tudják a biztosítási szerződéseknek a társaság pénzügyi helyzetére, pénzügyi teljesítményére és cash flow-ira gyakorolt hatását.

(5) Az IFRS 17 standard a biztosítási szerződésekre, a viszontbiztosítási szerződésekre, valamint a diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződésekre alkalmazandó. Az Unión belül számos különböző életbiztosítási és életbiztosításhoz kötött megtakarítási szerződés létezik, és a hozzájuk kapcsolódó kötelezettségek összértéke a legjobb becslés szerint mintegy 5,9 billió EUR-t tesz ki (a befektetési egységekhez kötött életbiztosítási szerződések nélkül). Néhány tagállamban e szerződések egy része közvetlen diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmaz, amely lehetővé teszi a kockázatok és a cash flow megosztását a biztosításikötvény-tulajdonosok különböző generációi között.

([1]) HL L 243., 2002.9.11., 1. o.

([2]) A Bizottság 1126/2008/EK rendelete (2008. november 3.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról (HL L 320., 2008.11.29., 1. o.).

(6) Számos tagállamban olyan életbiztosítási szerződéseket is lehet kötni, amelyeket a kamatláb- és élettartam-kockázatoknak való kitettség mérséklése érdekében generációkon átívelően kezelnek, és amelyekhez a biztosítási kötelezettség fedezése érdekében külön eszközhalmazt rendelnek, de ezek a szerződések nem tartalmaznak az IFRS 17 standard meghatározása szerinti közvetlen nyereségrészesedést. Az említett szerződések egy részénél a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) követelményeinek teljesülése esetén és a biztosításfelügyeleti hatóságok jóváhagyásával a Szolvencia II mutató az illeszkedési kiigazítás alkalmazásával is kiszámítható.

(7) Az Unió csak akkor fogadhatja el az IASB által kibocsátott IFRS 17 standardot, ha az megfelel az 1606/2002/EK rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében megállapított elfogadási kritériumoknak.

(8) Az Európai Pénzügyi Beszámolási Tanácsadó Csoport (EFRAG) jóváhagyási szakvéleménye megerősítette, hogy az IFRS 17 standard megfelel az 1606/2002/EK rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében megállapított elfogadási kritériumoknak. Az EFRAG azonban nem jutott konszenzusra azzal kapcsolatban, hogy a generációk közötti kölcsönösségen alapuló és a cash flow-egyeztetett szerződések éves csoportokba sorolása megfelel-e a technikai jóváhagyási kritériumoknak, vagy az európai közérdeket szolgálja-e. Ez összhangban van az érdekelt feleknek az EFRAG jóváhagyási szakvéleményéről alkotott nézeteivel és a tagállamok szakértőinek a Számviteli Szabályozó Bizottságban képviselt álláspontjával.

(9) Indokolt, hogy az uniós társaságoknak a harmadik országok tőzsdéin való jegyzésük megkönnyítése vagy a globális befektetők elvárásainak való megfelelésük érdekében lehetőségük legyen az IASB által kibocsátott IFRS 17 standard alkalmazására.

(10) A biztosítási és befektetési szerződéscsoportok elszámolási egységeként éves csoportok kellene alkalmazni, ez a követelmény azonban nem mindig veszi figyelembe az (5) és (6) preambulumbekezdésben említett, generációk közötti kölcsönösségen alapuló és cash flow-egyeztetett szerződések üzleti modelljét vagy jogi és szerződéses jellemzőit. Ezek a szerződések az összes életbiztosítási kötelezettség több mint 70 %-át teszik ki az Unióban. Az ilyen szerződések éves csoportosítására vonatkozó követelmény alkalmazásának költségei és hasznai nem mindig állnak egyensúlyban.

(11) Az IFRS-ek globális tőkepiaci jelentősége miatt az IFRS-ektől csak kivételes körülmények között, szűk hatókörben indokolt eltérést engedélyezni.

(12) Ezért a biztosítási szerződéscsoport e rendelet mellékletének A. függelékében szereplő fogalommeghatározása ellenére az uniós társaságok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a generációk közötti kölcsönösségen alapuló és a cash flow-egyeztetett szerződéseket mentesítsék az IFRS 17 standard éves csoportosításra vonatkozó követelménye alól.

(13) A befektetőknek tudniuk kell, hogy a társaság alkalmazza-e a szerződéscsoportok éves csoportosítására vonatkozó követelmény alóli mentességet. A társaságoknak ezért az IAS 1 *Pénzügyi kimutatások prezentálása* nemzetközi számviteli standarddal összhangban a pénzügyi kimutatásaihoz fűzött megjegyzésekben jelentős számviteli politikaként közzé kell tenniük a mentesség alkalmazását, és további tájékoztatást kell adniuk, például arról, hogy mely portfóliók esetében alkalmazzák a mentességet. Ez nem jelentheti azt, hogy számszerűleg értékelniük kelljen az éves csoportosításra vonatkozó követelmény alóli választható mentesség alkalmazásának hatását.

(14) A Bizottságnak 2027. december 31-ig felül kell vizsgálnia a generációk közötti kölcsönösségen alapuló és a cash flow-egyeztetett szerződések éves csoportosítási követelmény alóli mentességét, figyelembe véve az IASB IFRS 17 standard bevezetés utáni felülvizsgálatát.

(15) Az 1126/2008/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(16) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Számviteli Szabályozó Bizottság véleményével,

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1126/2008/EK rendelet melléklete a következőképpen módosul:

a) az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* nemzetközi pénzügyi beszámolási standard e rendelet mellékletének megfelelően beillesztésre kerül;

b) az IFRS 1 *A Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok első alkalmazása*, IFRS 3 *Üzleti kombinációk*, IFRS 5 *Értékesítésre tartott befektetett eszközök és megszűnt tevékenységek*, IFRS 7 *Pénzügyi instrumentumok: közzétételek*, IFRS 9 *Pénzügyi instrumentumok*, IFRS 15 *Vevői szerződésekből származó bevétel*, IAS 1 *Pénzügyi kimutatások prezentálása nemzetközi számviteli standard*, IAS 7 *Cash flow-k kimutatásai*, IAS 16 *Ingatlanok, gépek és berendezések*, IAS 19 *Munkavállalói juttatások*, IAS 28 *Társult vállalkozásokban és közös vállalkozásokban lévő befektetések*, IAS 32 *Pénzügyi instrumentumok: bemutatás*, IAS 36 *Eszközök értékvesztése*, IAS 37 *Céltartalékok, függő kötelezettségek és függő követelések*, IAS 38 *Immateriális javak*, IAS 40 *Befektetési célú ingatlan* és az Értelmezési Állandó Bizottság SIC-27 *A lízing jogi formáját magában foglaló tranzakciók tartalmi megítélése értelmezése* az e rendelet mellékletében meghatározott IFRS 17 standardnak megfelelően módosul.

2. cikk

(1) Az 1. cikkben említett módosítást a vállalkozásoknak legkésőbb a 2023. január 1-jén vagy az azt követően kezdődő első pénzügyi évük kezdetétől kell alkalmazniuk.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a társaságok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák az e rendelet mellékletének 22. bekezdésében megállapított követelményt a következőkre:

a) az e rendelet mellékletének A. függelékében meghatározott, közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződéscsoportok és diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződéscsoportok, ha az említett melléklet B. függelékének B67. és B68. bekezdésében meghatározottakkal összhangban a cash flow-ik hatással vannak a más szerződések kötvénytulajdonosainak járó cash flow-kra, vagy ki vannak téve azok hatásának;

b) az olyan biztosítási szerződéscsoportok, amelyeket szerződésgenerációkon átívelően kezelnek, és amelyek megfelelnek a 2009/138/EK irányelv 77b. cikkében meghatározott feltételeknek, és amelyek esetében a felügyeleti hatóságok jóváhagyták az illeszkedési kiigazítás alkalmazását.

Ha egy társaság a (2) bekezdés a) vagy b) pontjával összhangban nem alkalmazza az e rendelet mellékletének 22. bekezdésében megállapított követelményt, ezt az IAS 1 *Pénzügyi kimutatások prezentálása* nemzetközi számviteli standarddal összhangban a megjegyzésekben jelentős számviteli politikaként közzé kell tennie, és további tájékoztatást kell adnia, például arról, hogy mely portfóliók esetében alkalmazza a mentességet.

3. cikk

A Bizottság 2027. december 31-ig felülvizsgálja a 2. cikk (2) bekezdésében engedélyezett választható mentességet, és adott esetben javaslatot tesz a mentesség módosítására vagy megszüntetésére.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. november 19-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

IFRS 17 Biztosítási szerződések

IFRS 17 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard

Biztosítási szerződések

Cél

1. **Az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard megállapítja a hatókörébe tartozó *biztosítási szerződések* megjelenítésének, értékelésének, bemutatásának és közzétételének alapelveit. Az IFRS 17 standard célja, hogy a gazdálkodó egységek az említett szerződéseket releváns információk alapján, valósághűen mutassák be. A pénzügyi kimutatások felhasználói ezen információk alapján értékelni tudják a biztosítási szerződéseknek a gazdálkodó egység pénzügyi helyzetére, pénzügyi teljesítményére és cash flow-ira gyakorolt hatását.**

2. A gazdálkodó egységnek az IFRS 17 standard alkalmazásakor a tényleges – akár szerződésből, akár jogszabályból vagy egyéb szabályozásból eredő – jogait és kötelmeit kell figyelembe vennie. A szerződés két vagy több fél között létrejött megállapodás, amely érvényesíthető jogokat és kötelmeket teremt. A szerződésben szereplő jogok és kötelmek érvényesíthetősége jogi kérdés. Szerződés köthető írásban, szóban vagy a gazdálkodó egység szokásos üzleti gyakorlatából következő módon. A szerződéses feltételek a szerződés összes – kifejezett vagy hallgatólagos – feltételét magukban foglalják, de a gazdálkodó egységnek figyelmen kívül kell hagynia azokat a feltételeket, amelyeknek nincs kereskedelmi tartalma (vagyis nincs érzékelhető hatása a szerződés gazdaságosságára). A szerződés hallgatólagos feltételei magukban foglalják a jogszabályban vagy egyéb szabályozásban előírt feltételeket. A vevői szerződések létrejöttének gyakorlatai és eljárásai eltérnek az egyes joghatóságok, iparágak és gazdálkodó egységek esetében. Sőt, eltérhetnek a gazdálkodó egységen belül is (például a vevőcsoporttól vagy az ígért áruk vagy szolgáltatások jellegétől függően).

Hatókör

3. A gazdálkodó egységnek az IFRS 17 standardot a következőkre kell alkalmaznia:

   a) az általa kibocsátott biztosítási szerződések, ideértve a *viszontbiztosítási szerződéseket* is;

   b) az általa tartott viszontbiztosítási szerződések; és

   c) az általa kibocsátott, *diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződések*, amennyiben a gazdálkodó egység biztosítási szerződéseket is kibocsát.

4. Az IFRS 17 standardban a biztosítási szerződésekre tett hivatkozások a következőkre is alkalmazandók:

   a) a tartott viszontbiztosítási szerződések, kivéve:

      i. a kibocsátott biztosítási szerződésekre tett hivatkozásokat; és

      ii. a 60–70A. bekezdésben említetteket;

   b) a 3. bekezdés (c) pontjában meghatározott, diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződések, kivéve a 3. bekezdés c) pontjában a biztosítási szerződésekre tett hivatkozást és a 71. bekezdés szerint.

5. Az IFRS 17 standardban a kibocsátott biztosítási szerződésekre tett hivatkozások alkalmazandók a gazdálkodó egység által biztosítási szerződés átruházása vagy üzleti kombináció útján megszerzett biztosítási szerződésekre is, a tartott viszontbiztosítási szerződések kivételével.

6. A biztosítási szerződés fogalma tekintetében az A. függelék meghatározást, a B. függelék B2–B30. bekezdése pedig útmutatót tartalmaz.

7. A gazdálkodó egység az IFRS 17 standardot nem alkalmazhatja:

   a) a gyártó, forgalmazó vagy kiskereskedő által áruinak vagy szolgáltatásainak vevő számára való értékesítésekor nyújtott garanciákra (lásd az IFRS 15 *Vevői szerződésekből származó bevétel* standardot);

   b) a munkáltatók munkavállalói juttatási programba tartozó eszközeire és kötelezettségeire (lásd az IAS 19 *Munkavállalói juttatások* és az IFRS 2. *részvényalapú kifizetés* standardot), valamint a meghatározott nyugdíjazási juttatási programok nyugdíjazási juttatási kötelmeire (lásd az IAS 26 *Nyugdíjazási juttatási programok elszámolása és beszámolása* standardot);

c) az olyan szerződéses jogokra és kötelmekre, amelyek egy nem pénzügyi tétel jövőbeni használatától vagy használati jogától függőek (például egyes használati díjak, jogdíjak, változó és függő lízingdíjak és hasonló tételek: lásd az IFRS 15, az IAS 38 *Immateriális javak* és az IFRS 16 *Lízingek* standardot);

d) a gyártó, forgalmazó vagy kiskereskedő által nyújtott maradványérték-garanciára és a lízingbevevő lízingbe beágyazott maradványérték-garanciájára (lásd az IFRS 15 és az IFRS 16 standardot);

e) a pénzügyi garanciaszerződésekre, kivéve, ha a kibocsátó korábban kifejezetten kijelentette, hogy ezeket a szerződéseket biztosítási szerződéseknek tekinti, és azokra a biztosítási szerződésekre vonatkozó elszámolást alkalmazta. A kibocsátónak el kell döntenie, hogy az ilyen pénzügyi garanciaszerződésekre az IFRS 17 standardot, vagy az IAS 32 *Pénzügyi instrumentumok: bemutatás*, az IFRS 7 *Pénzügyi instrumentumok: közzétételek* és az IFRS 9 *Pénzügyi instrumentumok* standardot alkalmazza. A kibocsátó ezt szerződésenként is eldöntheti, de döntése az egyes szerződéseknél visszavonhatatlan;

f) egy üzleti kombinációban a fizetendő vagy járó függő ellenértékre (lásd az IFRS 3 *Üzleti kombinációk* standardot);

g) az olyan biztosítási szerződésekre, amelyeknél a gazdálkodó egység a *kötvénytulajdonos*, kivéve, ha e szerződések tartott viszontbiztosítási szerződések (lásd a 3. bekezdés (b) pontját).

h) a hitelkártya-szerződésekre és a hitel- vagy fizetési megállapodásokat nyújtó hasonló szerződésekre, amelyek akkor, és csak akkor felelnek meg a biztosítási szerződés fogalommeghatározásának, ha a gazdálkodó egység az egyedi ügyféllel kötött szerződés árának meghatározásakor nem veszi figyelembe az adott ügyféllel kapcsolatos *biztosítási kockázat* értékelését (lásd az IFRS 9 standardot és az egyéb alkalmazandó IFRS standardokat). Mindazonáltal akkor, és csak akkor, ha a gazdálkodó egységnek az IFRS 9 standard alapján el kell különítenie az ilyen szerződésbe beágyazott biztosítási fedezeti komponenst (lásd az IFRS 9 standard 2.1. bekezdése e) pontjának iv. alpontját), a gazdálkodó egység az említett komponensre az IFRS 17 standardot alkalmazza.

8. Egyes szerződések megfelelnek a biztosítási szerződés fogalommeghatározásának, elsődleges céljuk azonban a szolgáltatások rögzített áron történő nyújtása. A gazdálkodó egység akkor és csak akkor dönthet úgy, hogy az általa kibocsátott ilyen szerződésekre az IFRS 17 standard helyett az IFRS 15 standardot alkalmazza, ha bizonyos feltételek teljesülnek. A gazdálkodó egység ezt szerződésenként is eldöntheti, de döntése az egyes szerződéseknél visszavonhatatlan. E feltételek a következők:

a) a gazdálkodó egység egy egyedi vevővel kötött szerződés árának meghatározásakor nem veszi figyelembe az adott vevőhöz kapcsolódó kockázat értékelését;

b) a szerződés a vevőt nem pénzeszköz-kifizetésekkel, hanem szolgáltatásnyújtással kompenzálja; és

c) a szerződéssel átruházott biztosítási kockázat elsődlegesen nem a nyújtott szolgáltatások költségével kapcsolatos bizonytalanságból, hanem a szolgáltatások vevő általi igénybevételéből ered.

8A. Egyes szerződések megfelelnek a biztosítási szerződés fogalommeghatározásának, de a *biztosítási eseményekért* járó kártérítést a kötvénytulajdonos szerződésből eredő kötelmének rendezéséhez egyébként szükséges összegre korlátozzák (például a haláleseti lemondást tartalmazó hitelek esetében). A gazdálkodó egység eldönti, hogy az általa kibocsátott ilyen szerződésekre az IFRS 17 vagy az IFRS 9 standardot alkalmazza-e, kivéve, ha az ilyen szerződéseket a 7. bekezdés kizárja az IFRS 17 standard hatóköréből. A gazdálkodó egység ezt a döntést minden egyes *biztosítási szerződésportfólió* esetében meghozza, és az egyes portfóliókra vonatkozó döntés visszavonhatatlan.

Biztosítási szerződések kombinációja

9. Előfordulhat, hogy ugyanazon vagy kapcsolt szerződő féllel kötött biztosítási szerződések egy halmaza vagy sorozata átfogó gazdasági hatást érhet el, vagy azt e célból alakították ki. Az ilyen szerződések tartalmának bemutatása érdekében szükséges lehet a szerződéshalmaz vagy -sorozat egészként való kezelése. Például ha az egyik szerződésben foglalt jogok vagy kötelmek nem eredményeznek mást, csak az ugyanazon szerződő féllel azonos időben kötött másik szerződésben foglalt jogok és kötelmek teljes hatálytalanítását, akkor e szerződések kombinált hatása az, hogy nem áll fenn semmilyen jog vagy kötelem.

A biztosítási szerződés komponenseinek elkülönítése (B31–B35. bekezdés)

10. Egy biztosítási szerződés tartalmazhat egy vagy több olyan komponenst, amely önálló szerződésként egy másik standard hatókörébe tartozna. Például egy biztosítási szerződés tartalmazhat *befektetési komponenst* vagy a *biztosítási szerződési szolgáltatásoktól* eltérő szolgáltatásokra vonatkozó komponenst (vagy mindkettőt). A gazdálkodó egység a szerződés komponenseinek azonosítására és elszámolására a 11–13. bekezdést alkalmazza.

11. A gazdálkodó egység:

a) az IFRS 9 standardot alkalmazza annak meghatározására, hogy van-e elkülönítendő beágyazott származékos termék, és ha igen, azt a származékos terméket miként kell elszámolni;

b) az alap biztosítási szerződéstől akkor, és csak akkor különít el egy befektetési komponenst, ha a befektetési komponens különálló (lásd a B31–B32. bekezdést). A gazdálkodó egység az elkülönített befektetési komponenst az IFRS 9 standard alapján számolja el, kivéve, ha az az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó, diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződés (lásd a 3. bekezdés c) pontját).

12. A gazdálkodó egység, miután a 11. bekezdést alkalmazva elkülönítette a beágyazott származékos termékekkel és a különálló befektetési komponensekkel kapcsolatos cash flow-kat, az alap biztosítási szerződéstől az IFRS 15 standard 7. bekezdését alkalmazva elkülöníti azokat az ígéreteket, amelyek különálló áruk vagy biztosítási szerződési szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások kötvénytulajdonosra való átruházására vonatkoznak. A gazdálkodó egység az ilyen ígéreteket az IFRS 15 standard alapján számolja el. A gazdálkodó egység az IFRS 15 standard 7. bekezdésének az ígéret elkülönítése céljából való alkalmazásakor az IFRS 17 standard B33–B35. bekezdését alkalmazza, és a kezdeti megjelenítéskor:

a) az IFRS 15 standardot alkalmazza a pénzbeáramlásoknak a biztosítási komponenshez és a különálló áruk vagy biztosítási szerződési szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások nyújtására vonatkozó ígéretekhez való hozzárendelésére; és

b) a pénzkiáramlásokat hozzárendeli a biztosítási komponenshez és az IFRS 15 standard alkalmazásával elszámolt, ígért árukhoz vagy biztosítási szerződési szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatásokhoz, a következőképpen:

i. az egyes komponensekkel közvetlenül kapcsolatos pénzkiáramlásokat az adott komponensekhez rendeli; és

ii. a fennmaradó pénzkiáramlásokat szisztematikusan és észszerűen rendeli hozzá, tükrözve azokat a várható pénzkiáramlásokat, amelyek a gazdálkodó egység szerint akkor merülnének fel, ha az adott komponens önálló szerződés lenne.

13. A gazdálkodó egység a 11–12. bekezdés alkalmazása után az IFRS 17 standardot alkalmazza az alap biztosítási szerződés összes fennmaradó komponensére. A továbbiakban az IFRS 17 standard beágyazott származékos termékekre tett hivatkozásai az olyan származékos termékeket jelölik, amelyeket nem különítettek el az alap biztosítási szerződéstől, a befektetési komponensekre tett hivatkozások pedig az olyan befektetési komponenseket jelölik, amelyeket nem különítettek el az alap biztosítási szerződéstől (kivéve a B31–B32. bekezdésben említett hivatkozásokat).

A biztosítási szerződések összesítési szintje

14. **A gazdálkodó egységnek biztosítási szerződésportfóliókat kell azonosítania. A portfólió hasonló kockázatoknak kitett és együtt kezelt szerződésekből áll. Egy adott termékvonalhoz tartozó szerződések valószínűsíthetően hasonló kockázatoknak vannak kitéve, és ezért valószínűsíthetően ugyanazon portfólióba kerülnek, ha együtt vannak kezelve. A különböző termékvonalakhoz tartozó szerződések (például az egyszeri díjas rögzített járadékok a szokásos futamidejű életbiztosításokkal összehasonlítva) valószínűsíthetően nincsenek hasonló kockázatoknak kitéve, és ezért valószínűsíthetően különböző portfóliókba kerülnek.**

15. **A 16–24. bekezdés a kibocsátott biztosítási szerződésekre alkalmazandó. A tartott viszontbiztosítási szerződések összesítési szintjére vonatkozó követelményeket a 61. bekezdés határozza meg.**

16. **A gazdálkodó egység egy kibocsátott biztosítási szerződésportfóliót legalább a következő csoportokra bont:**

a) **azon szerződések csoportja, amelyek a kezdeti megjelenítéskor hátrányosak (ha vannak ilyenek);**

b) **azon szerződések csoportja, amelyek esetében a kezdeti megjelenítéskor nincs jelentős esély arra, hogy a későbbiekben hátrányossá váljanak (ha vannak ilyenek); és**

c) **a portfólió fennmaradó szerződéseinek csoportja (ha vannak ilyenek).**

17. Ha a gazdálkodó egység észszerű és indokolható információkkal rendelkezik annak megállapításához, hogy a 16. bekezdést alkalmazva egy szerződéshalmaz összes szerződése egy csoportba tartozik, akkor magát a szerződéshalmazt is értékelheti annak meghatározásához, hogy a szerződések hátrányosak-e (lásd a 47. bekezdést), illetve a szerződéshalmaz alapján is megbecsülheti, hogy a szerződések esetében nincs jelentős esély arra, hogy a későbbiekben hátrányossá váljanak (lásd a 19. bekezdést). Ha a gazdálkodó egység nem rendelkezik észszerű és indokolható információkkal annak megállapításához, hogy egy szerződéshalmaz összes szerződése egy csoportba tartozik, akkor a szerződések csoportbeli hovatartozását az egyedi szerződések alapján határozza meg.

18. Az olyan kibocsátott szerződések esetében, amelyekre a gazdálkodó egység a díjallokációs módszert alkalmazza (lásd az 53–59. bekezdést), a gazdálkodó egység feltételezi, hogy a portfólióban kezdeti megjelenéskor nincsenek hátrányos szerződések, kivéve, ha tények és körülmények másra utalnak. A gazdálkodó egység azt, hogy a kezdeti megjelenéskor nem hátrányos szerződések esetében nincs-e jelentős esély arra, hogy a későbbiekben hátrányossá váljanak, a vonatkozó tények és körülmények változásának valószínűsége alapján értékeli.

19. Az olyan kibocsátott szerződések esetében, amelyekre a gazdálkodó egység nem a díjallokációs módszert alkalmazza (lásd az 53–54. bekezdést), a gazdálkodó egység a következőképpen értékeli, hogy a kezdeti megjelenéskor nem hátrányos szerződések esetében nincs-e jelentős esély arra, hogy hátrányossá váljanak:

a) a feltételezések azon változásainak valószínűsége alapján, amelyek bekövetkezése esetén a szerződések hátrányossá válnának;

b) a gazdálkodó egység belső beszámolásából származó, becslésekre vonatkozó információk felhasználásával. Vagyis annak értékelésekor, hogy a kezdeti megjelenéskor nem hátrányos szerződések esetében nincs-e jelentős esély arra, hogy hátrányossá váljanak:

i. a gazdálkodó egység nem hagyhatja figyelmen kívül a belső beszámolásából származó információkat arról a hatásról, amelyet a különböző szerződésekre vonatkozó feltételezések változásai gyakorolnak a szerződések hátrányossá válásának esélyére; de

ii. a különböző szerződésekre vonatkozó feltételezések változásai által gyakorolt hatás tekintetében a gazdálkodó egység a belső beszámolásából származó információkon túl nem köteles többletinformációkat gyűjteni.

20. Ha a 14–19. bekezdést alkalmazva egy portfólió szerződései csak azért kerülnének külön csoportokba, mert a gazdálkodó egység valamely konkrét jogszabályi vagy egyéb szabályozási korlát miatt gyakorlatilag nem képes különböző árat vagy juttatási szintet meghatározni a különböző tulajdonságokkal rendelkező kötvénytulajdonosok számára, akkor a gazdálkodó egység az érintett szerződéseket azonos csoportba sorolhatja. A gazdálkodó egység ezt a bekezdést nem alkalmazhatja analóg módon más tételekre.

21. A gazdálkodó egység a 16. bekezdésben ismertetett csoportokat alábonthatja. Például a gazdálkodó egység dönthet úgy, hogy a portfóliókat a következőkre bontja:

a) több olyan csoportra, amelyek a kezdeti megjelenéskor nem hátrányosak – ha a gazdálkodó egység belső beszámolásából származó információk alapján meg lehet különböztetni:

i. különböző nyereségességi szinteket; vagy

ii. a szerződések kezdeti megjelenítés utáni hátrányossá válásának különböző esélyeit; és

b) a kezdeti megjelenéskor hátrányos szerződések egynél több csoportjára – ha a gazdálkodó egység belső beszámolásából származó információk részletesebben mutatják be a szerződések hátrányosságának mértékét.

22. **A gazdálkodó egység egy évnél nagyobb különbséggel kibocsátott szerződéseket nem sorolhat azonos csoportba. Ennek érdekében a gazdálkodó egység szükség esetén tovább bontja a 16–21. bekezdésben ismertetett csoportokat.**

23. A *biztosítási szerződéscsoport* egyetlen szerződésből áll, ha ez a 14–22. bekezdés alkalmazásából következik.

24. A gazdálkodó egység a 14–23. bekezdés alkalmazásával meghatározott szerződéscsoportokra az IFRS 17 standard megjelenítési és értékelési követelményeit alkalmazza. A gazdálkodó egység a csoportokat a kezdeti megjelenéskor hozza létre, és a csoportokhoz a 28. bekezdés alkalmazásával rendeli hozzá a szerződéseket. A gazdálkodó egység a csoportok összetételét a későbbiekben nem értékeli újra. A gazdálkodó egység egy szerződéscsoport értékelésekor a *teljesített cash flow-kat* a csoportnál vagy a portfóliónál magasabb összesítési szinten is becsülheti, feltéve, hogy a csoport értékelésében képes figyelembe venni a megfelelő teljesített cash flow-kat, a 32. bekezdés (a) pontját, a 40. bekezdés (a) pontjának i. alpontját és a 40. bekezdés (b) pontját alkalmazva, az ilyen becsléseknek szerződéscsoportokhoz való allokálásával.

Megjelenítés

25. **A gazdálkodó egység az általa kibocsátott biztosítási szerződéscsoportot a következő időpontok legkorábbikától jeleníti meg:**

a) **a szerződéscsoport *fedezett időszakának* kezdete;**

b) **a csoportba sorolt valamely kötvénytulajdonostól származó első befizetés esedékességének időpontja; és**

c) **hátrányos szerződéscsoport esetében a csoport hátrányossá válásának időpontja.**

26. Ha a szerződésben nem határoztak meg esedékességi időpontot, a kötvénytulajdonostól származó első befizetés esedékességének vélelmezett időpontja a beérkezés időpontja. A gazdálkodó egységnek meg kell határoznia, hogy a 16. bekezdést a 25. bekezdés (a) pontjában és a 25. bekezdés (b) pontjában meghatározott időpontok közül a korábbi előtt alkalmazva bármely szerződések hátrányos szerződéscsoportot alkotnak-e, ha a tények és körülmények arra utalnak, hogy létezik ilyen csoport.

27. [Törölve]

28. Egy biztosítási szerződéscsoportnak a beszámolási időszakban való megjelenítésekor a gazdálkodó egység csak azokat a szerződéseket veheti figyelembe, amelyek egyedileg megfelelnek a 25. bekezdésben meghatározott kritériumok egyikének, továbbá meg kell becsülnie a kezdeti megjelenítés időpontjában érvényes diszkontrátákat (lásd a B73. bekezdést) és a beszámolási időszakban rendelkezésre bocsátott fedezeti egységeket (lásd a B119. bekezdést). A gazdálkodó egység a beszámolási időszak vége után – a 14–22. bekezdésre is figyelemmel – további szerződéseket rendelhet a csoporthoz. A gazdálkodó egység a szerződést abban a beszámolási időszakban rendeli hozzá a csoporthoz, amelyben a szerződés megfelel a 25. bekezdésben meghatározott kritériumok egyikének. Ennek eredményeként a B73. bekezdést alkalmazva megváltozhatnak a kezdeti megjelenítés időpontjában érvényes diszkontráták. A gazdálkodó egység a módosított rátákat annak a beszámolási időszaknak a kezdetétől alkalmazza, amelyben az új szerződéseket a csoporthoz rendelte.

Biztosítási akvizíciós cash flow-k (B35A–B35D. bekezdés)

28A. A gazdálkodó egység a *biztosítási akvizíciós cash flow-kat* a B35A–B35B. bekezdés szerint, szisztematikus és észszerű módszer alkalmazásával rendeli hozzá a biztosítási szerződéscsoportokhoz, kivéve, ha úgy dönt, hogy az 59. bekezdés (a) pontját alkalmazva ráfordításként jeleníti meg azokat.

28B. Az 59. bekezdés (a) pontját nem alkalmazó gazdálkodó egységnek a kifizetett biztosítási akvizíciós cash flow-kat (vagy az olyan biztosítási akvizíciós cash flow-kat, amelyek tekintetében egy másik IFRS standard alapján kötelezettséget jelenítettek meg) eszközként meg kell jelenítenie, mielőtt megjeleníti a kapcsolódó biztosítási szerződéscsoportot. A gazdálkodó egységnek minden egyes kapcsolódó biztosítási szerződéscsoport tekintetében meg kell jelenítenie egy ilyen eszközt.

28C. A gazdálkodó egységnek ki kell vezetnie a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszközt, ha a biztosítási akvizíciós cash flow-kat a 38. bekezdés (c) pontjának i. alpontját vagy az 55. bekezdés (a) pontjának iii. alpontját alkalmazva figyelembe veszik a kapcsolódó biztosítási szerződéscsoport értékelésében.

28D. Ha a 28. bekezdés alkalmazandó, a gazdálkodó egységnek a 28B–28C. bekezdést a B35C. bekezdéssel összhangban kell alkalmaznia.

28E. A gazdálkodó egységnek minden beszámolási időszak végén értékelnie kell a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszköz megtérülését, ha a tények és körülmények arra utalnak, hogy az eszköz értékvesztett lehet (lásd a B35D. bekezdést). Ha a gazdálkodó egység értékvesztés miatti veszteséget azonosít, módosítania kell az eszköz könyv szerinti értékét, és az értékvesztés miatti veszteséget az eredményben kell megjelenítenie.

28F. A gazdálkodó egységnek a 28E. bekezdés alapján korábban megjelenített értékvesztés miatti veszteség egy részét vagy egészét visszaírásként meg kell jelenítenie az eredményben, és ennek megfelelően növelnie kell az eszköz könyv szerinti értékét, ha az értékvesztést okozó feltételek már nem állnak fenn, vagy javultak.

Értékelés (B36–B119F. bekezdés)

29. A gazdálkodó egység a 30–52. bekezdést az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó összes biztosítási szerződéscsoportra alkalmazza, a következő kivételekkel:

a) a gazdálkodó egység az 53. bekezdésben meghatározott kritériumok bármelyikének megfelelő biztosítási szerződéscsoportok esetében a csoport értékelését az 55–59. bekezdés szerinti díjallokációs módszer használatával egyszerűsítheti;

b) a gazdálkodó egység a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoportok esetében a 32–46. bekezdést a 63–70A. bekezdés előírásának megfelelően alkalmazza. A 45. bekezdés (a *közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződésekről*) és a 47–52. bekezdés (a hátrányos szerződésekről) a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoportokra nem alkalmazandó;

c) a gazdálkodó egység a diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződéscsoportok esetében a 32–52. bekezdést a 71. bekezdés által módosított formában alkalmazza.

30. Ha a gazdálkodó egység egy deviza cash flow-t generáló biztosítási szerződéscsoportra az IAS 21 *Az átváltási árfolyamok változásainak hatásai* standardot alkalmazza, akkor a szerződéscsoportot – ideértve a *szerződéses szolgáltatási margint* is – monetáris tételként kell kezelnie.

31. A biztosítási szerződéseket kibocsátó gazdálkodó egység pénzügyi kimutatásaiban a teljesített cash flow-k nem tükrözhetik a gazdálkodó egység nemteljesítési kockázatát (a nemteljesítési kockázat fogalmát az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standard határozza meg).

Értékelés a kezdeti megjelenítéskor (B36–B95F. bekezdés)

32. **A gazdálkodó egység a kezdeti megjelenítéskor a biztosítási szerződéscsoportot a következők teljes összegén értékeli:**

a) **teljesített cash flow-k, amelyek a következőkből állnak:**

i. **a jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becslések (33–35. bekezdés);**

ii. **a pénz időértékét és a jövőbeni cash flow-kkal kapcsolatos *pénzügyi kockázatokat* tükröző kiigazítás, amennyiben a jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becslések nem tartalmazzák a pénzügyi kockázatokat (36. bekezdés); és**

iii. **a *nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás* (37. bekezdés);**

b) **a szerződéses szolgáltatási margin, a 38–39. bekezdésnek megfelelően értékelve.**

Jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becslések (B36–B71. bekezdés)

33. **A gazdálkodó egységnek egy biztosítási szerződéscsoport értékelésekor a csoportba tartozó egyes szerződések határán belüli összes jövőbeni cash flow-t figyelembe kell vennie (lásd a 34. bekezdést). A gazdálkodó egység a 24. bekezdést alkalmazva a jövőbeni cash flow-kat magasabb összesítési szinten is becsülheti, és az így kapott teljesített cash flow-kat az egyedi szerződéscsoportokhoz allokálhatja. A jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becslések:**

a) **tárgyilagosan figyelembe vesznek minden, aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló észszerű és indokolható információt az említett jövőbeni cash flow-k összegéről, ütemezéséről és bizonytalanságáról (lásd a B37–B41. bekezdést). A gazdálkodó egység e célból megbecsüli az összes lehetséges kimenetel várható értékét (vagyis a valószínűséggel súlyozott középértéket);**

b) **tükrözik a gazdálkodó egység perspektíváját, feltéve, hogy a releváns piaci változókra vonatkozó becslések konzisztensek a szóban forgó változók megfigyelhető piaci áraival (lásd a B42–B53. bekezdést);**

c) **aktuálisak – a becsléseknek tükrözniük kell az értékelés időpontjában fennálló feltételeket, ideértve az említett időpontban érvényes, jövőre vonatkozó feltételezéseket is (lásd a B54–B60. bekezdést);**

d) **explicitek – a gazdálkodó egységnek a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kiigazítást az egyéb becslésektől elkülönítetten kell becsülnie (lásd a B90. bekezdést). A gazdálkodó egységnek továbbá a cash flow-kat a pénz időértékével és a pénzügyi kockázattal kapcsolatos kiigazítástól elkülönítetten kell becsülnie, kivéve, ha a legmegfelelőbb értékelési technika kombinálja e becsléseket (lásd a B46. bekezdést).**

34. A cash flow-k a biztosítási szerződés határán belüliek, ha az azon beszámolási időszakban fennálló tényleges jogokból és kötelmekből erednek, amelyben a gazdálkodó egység a kötvénytulajdonost díjak fizetésére kényszerítheti vagy amelyben a gazdálkodó egység tényleges kötelemmel rendelkezik biztosítási szerződési szolgáltatásoknak a kötvénytulajdonos számára való nyújtására (lásd a B61–B71. bekezdést). A biztosítási szerződési szolgáltatások nyújtására vonatkozó tényleges kötelem akkor ér véget, amikor:

a) a gazdálkodó egység gyakorlatilag képes az adott kötvénytulajdonos kockázatainak újraértékelésére, és ennek következtében meg tudja határozni az említett kockázatokat teljes mértékben tükröző árat vagy juttatási szintet; vagy

b) teljesül mindkét következő kritérium:

i. a gazdálkodó egység gyakorlatilag képes a szerződést tartalmazó biztosítási szerződésportfólió kockázatainak újraértékelésére, és ennek következtében meg tudja határozni az említett portfólió kockázatait teljes mértékben tükröző árat vagy juttatási szintet; és

ii. a kockázat újraértékelésének időpontjáig érvényes díjak meghatározásakor nem veszik figyelembe az újraértékelési időpont utáni időszakokkal kapcsolatos kockázatokat.

35. A gazdálkodó egység nem jeleníthet meg kötelezettségként vagy eszközként olyan összegeket, amelyek a biztosítási szerződés határán kívüli várható díjakkal vagy várható kárigényekkel kapcsolatosak. Az ilyen összegek jövőbeli biztosítási szerződésekkel kapcsolatosak.

Diszkontráták (B72–B85. bekezdés)

36. **A gazdálkodó egység a jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becsléseket a pénz időértékének és az említett cash flow-kkal kapcsolatos pénzügyi kockázatoknak a tükrözése érdekében kiigazítja, amennyiben a cash flow-kra vonatkozó becslések nem tartalmazzák a pénzügyi kockázatokat. A jövőbeni cash flow-kra vonatkozó – 33. bekezdésben ismertetett – becslésekre alkalmazott diszkontrátáknak:**

a) **tükrözniük kell a pénz időértékét, a cash flow-k jellemzőit és a biztosítási szerződések likviditási jellemzőit;**

b) **konzisztensnek kell lenniük olyan pénzügyi instrumentumok megfigyelhető aktuális piaci áraival (ha vannak ilyenek), amelyek cash flow-inak jellemzői konzisztensek a biztosítási szerződés jellemzőivel, például az ütemezés, a pénznem és a likviditás tekintetében; és**

c) **ki kell zárniuk az olyan tényezők hatását, amelyek az említett megfigyelhető piaci árakat befolyásolják, de nem érintik a biztosítási szerződések jövőbeni cash flow-it.**

A nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás (B86–B92. bekezdés)

37. **A gazdálkodó egység a jövőbeni cash flow-k jelenértékére vonatkozó becslést kiigazítja annak a kompenzációnak a tükrözése érdekében, amelyre a gazdálkodó egységnek a cash flow-k összegével és ütemezésével kapcsolatos, nem pénzügyi kockázatokból eredő bizonytalanság viselése miatt van szüksége.**

Szerződéses szolgáltatási margin

38. **A szerződéses szolgáltatási margin a biztosítási szerződéscsoporthoz tartozó eszköz vagy kötelezettség komponense, amely azt a meg nem szolgált nyereséget képviseli, amelyet a gazdálkodó egység biztosítási szerződési szolgáltatások jövőbeni nyújtásakor fog megjeleníteni. A gazdálkodó egység a szerződéses szolgáltatási margint a biztosítási szerződéscsoport kezdeti megjelenítésekor olyan összegen értékeli, amely – kivéve, ha a (hátrányos szerződésekről szóló) 47. bekezdés vagy a (38. bekezdés (c) pontjának ii. alpontjával kapcsolatos biztosítási árbevételről szóló) B123A. bekezdés alkalmazandó – nem eredményez a következőkből felmerülő bevételt vagy ráfordítást:**

a) **a teljesített cash flow-kra vonatkozó összeg kezdeti megjelenítése, a 32–37. bekezdésnek megfelelően értékelve;**

b) **a csoportba tartozó szerződésekből eredő cash flow-k az említett időpontban;**

c) **a következők kivezetése a kezdeti megjelenítés időpontjában:**

   i. **bármely eszköz a 28C. bekezdés alkalmazásával a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében; és**

   ii. **bármely más, a B66A. bekezdésben meghatározott szerződéscsoporthoz kapcsolódó cash flow-k tekintetében korábban megjelenített eszköz vagy kötelezettség.**

39. A biztosítási szerződések átruházásával vagy az IFRS 3 standard hatókörébe tartozó üzleti kombinációval megszerzett biztosítási szerződések esetében a gazdálkodó egység a 38. bekezdést a B93–B95F bekezdésnek megfelelően alkalmazza.

Későbbi értékelés

40. **A biztosítási szerződéscsoport könyv szerinti értéke az egyes beszámolási időszakok végén a következők összege:**

a) **a *fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség*, amely a következőkből áll:**

   i. **a csoporthoz allokált jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódó teljesített cash flow-k az említett időpontban, a 33–37. és a B36–B92. bekezdésnek megfelelően értékelve;**

   ii. **a csoport szerződéses szolgáltatási marginja az említett időpontban, a 43–46. bekezdésnek megfelelően értékelve; és**

b) **a *felmerült kárigényekre vonatkozó kötelezettség*, amely az említett időpontban a csoporthoz allokált múltbeli szolgáltatáshoz kapcsolódó teljesített cash flow-kból áll, a 33–37. és a B36–B92. bekezdésnek megfelelően értékelve.**

41. **A gazdálkodó egység bevételt és ráfordítást számol el a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség könyv szerinti értékének következő változásai esetén:**

a) **biztosítási árbevétel – a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettségnek az időszakban nyújtott szolgáltatások miatti csökkentésére, a B120–B124. bekezdésnek megfelelően értékelve;**

b) **biztosítási szolgáltatási ráfordítások – a hátrányos szerződéscsoportok veszteségeire, és az ilyen veszteségek visszaírásaira (lásd a 47–52. bekezdést); és**

c) **biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások – a pénz időértéke hatásának és a pénzügyi kockázat hatásának figyelembevételére a 87. bekezdésnek megfelelően.**

42. **A gazdálkodó egység bevételt és ráfordítást számol el a felmerült kárigényekre vonatkozó kötelezettség könyv szerinti értékének következő változásai tekintetében:**

a) **biztosítási szolgáltatási ráfordítások – az időszakban felmerült kárigények és ráfordítások miatti kötelezettségek növekedésére, a befektetési komponensek kivételével;**

b) **biztosítási szolgáltatási ráfordítások – a felmerült kárigényekkel és felmerült ráfordításokkal kapcsolatos teljesített cash flow-k későbbi változásai miatt; és**

c) **biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások – a pénz időértéke hatásának és a pénzügyi kockázat hatásának figyelembevételére a 87. bekezdésnek megfelelően.**

Szerződéses szolgáltatási margin (B96–B119B. bekezdés)

43. **A szerződéses szolgáltatási margin a beszámolási időszak végén a biztosítási szerződéscsoport azon nyereségének felel meg, amelyet még nem jelenítettek meg az eredményben, mivel a csoportba tartozó szerződések alapján nyújtandó jövőbeni szolgáltatásokhoz kapcsolódik.**

44. A *közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződések* esetében a szerződéscsoport szerződéses szolgáltatási marginjának könyv szerinti értéke a beszámolási időszak végén a beszámolási időszak eleji könyv szerinti értékkel egyenlő, kiigazítva a következőkkel:

a) a csoporthoz hozzárendelt új szerződések hatása (lásd a 28. bekezdést);

b) a szerződéses szolgáltatási margin könyv szerinti értékén a beszámolási időszakban felhalmozott kamat, a B72. bekezdés (b) pontjában meghatározott diszkontrátával értékelve;

c) a teljesített cash flow-k jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódó változásai a B96–B100. bekezdésnek megfelelően, kivéve, ha:

i. a teljesített cash flow-k ilyen növekedése meghaladja a szerződéses szolgáltatási margin könyv szerinti értékét, vagyis veszteséget eredményezne (lásd a 48. bekezdés (a) pontját); vagy

ii. a teljesített cash flow-k ilyen csökkenéseit az 50. bekezdés (b) pontja alapján a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség veszteségkomponenséhez allokálják;

d) a szerződéses szolgáltatási marginnal kapcsolatos devizaárfolyam-különbözetek hatása; és

e) az adott időszakban biztosítási szerződési szolgáltatások átruházása miatt biztosítási árbevételként megjelenített összeg, amelyet a beszámolási időszak végén (minden más allokáció előtt) fennmaradó szerződéses szolgáltatási marginnak az aktuális és a fennmaradó fedezett időszakra való allokációjával határoznak meg, a B119. bekezdésnek megfelelően.

45. A közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések esetében (lásd a B101–B118. bekezdést) a szerződéscsoport szerződéses szolgáltatási marginjának könyv szerinti értéke a beszámolási időszak végén a beszámolási időszak eleji könyv szerinti értékkel egyenlő, kiigazítva az alábbi (a)–(e) albekezdésben meghatározott összegekkel. A gazdálkodó egység nem köteles elkülönítetten azonosítani ezeket a kiigazításokat. Néhány – vagy akár az összes – kiigazítás esetében ehelyett kombinált összeg is meghatározható. A kiigazítások a következők:

a) a csoporthoz hozzárendelt új szerződések hatása (lásd a 28. bekezdést);

b) a *mögöttes tételek* valós értékének a gazdálkodó egységre jutó összegrészében bekövetkező változás (lásd a B104. bekezdés (b) pontjának i. alpontját), kivéve, ha:

i. a (kockázatmérséklésről szóló) B115. bekezdés alkalmazandó;

ii. a mögöttes tételek valós értékének a gazdálkodó egységre jutó összegrészében bekövetkező csökkenés meghaladja a szerződéses szolgáltatási margin könyv szerinti értékét, vagyis veszteséget eredményezne (lásd a 48. bekezdést); vagy

iii. a mögöttes tételek valós értékének a gazdálkodó egységre jutó összegrészében bekövetkező növekedés miatt vissza kell írni a ii. alpontban említett összeget;

c) a teljesített cash flow-k jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódó változásai a B101–B118. bekezdésnek megfelelően, kivéve, ha:

i. a (kockázatmérséklésről szóló) B115. bekezdés alkalmazandó;

ii. a teljesített cash flow-k ilyen növekedése meghaladja a szerződéses szolgáltatási margin könyv szerinti értékét, vagyis veszteséget eredményezne (lásd a 48. bekezdést); vagy

iii. a teljesített cash flow-k ilyen csökkenéseit az 50. bekezdés (b) pontja alapján a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség veszteségkomponenséhez allokálják;

d) a szerződéses szolgáltatási marginon keletkező devizaárfolyam-különbözetek hatása; és

e) az adott időszakban biztosítási szerződési szolgáltatások átruházása miatt biztosítási árbevételként megjelenített összeg, amelyet a beszámolási időszak végén (minden más allokáció előtt) fennmaradó szerződéses szolgáltatási marginnak az aktuális és a fennmaradó fedezett időszakra való allokációjával határoznak meg, a B119. bekezdésnek megfelelően.

46. A szerződéses szolgáltatási margin bizonyos változásai ellentételezik a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség teljesített cash flow-inak változásait, vagyis a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség teljes könyv szerinti értéke nem változik. Ha a szerződéses szolgáltatási margin változásai nem ellentételezik a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség teljesített cash flow-inak változásait, akkor a gazdálkodó egység e változások tekintetében a 41. bekezdés alkalmazásával bevételt és ráfordítást számol el.

Hátrányos szerződések

47. Egy biztosítási szerződés a kezdeti megjelenítés időpontjában hátrányos, ha a szerződéshez allokált teljesített cash flow-k, korábban megjelenített biztosítási akvizíciós cash flow-k és a szerződésből a kezdeti megjelenítés időpontjában eredő cash flow-k összességében nettó kiáramlást eredményeznek. A gazdálkodó egység az ilyen szerződéseket a 16. bekezdés (a) pontját alkalmazva a nem hátrányos szerződésektől elkülönítetten csoportosítja. A gazdálkodó egység a 17. bekezdés alkalmazása esetén a hátrányos szerződéscsoportot az egyedi szerződések helyett egy szerződéshalmaz értékelésével is azonosíthatja. A gazdálkodó egység a hátrányos szerződéscsoporthoz tartozó nettó kiáramlás miatt veszteséget jelenít meg az eredményben, aminek eredményeként a csoporthoz tartozó kötelezettség könyv szerinti értéke a teljesített cash flow-k értékével, a csoport szerződéses szolgáltatási marginja pedig nullával lesz egyenlő.

48. A biztosítási szerződéscsoport későbbi értékeléskor akkor válik hátrányossá (vagy hátrányosabbá), ha a következő összegek meghaladják a szerződéses szolgáltatási margin könyv szerinti értékét:

a) a csoporthoz allokált teljesített cash flow-k jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódó kedvezőtlen változása, amely a jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becslések változásából és a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításból ered; és

b) közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések csoportja esetében a mögöttes tételek valós értékének a gazdálkodó egységre jutó összegrészében bekövetkező csökkenés.

A gazdálkodó egység a 44. bekezdés (c) pontjának i. alpontját, a 45. bekezdés (b) pontjának ii. alpontját és a 45. bekezdés (c) pontjának ii. alpontját alkalmazva az eltérés mértékének megfelelő veszteséget jelenít meg az eredményben.

49. A gazdálkodó egység a 47–48. bekezdés alkalmazásával megjelenített veszteségek bemutatása céljából létrehozza (vagy növeli) a hátrányos csoport fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettségének veszteségkomponensét. A veszteségkomponens azokat az összegeket mutatja be, amelyek az eredményben a hátrányos csoportokkal kapcsolatos veszteség visszaírásaiként szerepelnek, és ezért nem vehetők figyelembe a biztosítási árbevétel meghatározásakor.

50. A gazdálkodó egység a hátrányos biztosítási szerződéscsoport veszteségének megjelenítése után a következő allokációkat végzi el:

a) a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség teljesített cash flow-inak későbbi változásait – amelyeket az 51. bekezdés határoz meg – szisztematikusan felosztja az alábbiak között:

i. a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség veszteségkomponense; és

ii. a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség a veszteségkomponens nélkül;

b) kizárólag a veszteségkomponenshez allokálja a következőket, amíg a komponens értéke nullára nem csökken:

i. a csoporthoz allokált teljesített cash flow-k jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódó bármely későbbi csökkenése, amely a jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becslések változásából és a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításból ered; és

ii. a mögöttes tételek valós értékének a gazdálkodó egységre jutó összegrészében bekövetkező bármely későbbi növekedés.

A gazdálkodó egység a 44. bekezdés (c) pontjának ii. alpontját, a 45. bekezdés (b) pontjának iii. alpontját és a 45. bekezdés (c) pontjának iii. alpontját alkalmazva a szerződéses szolgáltatási margint csak a veszteségkomponenshez allokált összegen felüli csökkenés tekintetében igazítja ki.

51. A fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség teljesített cash flow-inak későbbi változásai, amelyek az 50. bekezdés (a) pontjának alkalmazásával allokálandók, a következők:

a) az azon kárigényekkel és ráfordításokkal kapcsolatos jövőbeni cash flow-k jelenértékére vonatkozó becslések, amelyek felmerült biztosítási szolgáltatási ráfordítások miatt mentesülnek a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség alól;

b) az eredményben megjelenített nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításnak a kockázat alóli mentesülés miatti változásai; és

c) a biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások.

52. Az 50. bekezdés (a) alpontjában előírt szisztematikus allokáció eredményeként a 48–50. bekezdésnek megfelelően a veszteségkomponenshez allokált teljes összeg a szerződéscsoport fedezett időszakának végén nullával egyenlő.

Díjallokációs módszer

53. A gazdálkodó egység egy biztosítási szerződéscsoport értékelését az 55–59. bekezdésben meghatározott díjallokációs módszer használatával csak akkor egyszerűsítheti, ha a csoport kezdetekor:

a) a gazdálkodó egység észszerűen azt várja, hogy az ilyen egyszerűsítés a csoport fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettségének olyan értékeléséhez vezet, amely lényegében nem különbözik a 32–52. bekezdés követelményeinek alkalmazásával készülttől; vagy

b) a csoportba tartozó egyes szerződések fedezett időszaka legfeljebb egy év (ideértve azon biztosítási szerződési szolgáltatásokat, amelyek a 34. bekezdés alkalmazásával az említett időpontban meghatározott szerződéshatáron belüli összes díjból ered).

54. Az 53. bekezdés (a) pontjában szereplő kritérium nem teljesül, ha a csoport kezdeti megjelenítésekor a gazdálkodó egység a teljesített cash flow-k olyan jelentős változékonyságát várja, amely a kárigény felmerülése előtti időszakban befolyásolná a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség értékelését. A teljesített cash flow-k változékonyságát növeli például:

a) a szerződésekbe beágyazott bármely származékos termékhez kapcsolódó jövőbeni cash flow-k mértéke; és

b) a szerződéscsoport fedezett időszakának hossza.

55. A díjallokációs módszer használatával a gazdálkodó egység a következőképpen értékeli a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettséget:

a) a kezdeti megjelenítéskor a kötelezettség könyv szerinti értéke a következőkből áll:

i. a kezdeti megjelenítéskor kapott díjak (ha vannak ilyenek);

ii. mínusz a biztosítási akvizíciós cash flow-k az említett időpontban, kivéve, ha a gazdálkodó egység úgy dönt, hogy e kifizetéseket az 59. bekezdés (a) pontját alkalmazva ráfordításként jeleníti meg; és

iii. plusz vagy mínusz a következőknek az említett időpontban való kivezetéséből eredő bármely összeg:

1. a 28C. bekezdés alkalmazásával a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített bármely eszköz; és

2. bármely más, a B66A. bekezdésben meghatározott szerződéscsoporthoz kapcsolódó cash flow-k tekintetében korábban megjelenített eszköz vagy kötelezettség.

b) az egyes későbbi beszámolási időszakok végén a kötelezettség könyv szerinti értéke megegyezik a következőkkel: a beszámolási időszak eleji könyv szerinti érték

i. plusz az időszakban kapott díjak;

ii. mínusz a biztosítási akvizíciós cash flow-k; kivéve, ha a gazdálkodó egység úgy dönt, hogy e kifizetéseket az 59. bekezdés (a) pontját alkalmazva ráfordításként jeleníti meg;

iii. plusz a beszámolási időszakban a biztosítási akvizíciós cash flow-k amortizációjával kapcsolatban ráfordításként megjelenített összegek; kivéve, ha a gazdálkodó egység úgy dönt, hogy a biztosítási akvizíciós cash flow-kat az 59. bekezdés (a) pontját alkalmazva ráfordításként jeleníti meg;

iv. plusz a finanszírozási komponensnek az 56. bekezdés alkalmazásával történő bármely kiigazítása;

v. mínusz az említett időszakban nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó biztosítási árbevételként megjelenített összeg (lásd a B126. bekezdést); és

vi. mínusz a felmerült kárigényekre vonatkozó kötelezettségbe fizetett vagy áthelyezett bármely befektetési komponens.

56. Ha a csoportba tartozó biztosítási szerződések jelentős finanszírozási komponenst tartalmaznak, a gazdálkodó egység a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség könyv szerinti értékét a pénz időértékének és a pénzügyi kockázat hatásának a tükrözése érdekében a 36. bekezdésben meghatározott – a kezdeti megjelenítéskor megállapított – diszkontráták használatával kiigazítja. A gazdálkodó egység nem köteles kiigazítani a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség könyv szerinti értékét a pénz időértékének és a pénzügyi kockázat hatásának a tükrözése érdekében, ha a kezdeti megjelenítéskor azt várja, hogy a szolgáltatások egyes részeinek nyújtása és a kapcsolódó díjesedékességi időpont közötti idő legfeljebb egy év.

57. Ha a fedezett időszak alatt bármikor a tények és körülmények arra utalnak, hogy a biztosítási szerződéscsoport hátrányos, a gazdálkodó egység kiszámítja a következők különbségét:

a) a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettségnek az 55. bekezdés alapján kiszámított könyv szerinti értéke; és

b) a csoport fennmaradó fedezetéhez kapcsolódó teljesített cash flow-k, a 33–37. és a B36–B92. bekezdés alapján. Amennyiben a gazdálkodó egység az 59. bekezdés (b) pontját alkalmazva nem igazítja ki a felmerült kárigényekre vonatkozó kötelezettséget a pénz időértékével és a pénzügyi kockázat hatásával, úgy a teljesített cash flow-kban sem vehet figyelembe ilyen kiigazításokat.

58. Ha az 57. bekezdés (b) pontjában ismertetett teljesített cash flow-k meghaladják az 57. bekezdés (a) pontjában ismertetett könyv szerinti értéket, akkor a gazdálkodó egység veszteséget számol el az eredményben, és növeli a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettséget.

59. A díjallokációs módszer alkalmazásakor a gazdálkodó egység:

a) dönthet úgy, hogy a biztosítási akvizíciós cash flow-kat a költségek felmerülésekor ráfordításként jeleníti meg, feltéve, hogy a csoportba tartozó szerződések fedezett időszaka a kezdeti megjelenítéskor legfeljebb egy év;

b) a biztosítási szerződéscsoporttal kapcsolatos, felmerült kárigényekre vonatkozó kötelezettséget a felmerült kárigényekkel kapcsolatos teljesített cash flow-k értékén értékeli, a 33–37. és a B36–B92. bekezdésnek megfelelően. A gazdálkodó egység azonban nem köteles a jövőbeni cash flow-kat a pénz időértékével és a pénzügyi kockázat hatásával kiigazítani, ha az említett cash flow-kat várhatóan a kárigény felmerülésének időpontjától számított legfeljebb egy éven belül fizeti ki vagy kapja meg.

Tartott viszontbiztosítási szerződések

60. Az IFRS 17 standard követelményei a tartott viszontbiztosítási szerződések tekintetében a 61–70A. bekezdésnek megfelelően módosulnak.

61. A gazdálkodó egység a tartott viszontbiztosítási szerződésportfóliókat a 14–24. bekezdésnek megfelelően csoportokra bontja, azzal az eltéréssel, hogy az említett bekezdések hátrányos szerződésekre tett hivatkozásai alatt olyan szerződések értendők, amelyeknek a kezdeti megjelenítéskor nettó nyeresége van. Egyes tartott viszontbiztosítási szerződések esetében a 14–24. bekezdés alkalmazása olyan csoportot eredményez, amely egyetlen szerződésből áll.

Megjelenítés

62. A gazdálkodó egység a 25. bekezdés alkalmazása helyett a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoportot a következő időpontok korábbikától jeleníti meg:

a) a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport fedezett időszakának kezdete; és

b) az az időpont, amikor a gazdálkodó egység a 25. bekezdés (c) pontját alkalmazva megjeleníti a hátrányos mögöttes biztosítási szerződéscsoportot, amennyiben a gazdálkodó egység a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoportban tartott kapcsolódó viszontbiztosítási szerződést az adott időpontban vagy azt megelőzően kötötte.

62A. A 62. bekezdés (a) pontja ellenére a gazdálkodó egységnek a mögöttes biztosítási szerződés kezdeti megjelenítésének időpontjáig elhalasztja az olyan tartott viszontbiztosítási szerződések csoportjának megjelenítését, amelyek arányos fedezetet nyújtanak, ha az említett időpont későbbi, mint a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport fedezeti időszakának kezdete.

Értékelés

63. A 32–36. bekezdésben meghatározott értékelési követelmények tartott viszontbiztosítási szerződésekre való alkalmazásakor a gazdálkodó egység – ha a mögöttes szerződéseket is az említett bekezdések alkalmazásával értékeli – következetes feltételezéseket használ a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport jövőbeni cash flow-inak jelenértékére vonatkozó becslések és a mögöttes biztosítási szerződéscsoport(ok) jövőbeni cash flow-inak jelenértékére vonatkozó becslések értékeléséhez. Továbbá a gazdálkodó egység a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport jövőbeni cash flow-inak jelenértékére vonatkozó becslésekben figyelembe veszi a viszontbiztosítási szerződés kibocsátója általi nemteljesítés bármely kockázatának hatását, ideértve a biztosítékok és a jogvitákból származó veszteségek hatásait.

64. A gazdálkodó egység a 37. bekezdés alkalmazása helyett úgy határozza meg a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítást, hogy az a viszontbiztosítási szerződéscsoport tartója által a viszontbiztosítási szerződések kibocsátójára átruházott kockázat összegének feleljen meg.

65. A 38. bekezdésnek a szerződéses szolgáltatási margin kezdeti megjelenítéskor való meghatározására vonatkozó követelményei módosulnak, hogy tükrözzék annak tényét, hogy a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport esetében nincs meg nem szolgált nyereség, de helyette a viszontbiztosítás megvásárlásának nettó költsége vagy nettó nyeresége alkalmazandó. Ezért – kivéve, ha a 65A. bekezdés alkalmazandó – a kezdeti megjelenítéskor a gazdálkodó egység a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport megvásárlásával kapcsolatos bármely nettó költséget vagy nettó nyereséget jeleníti meg szerződéses szolgáltatási marginként, az alábbiak összegével megegyező összegen értékelve:

a) a teljesített cash flow-k;

b) a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoporthoz kapcsolódó cash flow-k tekintetében korábban megjelenített eszközöknek vagy kötelezettségeknek az említett időpontban kivezetett összege;

c) az említett időpontban felmerülő bármely cash flow; és

d) a 66A. bekezdés alkalmazásával az eredményben megjelenített bármely bevétel.

65A. Ha a viszontbiztosítási fedezet megvásárlásának nettó költsége a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport megvásárlása előtt bekövetkezett eseményekhez kötődik, akkor a gazdálkodó egység a B5. bekezdés követelményei ellenére az említett költséget azonnal az eredményben számolja el ráfordításként.

66. A gazdálkodó egység a 44. bekezdés alkalmazása helyett a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport szerződéses szolgáltatási marginját a beszámolási időszak végén a beszámolási időszak elején meghatározott könyv szerinti értéken értékeli, a következőkkel kiigazítva:

a) a csoporthoz hozzárendelt új szerződések hatása (lásd a 28. bekezdést);

b) a szerződéses szolgáltatási margin könyv szerinti értékén felgyülemlett kamat, a B72. bekezdés (b) pontjában meghatározott diszkontrátával értékelve;

(ba) a 66A. bekezdés alkalmazásával a beszámolási időszakban az eredményben megjelenített bevétel;

(bb) a 66B. bekezdés alkalmazásával megjelenített veszteségmegtérülési komponens visszaírásai (lásd a B119F. bekezdést), amennyiben ezek a visszaírások nem a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport teljesített cash flow-inak változásai;

c) a B72. bekezdés (c) pontjában meghatározott diszkontrátával értékelt teljesített cash flow-k változásai, amennyiben a változás jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódik, kivéve, ha:

i. a változás mögöttes biztosítási szerződéscsoporthoz allokált teljesített cash flow-k olyan változásának eredménye, amely nem vezet a mögöttes biztosítási szerződéscsoporthoz tartozó szerződéses szolgáltatási margin kiigazításához; vagy

ii. a változás a (hátrányos szerződésekre vonatkozó) 57–58. bekezdés alkalmazásának eredménye, ha a gazdálkodó egység a díjallokációs módszer alkalmazásával értékeli a mögöttes biztosítási szerződéscsoportot;

d) a szerződéses szolgáltatási marginon keletkező devizaárfolyam-különbözetek hatása; és

e) az adott időszakban kapott szolgáltatások miatt az eredményben megjelenített összeg, amelyet a beszámolási időszak végén (bármilyen allokáció előtt) fennmaradó szerződéses szolgáltatási marginnak a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport aktuális és fennmaradó fedezett időszakára való allokációjával határoznak meg, a B119. bekezdésnek megfelelően.

66A. A gazdálkodó egység kiigazítja a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport szerződéses szolgáltatási marginját, és ennek eredményeként bevételt jelenít meg, ha a hátrányos mögöttes biztosítási szerződéscsoport kezdeti megjelenítésekor vagy az ahhoz való hozzárendeléskor veszteséget jelenít meg (lásd a B119C–B119E. bekezdést).

66B. A gazdálkodó egység a 66. bekezdés (c) pontjának i–ii. alpontja és a 66A. bekezdés alkalmazásával megjelenített veszteségmegtérülések bemutatása céljából létrehozza (vagy kiigazítja) a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport fennmaradó fedezetre vonatkozó eszközének veszteségmegtérülési komponensét. A veszteségmegtérülési komponens azokat az összegeket mutatja be, amelyek az eredményben a tartott viszontbiztosítási szerződésekkel kapcsolatos veszteségmegtérülési visszaírásként szerepelnek, és ezért nem vehetők figyelembe a viszontbiztosítónak fizetett díjak allokációjában (lásd a B119F. bekezdést).

67. A teljesített cash flow-k azon változásai, amelyek a tartott viszontbiztosítási szerződés kibocsátója általi nemteljesítés kockázatának változásából erednek, nem kapcsolódnak jövőbeni szolgáltatáshoz, és nem vezetnek a szerződéses szolgáltatási margin kiigazításához.

68. A tartott viszontbiztosítási szerződések nem lehetnek hátrányosak. Következésképpen a 47–52. bekezdés követelményei nem alkalmazandók.

Díjallokációs módszer a tartott viszontbiztosítási szerződések esetében

69. A gazdálkodó egység a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport értékelésének egyszerűsítésére akkor használhatja az 55–56. és 59. bekezdésben meghatározott díjallokációs módszert (azt úgy módosítva, hogy tükrözze a tartott viszontbiztosítási szerződéseknek a kibocsátott biztosítási szerződésektől eltérő jellemzőit, például a ráfordítások generálását vagy a ráfordítások csökkenését a bevételek helyett), ha a csoport kezdetekor:

a) a gazdálkodó egység észszerűen azt várja, hogy az eredményül kapott értékelés lényegében nem különbözik a 63–68. bekezdésben szereplő követelmények alkalmazásának eredményétől; vagy

b) a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoportba tartozó egyes szerződések fedezett időszaka legfeljebb egy év (ideértve azon biztosítási fedezetet, amely a 34. bekezdés alkalmazásával az említett időpontban meghatározott szerződéshatáron belüli összes díjból ered).

70. A gazdálkodó egység nem tud megfelelni a 69. bekezdés (a) pontjában szereplő feltételnek, ha a csoport kezdetekor a gazdálkodó egység a teljesített cash flow-k olyan jelentős változékonyságát várja, amely a kárigény felmerülése előtti időszakban befolyásolná a fennmaradó fedezetre vonatkozó eszköz értékelését. A teljesített cash flow-k változékonyságát növeli például:

a) a szerződésekbe beágyazott bármely származékos termékhez kapcsolódó jövőbeni cash flow-k mértéke; és

b) a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport fedezett időszakának hossza.

70A. Ha a gazdálkodó egység a díjallokációs módszert alkalmazva értékeli a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoportot, akkor a 66A. bekezdést úgy kell alkalmaznia, hogy a szerződéses szolgáltatási margin módosítása helyett a fennmaradó fedezetre vonatkozó eszköz könyv szerinti értékét módosítja.

Diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződések

71. A diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződés nem tartalmazza jelentős biztosítási kockázat átruházását. Következésképpen az IFRS 17 standard biztosítási szerződésekre vonatkozó követelményei a diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződések esetében a következőképp módosulnak:

a) a kezdeti megjelenítés időpontja (lásd a 25. és a 28. bekezdést) az az időpont, amikor a gazdálkodó egység a szerződés felévé válik;

b) módosul a szerződéshatár (lásd a 34. bekezdést): a cash flow-k a szerződés határán belüliek, ha a gazdálkodó egység pénzeszköz jelenbeli vagy jövőbeni időpontban történő átadására vonatkozó tényleges kötelméből erednek. A gazdálkodó egységnek nincs tényleges kötelme pénzeszköz átadására, ha gyakorlatilag képes olyan árat meghatározni a pénzeszköz átadására vonatkozó ígéret tekintetében, amely teljes mértékben tükrözi az ígért pénzeszköz összegét és a kapcsolódó kockázatokat;

c) módosul a szerződéses szolgáltatási margin allokációja (lásd a 44. bekezdés (e) pontját és a 45. bekezdés (e) pontját): a gazdálkodó egység a szerződéses szolgáltatási margint a szerződéscsoport időtartama alatt olyan szisztematikus módszerrel jeleníti meg, amely tükrözi a befektetési szolgáltatások szerződés szerinti átruházását.

Módosítás és kivezetés

Biztosítási szerződés módosítása

72. Ha módosulnak a biztosítási szerződés feltételei, például a szerződő felek megállapodása vagy szabályozási változás révén, akkor a gazdálkodó egység csak akkor vezeti ki az eredeti szerződést és jeleníti meg a módosított szerződést – az IFRS 17 standard vagy más alkalmazandó standard alkalmazásával – új szerződésként, ha teljesül az (a)–(c) pontban szereplő kritériumok valamelyike. A szerződési feltételekben szereplő jog gyakorlása nem módosítás. Az említett kritériumok a következők:

a) ha a módosított szerződési feltételekben a szerződés kötésekor állapodtak volna meg, akkor:

i. a módosított szerződés a 3–8A. bekezdés alkalmazásával nem tartozott volna az IFRS 17 standard hatókörébe;

ii. a gazdálkodó egység a 10–13. bekezdést alkalmazva elkülönítette volna az alap biztosítási szerződés különböző komponenseit, és az ennek eredményeként létrejött eltérő biztosítási szerződésre az IFRS 17 standard lett volna alkalmazandó;

iii. a módosított szerződés lényegében eltérő szerződéshatárral rendelkezett volna a 34. bekezdés alkalmazásával; vagy

iv. a módosított szerződés a 14–24. bekezdés alkalmazásával eltérő szerződéscsoportba tartozott volna;

b) az eredeti szerződés megfelelt a *közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések* fogalommeghatározásának, de a módosított szerződés már nem, vagy fordítva; vagy

c) a gazdálkodó egység az 53–59. bekezdésben vagy a 69–70. bekezdésben szereplő díjallokációs módszert alkalmazta az eredeti szerződésre, de a módosítások után a szerződés már nem felel meg a módszerre vonatkozó, az 53. vagy a 69. bekezdésben foglalt alkalmazási kritériumoknak.

73. Ha a szerződésmódosítás nem felel meg a 72. bekezdés egyik kritériumának sem, a gazdálkodó egység a módosítás miatti cash flow-változásokat a 40–52. bekezdést alkalmazva a teljesített cash flow-kra vonatkozó becslések változásaként kezeli.

Kivezetés

74. **Egy gazdálkodó egység egy biztosítási szerződést akkor, és csak akkor vezethet ki, amikor:**

a) **az megszűnik, vagyis amikor a biztosítási szerződésben meghatározott kötelem lejár, teljesül vagy törlésre kerül; vagy**

b) **a 72. bekezdés bármely kritériuma teljesül.**

75. Amikor a biztosítási szerződés megszűnik, a gazdálkodó egység már nincs kitéve kockázatnak, és ezért már nem köteles gazdasági erőforrásokat átruházni a biztosítási szerződés teljesítéséhez. Például amikor a gazdálkodó egység viszontbiztosítást vásárol, a mögöttes biztosítási szerződés(eke)t csak akkor vezetheti ki, ha a mögöttes biztosítási szerződés(ek) megszűnt(ek).

76. A gazdálkodó egység az IFRS 17 standard következő követelményeinek alkalmazásával vezeti ki a biztosítási szerződést a szerződéscsoportból:

a) a 40. bekezdés (a) pontjának i. alpontját és a 40. bekezdés (b) pontját alkalmazva kiigazítja a csoporthoz allokált teljesített cash flow-kat annak érdekében, hogy megszüntesse a csoportból kivezetett jogokhoz és kötelmekhez kapcsolódó jövőbeni cash flow-k és nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás jelenértékét;

b) a teljesített cash flow-k (a) pontban ismertetett változása miatt a 44. bekezdés (c) pontjának és a 45. bekezdés (c) pontjának megfelelő mértékben kiigazítja a csoport szerződéses szolgáltatási marginját, kivéve, ha a 77. bekezdés alkalmazandó; és

c) a csoportból kivezetett fedezeti egységek tükrözése érdekében kiigazítja a várható fennmaradó biztosítási szerződési szolgáltatásokra vonatkozó fedezeti egységek számát, és az időszak eredményében megjelenített szerződéses szolgáltatási margin összege ezen a kiigazított számon alapul, a B119. bekezdést alkalmazva.

77. Ha a gazdálkodó egység a biztosítási szerződést a szerződés harmadik félre való átruházása miatt vezeti ki, vagy ha a biztosítási szerződést a 72. bekezdést alkalmazva és egy új szerződést megjelenítve vezeti ki, akkor a 76. bekezdés (b) pontja helyett:

a) a 44. bekezdés (c) pontját és a 45. bekezdés (c) pontját is figyelembe véve kiigazítja azon csoport szerződéses szolgáltatási marginját, amelyből a szerződést kivezeti – harmadik félre átruházott szerződés esetében az i. és a ii. alpont, a 72. bekezdés alkalmazásával kivezetett szerződés esetében pedig az i. és a iii. alpont különbségével:

i. a biztosítási szerződéscsoport könyv szerinti értékének a szerződés kivezetése miatti változása a 76. bekezdés (a) pontját alkalmazva;

ii. a harmadik fél által felszámított díj;

iii. az a díj, amelyet akkor számított volna fel a gazdálkodó egység, ha a szerződésmódosítás időpontjában az új szerződéssel azonos feltételekkel kötött volna szerződést, mínusz a módosításért felszámított bármely további díj;

b) a megjelenített új szerződést a 72. bekezdés alkalmazásával értékeli, azt feltételezve, hogy a gazdálkodó egység a módosítás időpontjában megkapta az (a) pont iii. alpontjában említett díjat.

Bemutatás a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban

78. **A gazdálkodó egység a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban elkülönítetten mutatja be a következők könyv szerinti értékét:**

a) **a kibocsátott biztosítási szerződések azon portfóliói, amelyek eszközök;**

b) **a kibocsátott biztosítási szerződések azon portfóliói, amelyek kötelezettségek;**

c) **a tartott viszontbiztosítási szerződések azon portfóliói, amelyek eszközök; és**

d) **a tartott viszontbiztosítási szerződések azon portfóliói, amelyek kötelezettségek.**

79. A gazdálkodó egység a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében a 28B. bekezdés alkalmazásával megjelenített eszközöket a kapcsolódó kibocsátott biztosítási szerződésportfóliók könyv szerinti értékében szerepelteti, a tartott viszontbiztosítási szerződésportfóliókkal kapcsolatos cash flow-k tekintetében (lásd a 65. bekezdés (b) pontját) megjelenített eszközöket vagy kötelezettségeket pedig a tartott viszontbiztosítási szerződésportfóliók könyv szerinti értékében.

Megjelenítés és bemutatás a pénzügyi teljesítményre vonatkozó kimutatás(ok)ban (B120–B136. bekezdés)

80. **A gazdálkodó egység a 41. és a 42. bekezdés alkalmazásával a következők között megosztja az eredményre és az egyéb átfogó jövedelemre vonatkozó kimutatás(ok)ban (a továbbiakban: a pénzügyi teljesítményre vonatkozó kimutatás(ok)ban) megjelenített összegeket:**

a) **biztosítási szolgáltatási eredmény (83–86. bekezdés), amely a biztosítási árbevételből és a biztosítási szolgáltatási ráfordításokból áll; és**

b) **biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások (87–92. bekezdés).**

81. A gazdálkodó egység a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás változását nem köteles megosztani a biztosítási szolgáltatási eredmény és a biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások között. Ha a gazdálkodó egység nem végzi el ezt a megosztást, akkor a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás teljes változását a biztosítási szolgáltatási eredmény részeként tünteti fel.

82. **A gazdálkodó egység a tartott viszontbiztosítási szerződésekből származó bevételeket vagy ráfordításokat a kibocsátott biztosítási szerződésekből származó ráfordításoktól vagy bevételektől elkülönítetten mutatja be.**

Biztosítási szolgáltatási eredmény

83. **A gazdálkodó egység a kibocsátott biztosítási szerződéscsoportokból származó biztosítási árbevételt az eredményben mutatja be. A biztosítási árbevételnek olyan összegen kell bemutatnia a biztosítási szerződéscsoportból eredő szolgáltatások nyújtását, amely azt az ellenértéket tükrözi, amelyre a gazdálkodó egység az említett szolgáltatásokért cserébe várhatóan jogosultságot szerez. A B120–B127. bekezdés meghatározza, hogy a gazdálkodó egység miként értékeli a biztosítási árbevételt.**

84. **A gazdálkodó egység a kibocsátott biztosítási szerződéscsoportból eredő biztosítási szolgáltatási ráfordításokat – amelyek a felmerült kárigényekből (a befektetési komponensek visszafizetéseinek kivételével), az egyéb felmerült biztosítási szolgáltatási ráfordításokból és a 103. bekezdés (b) pontjában ismertetett egyéb összegekből állnak – az eredményben mutatja be.**

85. **Az eredményben megjelenített biztosítási árbevétel és biztosítási szolgáltatási ráfordítások nem tartalmazhatnak befektetési komponenst. A gazdálkodó egység az eredményben nem mutathat be olyan információkat a díjról, amelyek nem konzisztensek a 83. bekezdéssel.**

86. A gazdálkodó egység a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoportból származó bevételeket vagy ráfordításokat (lásd a 60–70A. bekezdést) a biztosítási pénzügyi bevételektől vagy ráfordításoktól elkülönítetten mutathatja be egyetlen összegként, vagy bemutathatja elkülönítetten a viszontbiztosítótól kapott összegeket és a fizetett díjak allokációját, amelyek együttesen az említett egyetlen összeggel azonos nettó értéket tesznek ki. Ha a gazdálkodó egység elkülönítetten mutatja be viszontbiztosítótól kapott összegeket és a fizetett díjak allokációját, akkor:

a) a mögöttes szerződések kárigényeitől függő viszontbiztosítási cash flow-kat a tartott viszontbiztosítási szerződés alapján várhatóan megtérülő kárigények részeként kell kezelnie;

b) a viszontbiztosítótól várt azon összegeket, amelyek nem függenek a mögöttes szerződések kárigényeitől (ilyenek például a viszontbiztosítási jutalékok egyes típusai) a viszontbiztosítónak fizetendő díj csökkenéseként kell kezelnie;

(ba) a 66. bekezdés c) pontjának i–ii. alpontja és a 66A–66B. bekezdés alkalmazásával veszteségmegtérüléssel kapcsolatban megjelenített összegeket a viszontbiztosítótól megtérülő összegként kell kezelnie; és

c) a fizetett díjak allokációját nem mutathatja be az árbevétel csökkenéseként.

Biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások (lásd a B128–B136. bekezdést)

87. **A biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások a biztosítási szerződéscsoport könyv szerinti értékének változását tartalmazzák, amely a következőkből ered:**

a) **a pénz időértékének hatása és a pénz időértékének változásai; és**

b) **a pénzügyi kockázat hatása és a pénzügyi kockázat változásai; de**

c) **kivéve ezen változások közül azokat, amelyek a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződéscsoportok esetében a szerződéses szolgáltatási margin kiigazításához vezetnének, de a 45. bekezdés (b) pontjának ii. alpontját, a 45. bekezdés (b) pontjának iii. alpontját, a 45. bekezdés (c) pontjának ii. alpontját vagy a 45. bekezdés (c) pontjának iii. alpontját alkalmazva erre nem kerül sor. Ezek a biztosítási szolgáltatási ráfordításokban szerepelnek.**

87A. **A gazdálkodó egységnek:**

a) **a B117A. bekezdést kell alkalmaznia a B115. bekezdés (kockázatmérséklés) alkalmazásából eredő biztosítási pénzügyi bevételekre vagy ráfordításokra; és**

b) **a 88. és 89. bekezdést kell alkalmaznia az összes egyéb biztosítási pénzügyi bevételre vagy ráfordításra.**

88. **A 87A. bekezdés (b) pontjának alkalmazásakor – ha a 89. bekezdés nem alkalmazandó – a gazdálkodó egység számviteli politikájában eldönti, hogy:**

a) **az időszakbeli biztosítási pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat az eredményben számolja el; vagy**

b) **a B130–B133. bekezdést alkalmazva az időszakbeli biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások megosztásával egy olyan összeget számol el az eredményben, amelyet a várható teljes biztosítási pénzügyi bevételeknek vagy ráfordításoknak a szerződéscsoport időtartamára való szisztematikus allokációjával határoz meg.**

89. **A 87A. bekezdés (b) pontjának alkalmazásakor a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések esetében – amelyeknél a gazdálkodó egység tartja a mögöttes tételeket – a gazdálkodó egység számviteli politikájában eldönti, hogy:**

a) **az időszakbeli biztosítási pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat az eredményben számolja el; vagy**

b) **a B134–B136. bekezdést alkalmazva az időszakbeli biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások megosztásával egy olyan összeget számol el az eredményben, amely megszünteti a tartott mögöttes tételeknek az eredményben elszámolt bevételeihez vagy ráfordításaihoz kapcsolódó számviteli meg nem felelést.**

90. **Ha a gazdálkodó egység a 88. bekezdés (b) pontjában vagy a 89. bekezdés (b) pontjában meghatározott számviteli politikát választja, akkor az egyéb átfogó jövedelemben kell elszámolnia az említett bekezdésekben meghatározott alapon értékelt biztosítási pénzügyi bevételeknek vagy ráfordításoknak és az időszakbeli teljes biztosítási pénzügyi bevételeknek vagy ráfordításoknak a különbségét.**

91. **Ha a gazdálkodó egység a 77. bekezdést alkalmazva átruház egy biztosítási szerződéscsoportot vagy kivezet egy biztosítási szerződést, akkor:**

a) **átsorolási módosításként (lásd az IAS 1 *Pénzügyi kimutatások prezentálása* standardot) az eredménybe sorolja át a csoporthoz (vagy szerződéshez) kapcsolódó azon fennmaradó összegeket, amelyeket a 88. bekezdés (b) pontjában meghatározott számviteli politika választása miatt korábban az egyéb átfogó jövedelemben számolt el;**

b) **átsorolási módosításként (lásd az IAS 1 standardot) nem sorolhatja át az eredménybe a csoporthoz (vagy szerződéshez) kapcsolódó azon fennmaradó összegeket, amelyeket a 89. bekezdés (b) pontjában meghatározott számviteli politika választása miatt korábban az egyéb átfogó jövedelemben számolt el.**

92. A gazdálkodó egység a 30. bekezdés előírása szerint a biztosítási szerződést a devizában denominált tételeknek a gazdálkodó egység funkcionális pénznemére való átváltása céljából az IAS 21 standard szerinti monetáris tételként kezeli. A gazdálkodó egység a biztosítási szerződéscsoportok könyv szerinti értékének változásai miatti árfolyam-különbözeteket az eredményben számolja el, kivéve, ha e különbözetek a biztosítási szerződéscsoportok könyv szerinti értékének olyan változásaival kapcsolatosak, amelyeket a 90. bekezdést alkalmazva az egyéb átfogó jövedelemben számol el, amely esetben e különbözeteket is az egyéb átfogó jövedelemben számolja el.

Közzététel

93. **A közzétételi követelmények célja, hogy a gazdálkodó egység olyan információt tegyen közzé a megjegyzésekben, amely a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban, a pénzügyi teljesítményre vonatkozó kimutatás(ok)ban és a cash flow kimutatásban közzétett információkkal együtt lehetővé teszi, hogy a pénzügyi kimutatások felhasználói értékelni tudják az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződések által a gazdálkodó egység pénzügyi helyzetére, pénzügyi teljesítményére és cash flow-ira gyakorolt hatásokat. E cél elérése érdekében a gazdálkodó egység kvalitatív és kvantitatív információkat tesz közzé a következőkről:**

a) **az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződések tekintetében a pénzügyi kimutatásaiban megjelenített összegek (lásd a 97–116. bekezdést);**

b) **az IFRS 17 standard alkalmazásakor tett jelentős megfontolások és azok változásai (lásd a 117–120. bekezdést); és**

c) **az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekből eredő kockázatok jellege és mértéke (lásd a 121–132. bekezdést).**

94. A gazdálkodó egységnek mérlegelnie kell, hogy milyen szintű részletességre van szükség a közzétételi cél eléréséhez, és hogy mekkora hangsúlyt kell fektetni az egyes követelményekre. Ha a 97–132. bekezdés alkalmazásával szolgáltatott közzétételek nem elegendők a 93. bekezdésben szereplő cél eléréséhez, a gazdálkodó egység köteles további, a szóban forgó cél eléréséhez szükséges információkat közzétenni.

95. A gazdálkodó egység összevonhatja vagy szétválaszthatja az információkat annak érdekében, hogy a hasznos információ ne vesszen el nagy mennyiségű jelentéktelen részlet között vagy különböző tulajdonságú tételek összesítése nyomán.

96. Az információk lényegességére és összesítésére vonatkozó követelményeket az IAS 1 standard 29–31. bekezdése határozza meg. A biztosítási szerződésekről közzétett információk összevonása szempontjából megfelelő alap lehet például:

a) a szerződés típusa (például a főbb termékvonalak);

b) a földrajzi régió (például ország vagy régió); vagy

c) az IFRS 8 *Működési szegmensek* standardban meghatározott bemutatandó szegmens.

A megjelenített összegek kifejtése

97. A 98–109A. bekezdésben előírt közzétételek közül csak a 98–100., a 102–103., a 105–105B. és a 109A. bekezdésben előírtak vonatkoznak azokra a szerződésekre, amelyekre a díjallokációs módszert alkalmazzák. Ha a gazdálkodó egység a díjallokációs módszert használja, közzé kell tennie továbbá, hogy:

a) melyiket teljesíti az 53. és a 69. bekezdés kritériumai közül;

b) az 56. bekezdést, az 57. bekezdés (b) pontját és az 59. bekezdés (b) pontját alkalmazva végez-e kiigazítást a pénz időértéke és a pénzügyi kockázat hatása tekintetében; és

c) melyik módszert választotta a biztosítási akvizíciós cash flow-k megjelenítéséhez, amikor az 59. bekezdés (a) pontját alkalmazza.

98. A gazdálkodó egység közzéteszi annak egyeztetését, hogy az időszakban hogyan változtak az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződések nettó könyv szerinti értékei a pénzügyi teljesítményre vonatkozó kimutatás(ok) ban megjelenített cash flow-k és bevételek és ráfordítások miatt. A kibocsátott biztosítási szerződések és a tartott viszontbiztosítási szerződések tekintetében külön egyeztetéseket kell közzétenni. A gazdálkodó egység módosítja a 100–109. bekezdés követelményeit annak érdekében, hogy tükrözze a tartott viszontbiztosítási szerződéseknek a kibocsátott biztosítási szerződésektől eltérő jellemzőit, például a ráfordítások generálását vagy a ráfordítások csökkenését a bevételek helyett.

99. A gazdálkodó egység az egyeztetésekben elegendő információt közöl ahhoz, hogy a pénzügyi kimutatások felhasználói azonosíthassák a pénzügyi teljesítményre vonatkozó kimutatás(ok)ban megjelenített cash flow-kból és összegekből eredő változásokat. E követelmény teljesítéséhez a gazdálkodó egység:

a) táblázatban közzéteszi a 100–105B. bekezdésben előírt egyeztetéseket; és

b) minden egyeztetés esetében bemutatja azokat a nettó könyv szerinti értékeket az időszak elején és az időszak végén, amelyek megegyeznek a 78. bekezdés alkalmazásával a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban bemutatott összegekkel, külön összesítve azon szerződésportfóliókat, amelyek eszközök, illetve azon szerződésportfóliókat, amelyek kötelezettségek.

100. A gazdálkodó egység a nyitó egyenleg és a záró egyenleg közötti egyeztetéseket tesz közzé elkülönítetten a következők esetében:

a) a fennmaradó fedezeti komponens nettó kötelezettségei (vagy eszközei), kivéve a veszteségkomponenseket;

b) a veszteségkomponensek (lásd a 47–52. és az 57–58. bekezdést);

c) a felmerült kárigényekre vonatkozó kötelezettségek. Azon biztosítási szerződések esetében, amelyekre az 53–59. vagy a 69–70A. bekezdésben ismertetett díjallokációs módszert alkalmazta, a gazdálkodó egység külön egyeztetést tesz közzé a következők esetében:

i. a jövőbeni cash flow-k jelenértékére vonatkozó becslések; és

ii. a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás.

101. Azon biztosítási szerződések esetében, amelyekre nem alkalmazta az 53–59. vagy a 69–70A. bekezdésben ismertetett díjallokációs módszert, a gazdálkodó egység a nyitó egyenleg és a záró egyenleg közötti egyeztetéseket tesz közzé elkülönítetten a következők esetében is:

a) a jövőbeni cash flow-k jelenértékére vonatkozó becslések;

b) a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás; és

c) a szerződéses szolgáltatási margin.

102. A 100–101. bekezdés szerinti egyeztetések célja, hogy különböző típusú információkat nyújtsanak a biztosítási szolgáltatási eredményről.

103. Adott esetben a gazdálkodó egység a 100. bekezdésben előírt egyeztetésekben elkülönítetten közzéteszi a szolgáltatásokkal kapcsolatos következő összegeket:

a) biztosítási árbevétel;

b) biztosítási szolgáltatási ráfordítások, elkülönítetten bemutatva a következőket:

i. a felmerült kárigények (kivéve a befektetési komponenseket) és más felmerült biztosítási szolgáltatási ráfordítások;

ii. a biztosítási akvizíciós cash flow-k amortizációja;

iii. múltbeli szolgáltatáshoz kapcsolódó változások, vagyis a felmerült kárigényekre vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatos teljesített cash flow-k változásai; és

iv. jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódó változások, vagyis a hátrányos szerződéscsoportokon keletkezett veszteségek és az ilyen veszteségek visszaírásai;

c) a biztosítási árbevétel és a biztosítási szolgáltatási ráfordítások köréből kizárt befektetési komponensek (a díjvisszatérítésekkel együtt, amennyiben azokat nem a 105. bekezdés (a) pontjának i. alpontja szerint, az időszak cash flow-inak részeként mutatja be).

104. Adott esetben a gazdálkodó egység a 101. bekezdésben előírt egyeztetésekben elkülönítetten közzéteszi a szolgáltatásokkal kapcsolatos következő összegeket:

a) jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódó változások, a B96–B118. bekezdés alkalmazásával, elkülönítetten bemutatva a következőket:

i. a becslések olyan változásai, amelyek a szerződéses szolgáltatási margin kiigazításához vezetnek;

ii. a becslések olyan változásai, amelyek nem vezetnek a szerződéses szolgáltatási margin kiigazításához, vagyis a hátrányos szerződéscsoportokon keletkezett veszteségek és az ilyen veszteségek visszaírásai; és

iii. az időszakban kezdetben megjelenített szerződések hatásai;

b) aktuális szolgáltatással kapcsolatos változások, vagyis:

i. a szolgáltatások átruházásához kapcsolódó, az eredményben elszámolt szerződéses szolgáltatási margin összege;

ii. a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás azon változása, amely nem kapcsolódik jövőbeni vagy múltbeli szolgáltatáshoz; és

iii. *tapasztalati módosítások* (lásd a B97. bekezdés (c) pontját és a B113. bekezdés (a) pontját), kivéve a ii. alpontban foglalt, a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításhoz kapcsolódó összegeket.

c) múltbeli szolgáltatáshoz kapcsolódó változások, vagyis a felmerült kárigényekkel kapcsolatos teljesített cash flow-k változásai (lásd a B97. bekezdés (b) pontját és a B113. bekezdés (a) pontját).

105. Adott esetben a gazdálkodó egység a 100–101. bekezdés szerinti egyeztetések kiteljesítése érdekében elkülönítetten közzéteszi továbbá az időszakban nyújtott szolgáltatásokkal nem kapcsolatos következő összegeket:

a) az időszak cash flow-i, ideértve a következőket:

i. a kibocsátott biztosítási szerződésekért kapott (vagy tartott viszontbiztosítási szerződésekért fizetett) díjak;

ii. a biztosítási akvizíciós cash flow-k; és

iii. a kifizetett felmerült kárigények és kibocsátott biztosítási szerződések alapján fizetett (vagy tartott viszontbiztosítási szerződések keretében megtérült) egyéb biztosítási szolgáltatási ráfordítások, kivéve a biztosítási akvizíciós cash flow-kat;

b) a tartott viszontbiztosítási szerződések kibocsátója általi nemteljesítés kockázatának változásából eredő hatás;

c) a biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások; és

d) minden olyan további tétel, amely szükséges a biztosítási szerződések nettó könyv szerinti értékében bekövetkezett változás megértéséhez.

105A. A gazdálkodó egység közzéteszi a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében a 28B. bekezdés alkalmazásával megjelenített eszközök nyitó és záró egyenlege közötti egyeztetést. A gazdálkodó egység a 98. bekezdés alkalmazásával olyan szinten összesíti az egyeztetéshez az információkat, amely összhangban van a biztosítási szerződések egyeztetéséhez használt szinttel.

105B. A gazdálkodó egység a 105A. bekezdésben előírt egyeztetés során elkülönítve teszi közzé a 28E–28F. bekezdés alkalmazásával megjelenített értékvesztés miatti veszteségeket és az ezen értékvesztés miatti veszteségek visszaírásait.

106. Azon kibocsátott biztosítási szerződések esetében, amelyekre nem alkalmazta az 53–59. bekezdésben ismertetett díjallokációs módszert, a gazdálkodó egység közzéteszi az időszakban megjelenített biztosítási árbevétel elemzését, amely a következőkből áll:

a) a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség változásaival kapcsolatos összegek a B124. bekezdésben meghatározottak szerint, elkülönítetten közzétéve a következőket:

i. az időszakban felmerült biztosítási szolgáltatási ráfordítások a B124. bekezdés (a) pontjában meghatározottak szerint;

ii. a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás változása a B124. bekezdés (b) pontjában meghatározottak szerint;

iii. az adott időszakban a biztosítási szerződési szolgáltatások átruházása miatt az eredményben megjelenített szerződéses szolgáltatási margin összege a B124. bekezdés (c) pontjában meghatározottak szerint; és

iv. az esetleges egyéb összegek, például a jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódóktól eltérő díjbevételekre vonatkozó tapasztalati módosítások, a B124. bekezdés (d) pontjában meghatározottak szerint;

b) azon díjak részének allokációja, amelyek a biztosítási akvizíciós cash flow-k megtérülésével kapcsolatosak (lásd a B125. bekezdést).

107. Azon biztosítási szerződések esetében, amelyekre nem alkalmazta az 53–59. vagy a 69–70A. bekezdésben ismertetett díjallokációs módszert, a gazdálkodó egység elkülönítetten közzéteszi az időszakban kezdetben megjelenített kibocsátott biztosítási szerződéseknek és tartott viszontbiztosítási szerződéseknek a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásra gyakorolt hatását, bemutatva a kezdeti megjelenítéskor a következőkre gyakorolt hatásukat:

a) a jövőbeni pénzkiáramlások jelenértékére vonatkozó becslések, elkülönítetten bemutatva a biztosítási akvizíciós cash flow-k összegét;

b) a jövőbeni pénzbeáramlások jelenértékére vonatkozó becslések;

c) a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás; és

d) a szerződéses szolgáltatási margin.

108. A 107. bekezdésben előírt közzétételekben a gazdálkodó egység elkülönítetten közzéteszi a következőkből származó összegeket:

a) a más gazdálkodó egységektől átruházás vagy üzleti kombinációk útján szerzett biztosítási szerződések; és

b) a hátrányos szerződéscsoportok.

109. Azon biztosítási szerződések esetében, amelyekre nem alkalmazta az 53–59. vagy a 69–70A. bekezdésben ismertetett díjallokációs módszert, a gazdálkodó egység közzéteszi, hogy várhatóan mikor jeleníti meg az eredményben a beszámolási időszak végén fennmaradó szerződéses szolgáltatási margint, kvantitatív módon, megfelelő idősávokkal. A kibocsátott biztosítási szerződések és a tartott viszontbiztosítási szerződések tekintetében elkülönítetten kell közzétenni az ilyen információkat.

109A A gazdálkodó egység kvantitatív módon, megfelelő idősávokkal közzéteszi, hogy a 28C. bekezdést alkalmazva várhatóan mikor vezeti ki a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszközt.

Biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások

110. A gazdálkodó egység közzéteszi és ismerteti a beszámolási időszak biztosítási pénzügyi bevételeinek vagy ráfordításainak teljes összegét. A gazdálkodó egység ismerteti különösen a biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások és a befektetési eszközein képződő hozamok kapcsolatát, hogy a pénzügyi kimutatásainak felhasználói értékelni tudják az eredményben és az egyéb átfogó jövedelemben megjelenített pénzügyi bevételek vagy ráfordítások forrásait.

111. Közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó szerződések esetében a gazdálkodó egység ismerteti a mögöttes tételek összetételét, és közzéteszi azok valós értékét.

112. Közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó szerződések esetében, ha a gazdálkodó egység úgy dönt, hogy a B115. bekezdést alkalmazva a teljesített cash flow-k bizonyos változásai tekintetében nem igazítja ki a szerződéses szolgáltatási margint, akkor közzé kell tennie, hogy e döntés milyen hatást gyakorol a szerződéses szolgáltatási margin tárgyidőszakban való kiigazítására.

113. Közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó szerződések esetében, ha a gazdálkodó egység a B135. bekezdést alkalmazva megváltoztatja a biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások eredmény és egyéb átfogó jövedelem közötti megosztásának alapját, akkor a módszertani változás időszakában közzé kell tennie a következőket:

a) annak oka, hogy a gazdálkodó egységnek miért kellett megváltoztatnia a megosztás alapját;

b) a pénzügyi kimutatás egyes érintett tételei kiigazításának összege; és

c) azon biztosítási szerződéscsoport könyv szerinti értéke, amelyre a változtatás a változtatás időpontjában alkalmazandó volt.

Áttérési összegek

114. A gazdálkodó egység bemutatja azokat a közzétételeket, amelyek révén a pénzügyi kimutatások felhasználói azonosítani tudják azt a hatást, amelyet az áttérés időpontjában a módosított visszamenőleges módszer (lásd a C6–C19A. bekezdést) vagy a valósérték-módszer (lásd a C20–C24B. bekezdést) alkalmazásával értékelt biztosítási szerződéscsoportok gyakorolnak a szerződéses szolgáltatási marginra és a biztosítási árbevételre a későbbi időszakokban. Ezért a gazdálkodó egység közzéteszi a szerződéses szolgáltatási margin egyeztetését a 101. bekezdés (c) pontját alkalmazva, valamint a biztosítási árbevétel összegét a 103. bekezdés (a) pontját alkalmazva, a következők tekintetében elkülönítetten:

a) az áttérés időpontjában létező azon biztosítási szerződések, amelyekre a gazdálkodó egység a módosított visszamenőleges módszert alkalmazta;

b) az áttérés időpontjában létező azon biztosítási szerződések, amelyekre a gazdálkodó egység a valósérték-módszert alkalmazta; és

c) minden egyéb biztosítási szerződés.

115. Annak érdekében, hogy a pénzügyi kimutatások felhasználói megértsék az áttérési összegek meghatározásakor használt módszerek és alkalmazott megfontolások jellegét és jelentőségét, a gazdálkodó egységnek minden olyan időszak tekintetében, amelyben a 114. bekezdés (a) pontjának vagy a 114. bekezdés (b) pontjának alkalmazásával közzétételekre kerül sor, ki kell fejtenie, hogy miként határozta meg a biztosítási szerződések értékelését az áttérés időpontjában.

116. A biztosítási pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat az eredmény és az egyéb átfogó jövedelem között megosztó gazdálkodó egység a C18. bekezdés (b) pontját, a C19. bekezdés (b) pontját, a C24. bekezdés (b) pontját és a C24. bekezdés (c) pontját alkalmazza arra, hogy a megosztással érintett biztosítási szerződéscsoportok tekintetében az áttérés időpontjában meghatározza az egyébként az eredményben megjelenítendő biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások és a teljes biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások halmozott különbségét. Minden olyan időszak tekintetében, amelyben léteznek az e bekezdés alkalmazásával meghatározott összegek, a gazdálkodó egység a nyitó egyenleg és a záró egyenleg közötti egyeztetést tesz közzé a biztosítási szerződéscsoportokhoz kapcsolódó azon pénzügyi eszközök egyéb átfogó jövedelemben elszámolt halmozott összegeiről, amelyeket az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelnek. Az egyeztetésnek tartalmaznia kell például az időszakban az egyéb átfogó jövedelemben megjelenített nyereségeket vagy veszteségeket és a korábbi időszakokban az egyéb átfogó jövedelemben megjelenített, de az időszakban az eredménybe átsorolt nyereségeket vagy veszteségeket.

Az IFRS 17 standard alkalmazásakor tett jelentős megfontolások

117. A gazdálkodó egység közzéteszi az IFRS 17 standard alkalmazásakor tett jelentős megfontolásokat és azok változásait. A gazdálkodó egység közzéteszi különösen a felhasznált inputokat, feltételezéseket és becslési technikákat, ideértve a következőket:

a) az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó biztosítási szerződések értékeléséhez használt módszerek és az e módszerek inputjainak becslésére szolgáló eljárások. Ha nem kivitelezhetetlen, a gazdálkodó egység az említett inputokról kvantitatív információkat is rendelkezésre bocsát;

b) a szerződések értékeléséhez használt módszerek és az inputok becslésére szolgáló eljárások változásai, az egyes változások okai és az érintett szerződéstípusok;

c) az (a) pontba nem tartozó azon megközelítések, amelyek a következőket szolgálják:

i. különbségtétel a jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becsléseknek a mérlegelési jogkör gyakorlásából eredő változásai és a jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becslések egyéb változásai között a közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó szerződések esetében (lásd a B98. bekezdést);

ii. a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás meghatározása, ideértve azt is, hogy a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás változásait szétválasztják-e egy biztosítási szolgáltatási komponensre és egy biztosítási pénzügyi komponensre, vagy pedig teljes egészükben a biztosítási szolgáltatási eredményben szerepelnek-e;

iii. a diszkontráták meghatározása;

iv. a befektetési komponensek meghatározása; és

v. a biztosítási fedezet és a befektetésihozam-szolgáltatás vagy a biztosítási fedezet és a befektetéshez kapcsolódó szolgáltatás által nyújtott juttatások relatív súlyának meghatározása (lásd a B119–B119B. bekezdést).

118. Ha a gazdálkodó egység a 88. bekezdés (b) pontját vagy a 89. bekezdés (b) pontját alkalmazva a biztosítási pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat megosztja az eredményben bemutatott összegek és az egyéb átfogó jövedelemben bemutatott összegek között, akkor a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie azon módszerek kifejtését, amelyeket az eredményben megjelenített biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások meghatározására használt.

119. A gazdálkodó egység közzéteszi a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás meghatározásához használt megbízhatósági szintet. Ha a gazdálkodó egység a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás meghatározásához a megbízhatósági szint technikájától eltérő technikát használ, akkor közzé kell tennie a használt technikát és az azzal kapott eredménynek megfelelő megbízhatósági szintet.

120. A gazdálkodó egység közzéteszi az azon cash flow-k diszkontálásához használt hozamgörbét (vagy hozamgörbe-tartományt), amelyek nem változnak a mögöttes tételek hozamai alapján, a 36. bekezdést alkalmazva. Amikor a gazdálkodó egység ezt a közzétételt több biztosítási szerződéscsoportra összesítve adja meg, akkor a közzétételnek súlyozott átlagok vagy viszonylag szűk tartományok formáját kell öltenie.

Az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekből eredő kockázatok jellege és mértéke

121. A gazdálkodó egység olyan információkat tesz közzé, amelyek révén a pénzügyi kimutatásainak felhasználói értékelni tudják az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekből eredő jövőbeni cash flow-k jellegét, összegét, ütemezését és bizonytalanságát. Az ezen követelmény teljesítéséhez általában szükséges közzétételi követelményeket a 122–132. bekezdés tartalmazza.

122. E közzétételek a biztosítási szerződésekből eredő biztosítási és pénzügyi kockázatokra és azok kezelésének módjára összpontosítanak. A pénzügyi kockázatok rendszerint a hitelkockázatot, a likviditási kockázatot és a piaci kockázatot foglalják magukban, de nem korlátozódnak ezekre.

123. Ha a gazdálkodó egység beszámolási időszak végi kockázati kitettségéről közzétett információ az időszak alatti kockázati kitettség tekintetében nem reprezentatív, a gazdálkodó egység közzéteszi ezt a tényt, továbbá annak okát, hogy az időszak végi kitettség miért nem reprezentatív, és azokat a további információkat, amelyek az időszak alatti kockázati kitettség tekintetében reprezentatívak.

124. Az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekből eredő egyes kockázattípusok tekintetében a gazdálkodó egység közzéteszi a következőket:

a) a kockázati kitettségeket és azok felmerülésének módját;

b) a gazdálkodó egység kockázatkezelésre vonatkozó célkitűzéseit, politikáit és eljárásait, valamint a kockázatok értékelésére használt módszereket; és

c) az (a) és a (b) pont szerinti információknak az előző időszak óta bekövetkezett bármely változását.

125. Az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekből eredő egyes kockázattípusok tekintetében a gazdálkodó egység közzéteszi a következőket:

a) összefoglaló kvantitatív információk az adott kockázatnak való kitettségről a beszámolási időszak végén. Ezen közzétételek alapját azon információk jelentik, amelyeket a gazdálkodó egység kulcspozícióban lévő vezetői belső forrásokból megkapnak;

b) a 127–132. bekezdésben előírt közzétételek, ha ezen bekezdés (a) pontját alkalmazva még nem lettek rendelkezésre bocsátva.

126. A gazdálkodó egység információkat tesz közzé a működési környezetére vonatkozó szabályozási keretek hatásáról; például a minimális tőkeszükségletről vagy az előírt kamatláb-garanciákról. Ha a gazdálkodó egység a 20. bekezdést alkalmazza azon biztosítási szerződéscsoportok meghatározására, amelyekre az IFRS 17 standard megjelenítési és értékelési követelményeit alkalmazza, közzé kell tennie ezt a tényt.

Minden kockázattípus – kockázatkoncentráció

127. A gazdálkodó egység információkat tesz közzé az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekből eredő kockázatkoncentrációkról, ideértve a gazdálkodó egység által a koncentrációk meghatározásához használt módszer ismertetését és az egyes koncentrációk azonosítására szolgáló közös jellemző (például a biztosítási esemény típusa, iparág, földrajzi terület vagy pénznem) ismertetését. A pénzügyi kockázat koncentrációi például olyan kamatláb-garanciák miatt merülhetnek fel, amelyek nagy számú szerződésnél ugyanazon a szinten aktiválódnak. A pénzügyi kockázat koncentrációi felmerülhetnek a nem pénzügyi kockázat koncentrációi miatt is: például ha a gazdálkodó egység termékfelelősségi védelmet nyújt olyan gyógyszeripari vállalkozásoknak, amelyekben befektetéseket is tart.

Biztosítási és piaci kockázat – érzékenységi elemzés

128. A gazdálkodó egység információkat tesz közzé a kockázati változóknak az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekből eredő változásaira való érzékenységről. E követelmény teljesítéséhez a gazdálkodó egység közzéteszi a következőket:

a) érzékenységi elemzés arról, hogy az eredményt és a saját tőkét miként érintették volna a kockázati változók azon változásai, amelyek a beszámolási időszak végén észszerűen lehetségesek voltak:

i. a biztosítási kockázat esetében a hatást a kibocsátott biztosítási szerződések tekintetében bemutatva, a tartott viszontbiztosítási szerződések általi kockázatmérséklés előtt és után; és

ii. a piaci kockázat minden egyes típusa esetében oly módon, hogy ismertesse a kapcsolatot a kockázati változók biztosítási szerződésekből eredő változásaira való érzékenység és a kockázati változók gazdálkodó egység által tartott pénzügyi eszközökből eredő változásaira való érzékenység között;

b) az érzékenységi elemzés elkészítésére használt módszerek és feltételezések; és

c) az érzékenységi elemzések elkészítése során használt módszerekben és feltételezésekben a korábbi időszakhoz képest bekövetkezett változások, valamint e változások okai.

129. Ha a gazdálkodó egység olyan érzékenységi elemzést készít, amely azt mutatja be, hogy a kockázati változók változásai miként hatnak a 128. bekezdés (a) pontjában meghatározottaktól eltérő összegekre, és ezt az érzékenységi elemzést az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekből eredő kockázatok kezelésére használja, akkor ezt az érzékenységi elemzést használhatja a 128. bekezdés (a) pontjában meghatározott elemzés helyett. A gazdálkodó egységnek közzé kell tennie továbbá:

a) az érzékenységi vizsgálat elkészítéséhez használt módszer magyarázatát, valamint a rendelkezésre bocsátott információk alapját képező fő paraméterek és feltételezések ismertetését; és

b) a használt módszer céljának és annak kifejtését, hogy a módszer használata mennyiben korlátozhatja a rendelkezésre bocsátott információkat.

Biztosítási kockázat – a kárigények alakulása

130. A gazdálkodó egység közzéteszi a tényleges kárigények és a kárigények diszkontálatlan összegére vonatkozó korábbi becslések összehasonlítását (vagyis a kárigények alakulását). A kárigények alakulására vonatkozó közzétételnek azon legkorábbi időszakkal kell kezdődnie, amelyben az első olyan lényeges kárigény bekövetkezett, amelyre vonatkozóan a beszámolási időszak végén még mindig bizonytalanság áll fenn a kárkifizetések összegével és ütemezésével kapcsolatban; de a közzétételnek nem kell korábban kezdődnie, mint a beszámolási időszak vége előtt 10 évvel. A gazdálkodó egységnek nem kell információkat közzétennie az olyan kárigények alakulásáról, amelyek esetében a kárkifizetések összegével és ütemezésével kapcsolatos bizonytalanság jellemzően egy éven belül megszűnik. A gazdálkodó egység a kárigények alakulására vonatkozó közzétételt egyezteti a biztosítási szerződéscsoportok összesített könyv szerinti értékével, amelyet a 100. bekezdés (c) pontját alkalmazva tesz közzé.

Hitelkockázat – egyéb információk

131. Az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekből eredő hitelkockázat tekintetében a gazdálkodó egység közzéteszi a következőket:

a) az az összeg, amely a legjobban bemutatja hitelkockázatnak való maximális kitettségét a beszámolási időszak végén, elkülönítetten a kibocsátott biztosítási szerződések és a tartott viszontbiztosítási szerződések tekintetében; és

b) információk azon tartott viszontbiztosítási szerződések hitelminőségéről, amelyek eszközök.

Likviditási kockázat – egyéb információk

132. Az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekből eredő likviditási kockázat tekintetében a gazdálkodó egység közzéteszi a következőket:

a) a likviditási kockázat kezelési módjának ismertetése;

b) elkülönített lejárati elemzések azon kibocsátott biztosítási szerződésportfóliók tekintetében, amelyek kötelezettségek, és azon tartott viszontbiztosítási szerződésportfóliók tekintetében, amelyek kötelezettségek – ezek az elemzések legalább a beszámoló fordulónapját követő első öt év esetében külön-külön, az első öt év utáni időszak tekintetében pedig összesítve mutatják be a portfóliók nettó cash flow-it. A gazdálkodó egység ezekben az elemzésekben nem köteles szerepeltetni az 55–59. bekezdés és a 69–70A. bekezdés alkalmazásával értékelt fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettséget. Az elemzések a következők formáját ölthetik:

i. a fennmaradó szerződéses diszkontálatlan nettó cash flow-k elemzése a becsült ütemezés szerint; vagy

ii. a jövőbeni cash flow-k jelenértékére vonatkozó becslések elemzése a becsült ütemezés szerint;

c) a látra szóló összegek, kifejtve az ilyen összegek és a kapcsolódó szerződésportfóliók könyv szerinti értéke közötti kapcsolatot, ha ezen bekezdés (b) pontját alkalmazva nem kerülnek közzétételre.

A. függelék

Meghatározott fogalmak

Ez a függelék az IFRS 17 Biztosítási szerződések *standard szerves részét képezi.*

szerződéses szolgáltatási margin	**Biztosítási szerződéscsoporthoz** tartozó eszköz vagy kötelezettség könyv szerinti értékének komponense, amely azt a meg nem szolgált nyereséget képviseli, amelyet a gazdálkodó egység akkor fog megjeleníteni, amikor a csoportba tartozó **biztosítási szerződések** alapján **biztosítási szerződési szolgáltatásokat** nyújt.
fedezett időszak	Az az időszak, amely alatt a gazdálkodó egység **biztosítási szerződési szolgáltatásokat** nyújt. Ez az időszak a **biztosítási szerződés** határán belüli összes díjjal kapcsolatos **biztosítási szerződési szolgáltatásokat** foglalja magában.
tapasztalati módosítás	A következők különbsége: a) a díjbevételek (és az összes kapcsolódó cash flow, például a **biztosítási akvizíciós cash flow-k** és a biztosítási díjak adói) esetében: az időszakban várt összegek időszak eleji becslése és az időszak tényleges cash flow-i; vagy b) a biztosítási szolgáltatási ráfordítások esetében (a biztosítási akvizíciós ráfordítások nélkül): az időszakban várhatóan felmerülő összegek időszak eleji becslése és az időszakban felmerült tényleges összegek.
pénzügyi kockázat	Egy vagy több meghatározott kamatláb, pénzügyi instrumentum ára, tőzsdei áru ára, devizaárfolyam, árindex vagy kamatindex, hitelminősítés vagy hitelindex, vagy más változó lehetséges jövőbeli módosulásának kockázata – nem pénzügyi változó esetében a változó egyik szerződő félre sem lehet jellemző.
teljesített cash flow-k	A **biztosítási szerződések** gazdálkodó egység általi teljesítésekor felmerülő jövőbeni pénzkiáramlások jelenértékének explicit, tárgyilagos és valószínűséggel súlyozott becslése (vagyis a várható érték), mínusz a kapcsolódó jövőbeli pénzbeáramlások jelenértéke, plusz a **nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás**.
biztosítási szerződéscsoport	**Biztosítási szerződések** egy halmaza, amely egy **biztosítási szerződésportfólió** – minimumként – olyan szerződésekre való bontásával jön létre, amelyeket legfeljebb egy éven belül bocsátottak ki és amelyek a kezdeti megjelenítéskor: a) hátrányosak (ha vannak ilyenek); b) nincs jelentős esélyük arra, hogy a későbbiekben hátrányossá váljanak (ha vannak ilyenek); vagy c) sem az (a), sem a (b) pont alá nem tartoznak (ha vannak ilyenek).
biztosítási akvizíciós cash flow-k	(Kibocsátott vagy várhatóan kibocsátásra kerülő) **biztosítási szerződések egy csoportja** értékesítésének, megkötésének és megkezdésének költségeiből eredő olyan cash flow-k, amelyek közvetlenül annak a **biztosítási szerződésportfóliónak** tulajdoníthatók, amelyhez a csoport tartozik. Az ilyen cash flow-k magukban foglalják azokat a cash flow-kat is, amelyek közvetlenül nem tulajdoníthatók a portfólión belüli egyedi szerződéseknek vagy **biztosítási szerződéscsoportoknak**.

biztosítási szerződés	Olyan szerződés, amelynek egyik fele (a kibocsátó) jelentős **biztosítási kockázatot** vesz át a másik féltől (a **kötvénytulajdonostól**) azáltal, hogy vállalja a **kötvénytulajdonos** kártérítését abban az esetben, ha valamely bizonytalan jövőbeli esemény (a **biztosítási esemény**) hátrányosan érinti a **kötvénytulajdonost**.
biztosítási szerződési szolgáltatások	A következő szolgáltatások, amelyeket a gazdálkodó egység nyújt a **biztosítási szerződés kötvénytulajdonosának**: a) **biztosítási esemény** fedezete (biztosítási fedezet); b) **közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződések** esetében – adott esetben – befektetési hozam generálása a kötvénytulajdonos számára (befektetésihozam-szolgáltatás); és c) **közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések** esetében a mögöttes tételek kezelése a **kötvénytulajdonos** nevében (befektetéshez kapcsolódó szolgáltatás).
közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződés	Olyan **biztosítási szerződés**, amelynek kezdetekor: a) a szerződéses feltételek rögzítik, hogy a **kötvénytulajdonos** részesedést vállal **mögöttes tételek** egy egyértelműen azonosított állományában; b) a gazdálkodó egység arra számít, hogy a **mögöttes tételek** valósérték-hozamának lényeges részét kitevő összeget fog fizetni a **kötvénytulajdonosnak**; és c) a gazdálkodó egység arra számít, hogy a **kötvénytulajdonosnak** fizetendő összegek változásának lényeges része a **mögöttes tételek** valós értékében bekövetkező változást követi.
közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződés	Olyan **biztosítási szerződés**, amely nem **közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződés**.
biztosítási kockázat	A szerződés tulajdonosától a kibocsátóra átruházott kockázat, amely nem **pénzügyi kockázat**.
biztosítási esemény	**Biztosítási szerződéssel** fedezett bizonytalan jövőbeli esemény, amely **biztosítási kockázatot** teremt.
befektetési komponens	Azon összegek, amelyeket a **biztosítási szerződés** értelmében a gazdálkodó egységnek mindenképpen vissza kell fizetnie a **kötvénytulajdonosnak**, függetlenül attól, hogy a **biztosítási esemény** bekövetkezik-e.
diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződés	Pénzügyi instrumentum, amely az adott befektető számára szerződéses jogot biztosít a kibocsátó döntésétől független összeget kiegészítő olyan további összegek követelésére a) amelyek várhatóan jelentős részét alkotják a teljes szerződéses juttatásoknak; b) amelyek ütemezése vagy összege a szerződés alapján a kibocsátó döntésétől függ; és c) amelyek szerződéses alapját a következők képezik: i. egy meghatározott szerződésállomány vagy egy meghatározott szerződéstípus hozamai; ii. a kibocsátó meghatározott eszközállományán realizált és/vagy nem realizált befektetési hozamok; vagy iii. a szerződést kibocsátó gazdálkodó egység vagy alap eredménye.
felmerült kárigényekre vonatkozó kötelezettség	A gazdálkodó egység következőkre vonatkozó kötelme: a) a már bekövetkezett **biztosítási eseményekre** vonatkozó érvényes kárigények kivizsgálása és kifizetése, ideértve a már bekövetkezett eseményekkel kapcsolatos, de be még nem jelentett kárigényeket és más felmerült biztosítási ráfordításokat is; és b) az a) pontban nem szereplő, következőkkel kapcsolatos összegek kifizetése: i. már nyújtott **biztosítási szerződési szolgáltatások**; vagy ii. bármely **befektetési komponens** vagy más olyan összeg, amely nem kapcsolódik **biztosítási szerződési szolgáltatások** nyújtásához, és amely nem képezi részét a **fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettségnek**.

fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség	A gazdálkodó egység következőkre vonatkozó kötelme: a) még be nem következett **biztosítási eseményekre** vonatkozó, hatályos **biztosítási szerződések** alapján érvényes kárigények kivizsgálása és kifizetése (vagyis a biztosítási fedezet le nem járt részére vonatkozó kötelem); és b) az a) pontban nem szereplő, hatályos **biztosítási szerződések** alapján járó, következőkkel kapcsolatos összegek kifizetése: i. még nem nyújtott **biztosítási szerződési szolgáltatások** (vagyis a **biztosítási szerződési szolgáltatások** jövőbeli nyújtására vonatkozó kötelmek); vagy ii. bármely **befektetési komponens** vagy más olyan összeg, amely nem kapcsolódik **biztosítási szerződési szolgáltatások** nyújtásához, és amelyet nem vezettek át a **felmerült kárigényekre vonatkozó kötelezettségbe**.
kötvénytulajdonos	Az a fél, amelynek a **biztosítási szerződés** alapján kártérítéshez van joga **biztosítási esemény** bekövetkezésekor.
biztosítási szerződésportfólió	Hasonló kockázatoknak kitett és együtt kezelt **biztosítási szerződések**.
viszontbiztosítási szerződés	Valamely gazdálkodó egység (a viszontbiztosító) által kibocsátott **biztosítási szerződés** egy másik gazdálkodó egység kártérítése céljából, a másik gazdálkodó egység által kibocsátott egy vagy több **biztosítási szerződésből** (mögöttes szerződésből) eredő kárigényekkel összefüggésben.
nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás	Az a kompenzáció, amelyet a gazdálkodó egység a **biztosítási szerződések** teljesítésekor a cash flow-k összegével és ütemezésével kapcsolatos, nem pénzügyi kockázatokból eredő bizonytalanság viselése miatt igényel.
mögöttes tételek	A **kötvénytulajdonosnak** fizetendő összeg egy részét meghatározó tételek. A **mögöttes tételek** bármilyen tételt magukban foglalhatnak: például az eszközök referenciaportfólióját, a gazdálkodó egység nettó eszközeit, vagy a gazdálkodó egység nettó eszközeinek meghatározott részét.

B. függelék

Alkalmazási útmutató

Ez a függelék az IFRS 17 Biztosítási szerződések *standard szerves részét képezi.*

B1. Ez a függelék a következőkről ad iránymutatást:

a) a biztosítási szerződés fogalma (lásd a B2–B30. bekezdést);

b) a biztosítási szerződés komponenseinek elkülönítése (lásd a B31–B35. bekezdést);

(ba) a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszköz (lásd a B35A–B35D. bekezdést);

c) értékelés (lásd a B36–B119F. bekezdést);

d) biztosítási árbevétel (lásd a B120–B127. bekezdést);

e) biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások (lásd a B128–B136. bekezdést); és

f) évközi pénzügyi kimutatások (lásd a B137. bekezdést).

A biztosítási szerződés fogalma (A. függelék)

B2. Ez a szakasz iránymutatást ad a biztosítási szerződés A. függelékben meghatározott fogalmára vonatkozóan. A függelék a következőkkel foglalkozik:

a) bizonytalan jövőbeni esemény (lásd a B3–B5. bekezdést);

b) természetbeni kifizetések (lásd a B6. bekezdést);

c) a biztosítási kockázat és az egyéb kockázatok megkülönböztetése (lásd a B7–B16. bekezdést);

d) jelentős biztosítási kockázat (lásd a B17–B23. bekezdést);

e) a biztosítási kockázat szintjének változásai (lásd a B24–B25. bekezdést); és

f) példák a biztosítási szerződésekre (lásd a B26–B30. bekezdést).

Bizonytalan jövőbeni esemény

B3. A biztosítási szerződés lényegét a bizonytalanság (vagy kockázat) alkotja. Ennek megfelelően a következők közül legalább az egyik bizonytalan a biztosítási szerződés megkötésekor:

a) a biztosítási esemény bekövetkezésének valószínűsége;

b) a biztosítási esemény bekövetkezésének ideje; vagy

c) a biztosítási esemény bekövetkezésekor a gazdálkodó egység által fizetendő összeg nagysága.

B4. Egyes biztosítási szerződéseknél a biztosítási esemény pusztán egy veszteség felfedezése a szerződés futamideje alatt, még akkor is, ha a veszteség olyan eseményből keletkezett, amely a szerződés megkötése előtt következett be. Más biztosítási szerződéseknél a biztosítási esemény olyan esemény, amely a szerződés futamideje alatt következik be, még akkor is, ha az annak eredményeként bekövetkező veszteséget csak a szerződés futamideje után fedezik fel.

B5. Egyes biztosítási szerződések olyan, már megtörtént eseményekre vonatkoznak, amelyek pénzügyi hatása még bizonytalan. Erre példa az olyan biztosítási szerződés, amely egy már bekövetkezett esemény kedvezőtlen alakulásával szemben nyújt biztosítási fedezetet. Az ilyen szerződéseknél a biztosítási esemény az említett kárigények végső költségének meghatározása.

Természetbeni kifizetések

B6. Egyes biztosítási szerződések előírják vagy megengedik, hogy a kifizetés természetben történjen. Ilyen esetekben a gazdálkodó egység áruk vagy szolgáltatások nyújtásával teljesíti kötvénytulajdonossal szembeni kötelmét, amely a kötvénytulajdonosnak a biztosítási esemény miatti kompenzációjára vonatkozik. Erre példa, amikor a gazdálkodó egység pótol egy ellopott tárgyat ahelyett, hogy a kötvénytulajdonos számára a veszteség összegét megtérítené. Egy másik példa, amikor a gazdálkodó egység saját kórházát és orvosi személyzetét használja a biztosítási szerződés által lefedett orvosi szolgáltatások nyújtására. Az ilyen szerződések annak ellenére is biztosítási szerződések, hogy a kárigényeket természetben rendezik. A 8. bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő fix összegű szolgáltatási szerződések szintén biztosítási szerződések, de a gazdálkodó egység a 8. bekezdést alkalmazva megválaszthatja, hogy elszámolásukra az IFRS 17 standardot vagy az IFRS 15 *Vevői szerződésekből származó bevétel* standardot alkalmazza.

A biztosítási kockázat és az egyéb kockázatok megkülönböztetése

B7. A biztosítási szerződés fogalma szerint az egyik fél jelentős biztosítási kockázatot vesz át a másik féltől. Az IFRS 17 standard meghatározása szerint a biztosítási kockázat a „szerződés tulajdonosától a kibocsátóra átruházott kockázat, amely nem pénzügyi kockázat". Az olyan szerződés, amely a kibocsátót pénzügyi kockázatnak teszi ki jelentős biztosítási kockázat nélkül, nem minősül biztosítási szerződésnek.

B8. A pénzügyi kockázat A. függelék szerinti fogalma utal pénzügyi és nem pénzügyi változókra. Az egyik szerződő félre sem jellemző nem pénzügyi változók közé tartozik például egy adott régió földrengési veszteségindexe vagy egy adott város hőmérsékleti indexe. A pénzügyi kockázatok körébe nem tartoznak bele az olyan nem pénzügyi változókból eredő kockázatok, amelyek valamely szerződő félre jellemzők, például olyan tűzeset bekövetkezése vagy be nem következése, amely az adott fél eszközeit megrongálja vagy elpusztítja. Ezen túlmenően a nem pénzügyi eszköz valós értékében bekövetkező változások kockázata nem minősül pénzügyi kockázatnak, amennyiben a valós érték az adott eszközök piaci árában bekövetkező változásokat (vagyis egy pénzügyi változót) és az adott szerződő fél birtokában lévő konkrét nem pénzügyi eszköz állapotát (vagyis egy nem pénzügyi változót) tükrözi. Például amennyiben egy olyan konkrét autó maradványértékére vonatkozó garancia, amelyben a kötvénytulajdonosnak biztosítható érdeke van, a garanciavállalót az autó fizikai állapotában bekövetkező változások kockázatának teszi ki, ez a kockázat biztosítási kockázat, és nem pénzügyi kockázat.

B9. Egyes szerződések a jelentős biztosítási kockázaton túl pénzügyi kockázatnak teszik ki a kibocsátót. Például számos életbiztosítási szerződés egy minimális megtérülést garantál a kötvénytulajdonosnak, vagyis pénzügyi kockázatot teremt, és egyúttal olyan ígéretet tesz halál esetére szóló szolgáltatásokra, amely jelentősen meghaladhatja a kötvénytulajdonos számlaegyenlegét, vagyis halandósági kockázat formájában biztosítási kockázatot teremt. Az ilyen szerződések biztosítási szerződésnek minősülnek.

B10. Egyes szerződéseknél a biztosítási esemény egy árindexhez kötött összeg megfizetését váltja ki. Az ilyen szerződések biztosítási szerződésnek minősülnek, feltéve, hogy a biztosítási eseménytől függő kifizetés jelentős lehet. Például egy, a megélhetési költségek indexéhez kapcsolt életjáradék biztosítási kockázatot ruház át, mivel a kifizetést egy bizonytalan jövőbeni esemény váltja ki – a járadékot kapó személy túlélése. Az árindexhez kapcsolás egy származékos termék, amely azonban biztosítási kockázatot is átruház, mivel az indextől függő

kifizetések száma a járadékos túlélésétől függ. Amennyiben az ennek következtében létrejövő biztosítási kockázatátruházás jelentős, a származékos termék megfelel a biztosítási szerződés fogalmának, amely esetben azt nem kell elkülöníteni az alapszerződéstől (lásd a 11. bekezdés (a) pontját).

B11. A biztosítási kockázat az a kockázat, amelyet a gazdálkodó egység átvesz a kötvénytulajdonostól. Ez azt jelenti, hogy a gazdálkodó egységnek egy olyan kockázatot kell átvennie a kötvénytulajdonostól, amelynek a kötvénytulajdonos már ki volt téve. A szerződés által a gazdálkodó egység vagy a kötvénytulajdonos számára teremtett új kockázat nem biztosítási kockázat.

B12. A biztosítási szerződés fogalma utal a kötvénytulajdonost érintő kedvezőtlen hatásra. A fogalom nem korlátozza a gazdálkodó egység általi kifizetést egy olyan összegre, amely megegyezik a kedvezőtlen hatású esemény pénzügyi hatásával. Például a fogalom magában foglalja az „újat a régiért" biztosítási fedezetet, amely a kötvénytulajdonosnak elegendő összeget fizet ahhoz, hogy lehetővé tegye a megsérült használt eszköz új eszközzel való pótlását. Hasonlóképpen a fogalom nem korlátozza az életbiztosítási szerződés alapján történő kifizetést az elhunyt által eltartott személyek által elszenvedett pénzügyi veszteség mértékére, és nem zárja ki azokat a szerződéseket, amelyek a halál vagy baleset által okozott veszteséget előre meghatározott összegek megfizetésével számszerűsítik.

B13. Egyes szerződések akkor írnak elő kifizetést, ha egy meghatározott bizonytalan jövőbeni esemény bekövetkezik, ugyanakkor nem írják elő a kifizetés előfeltételeként egy, a kötvénytulajdonosra nézve kedvezőtlen hatás bekövetkezését. Az ilyen típusú szerződés még akkor sem minősül biztosítási szerződésnek, ha a tulajdonos azt valamely mögöttes kockázati kitettség mérséklésére használja fel. Például, amennyiben a tulajdonos egy olyan származékos terméket használ fel egy mögöttes, pénzügyi vagy nem pénzügyi változó fedezésére, amely korrelál a gazdálkodó egység egyik eszközéből származó cash flow-kkal, a származékos termék nem biztosítási szerződés, mivel a kifizetés nem függ attól, hogy a tulajdonost kedvezőtlenül érinti-e az eszközből eredő cash flow-k csökkenése. A biztosítási szerződés fogalma egy olyan bizonytalan jövőbeni eseményre utal, amelynél a kifizetés szerződéses előfeltétele, hogy a kötvénytulajdonost kedvezőtlen hatás érje. A szerződéses előfeltétel nem írja elő a gazdálkodó egység számára annak vizsgálatát, hogy az esemény ténylegesen kedvezőtlen hatással volt-e, ugyanakkor lehetővé teszi, hogy a gazdálkodó egység megtagadja a kifizetést, amennyiben nem tudott meggyőződni arról, hogy az esemény valóban kedvezőtlen hatással járt.

B14. A törlési vagy megtartási kockázat (vagyis annak kockázata, hogy a kötvénytulajdonos a kibocsátó által az szerződés árazásakor várt időponttól korábban vagy később áll el a szerződéstől) nem biztosítási kockázat, mivel a kötvénytulajdonosnak történő kifizetés ebből eredő változékonysága nem függ egy olyan bizonytalan jövőbeni eseménytől, amely kedvezőtlenül érinti a kötvénytulajdonost. Hasonlóképpen a költségkockázat (vagyis annak kockázata, hogy váratlanul megemelkednek a szerződés teljesítésével kapcsolatos adminisztrációs költségek, amelyek nem a biztosítási eseménnyel kapcsolatos költségek) nem biztosítási kockázat, mivel az ilyen költségek váratlan emelkedése nem érinti kedvezőtlenül a kötvénytulajdonost.

B15. Következésképpen az olyan szerződés, amely a gazdálkodó egységet törlési kockázatnak, megtartási kockázatnak vagy költségkockázatnak teszi ki, nem minősül biztosítási szerződésnek, kivéve, ha a gazdálkodó egységet jelentős biztosítási kockázatnak is kiteszi. Ha azonban a gazdálkodó egység mérsékli e kockázatát egy olyan második szerződéssel, amely e nem biztosítási kockázat egy részét átruházza a másik félre, a második szerződés a másik felet biztosítási kockázatnak teszi ki.

B16. A gazdálkodó egység csak akkor képes jelentős biztosítási kockázatot átvenni a kötvénytulajdonostól, ha a gazdálkodó egység elkülönül a kötvénytulajdonostól. Egy önsegélyező gazdálkodó egység esetében az önsegélyező gazdálkodó egység minden kötvénytulajdonostól kockázatot vesz át, és e kockázatokat megosztja. Bár a kötvénytulajdonosok ezt a megosztott kockázatot közösen viselik – mivel a gazdálkodó egységben maradványérdekeltséget tartanak –, a kockázatot az önsegélyező gazdálkodó egység mint elkülönült gazdálkodó egység vette át.

Jelentős biztosítási kockázat

B17. Egy szerződés kizárólag akkor biztosítási szerződés, ha jelentős biztosítási kockázatot ruház át. A biztosítási kockázat fogalmát a B7–B16. bekezdés ismerteti. Annak értékelését, hogy a biztosítási kockázat jelentős-e, a B18–B23. bekezdés tárgyalja.

B18. A biztosítási kockázat akkor és csak akkor jelentős, ha a kibocsátó a biztosítási esemény miatt jelentős pótlólagos összegek kifizetésére kényszerülhet bármely egyedi forgatókönyv esetén, kivéve azokat a forgatókönyveket, amelyeknek nincs kereskedelmi tartalma (vagyis nincs érzékelhető hatása az ügylet gazdaságosságára). Amennyiben a biztosítási esemény miatt bármely kereskedelmi tartalommal rendelkező forgatókönyv esetén jelentős többletösszegek kifizetése lenne esedékes, az előző mondatban meghatározott feltétel akkor is teljesülhet, ha a biztosítási esemény rendkívül valószínűtlen, vagy ha a függő cash flow-k várható (vagyis valószínűséggel súlyozott) jelenértéke csak kis része a biztosítási szerződésből eredő fennmaradó cash flow-k várható jelenértékének.

B19. Emellett, a szerződés csak akkor ruház át jelentős biztosítási kockázatot, ha létezik olyan kereskedelmi tartalommal bíró forgatókönyv, amelyben a kibocsátónak jelenértékalapon vesztesége keletkezhet. Előfordulhat ugyan, hogy egy viszontbiztosítási szerződés a kibocsátót nem teszi ki jelentős veszteség lehetőségének, de a szerződés ilyen esetben is jelentős biztosítási kockázatot ruház át, ha lényegében a mögöttes biztosítási szerződések viszontbiztosított részeivel kapcsolatos összes biztosítási kockázatot átruházza a viszontbiztosítóra.

B20. A B18. bekezdésben ismertetett pótlólagos összegeket jelenértékalapon kell meghatározni. Ha a biztosítási szerződés bizonytalan ütemezésű esemény bekövetkezésekor kötelez fizetésre, és a kifizetés nincs kiigazítva a pénz időértékével, előfordulhatnak olyan forgatókönyvek, amelyekben a kifizetés jelenértéke a névleges érték rögzítése ellenére nő. Erre példa az olyan biztosítás, amely fix, halál esetére szóló szolgáltatást fizet a kötvénytulajdonos halála esetén, és a fedezetnek nincs lejárati időpontja (gyakran fix összegű, egész életre szóló – „Whole LIFE" – életbiztosításként utalnak rá). Biztos, hogy a kötvénytulajdonos meg fog halni, de a halál időpontja bizonytalan. Előfordulhat, hogy a kifizetésekre az adott kötvénytulajdonos vártnál korábbi halálakor kerül sor. Mivel az említett kifizetések nincsenek kiigazítva a pénz időértékével, jelentős biztosítási kockázat akkor is fennállhat, ha a szerződésportfólió összességében nem veszteséges. Ehhez hasonlóan az olyan szerződéses feltételek, amelyek késleltetik a kötvénytulajdonosnak járó kifizetést, megszüntethetik a jelentős biztosítási kockázatot. A gazdálkodó egység a pótlólagos összegek jelenértékének meghatározásához a 36. bekezdésben előírt diszkontrátákat használja.

B21. A B18. bekezdésben ismertetett pótlólagos összegek olyan összegek jelenértékét jelentik, amelyek meghaladják azokat, amelyek akkor lennének fizetendők, ha nem következne be biztosítási esemény (kivéve a kereskedelmi tartalommal nem rendelkező forgatókönyveket). Ezen pótlólagos összegekbe beleértendők a kárrendezési és -felmérési költségek, de nem tartoznak bele az alábbiak:

a) azon képesség elvesztése, hogy a kötvénytulajdonos felé jövőbeni szolgáltatásért díj kerülhessen felszámításra. Például egy befektetéshez kapcsolt életbiztosítási szerződésben a kötvénytulajdonos halála azt jelenti, hogy a gazdálkodó egység a továbbiakban már nem tud befektetéskezelési szolgáltatásokat nyújtani, és ezért díjat beszedni. Ugyanakkor a gazdálkodó egység ezen gazdasági vesztesége nem biztosítási kockázatból ered, mint ahogy egy kölcsönös befektetési alap kezelője sem vállal biztosítási kockázatot az ügyfél lehetséges halálával kapcsolatban. Következésképpen a jövőbeni befektetéskezelési díjak lehetséges elvesztése nem releváns annak megítélésében, hogy a szerződés mennyi biztosítási kockázatot ruház át;

b) az elállás vagy visszaváltás esetén járó díjakról való lemondás halál esetén. Mivel ezeket a díjakat a szerződés keletkeztette, a róluk való lemondás nem a keletkezés előtti kockázatért kompenzálja a kötvénytulajdonosakat. Következésképpen a díjak nem relevánsak annak megítélésében, hogy a szerződés mennyi biztosítási kockázatot ruház át;

c) az olyan eseménytől függő kifizetés, amely nem okoz jelentős veszteséget a szerződés tulajdonosa számára. Például vegyünk egy olyan szerződést, amely alapján a kibocsátónak 1 millió CU-t ([1]) kell fizetnie, ha az eszközben bekövetkező fizikai kár 1 CU nem jelentős gazdasági veszteséget okoz a tulajdonos számára. E szerződésben a tulajdonos a kibocsátóra az 1 CU veszteség nem jelentős kockázatát ruházza át. Ugyanakkor a szerződés létrehozza azt a nem biztosítási kockázatot, hogy a kibocsátónak 999 999 CU-t kell fizetnie az említett esemény bekövetkezésekor. Mivel itt nincs olyan forgatókönyv, amelyben a biztosítási esemény jelentős veszteséget okozna a szerződés tulajdonosának, a kibocsátó nem vesz át jelentős biztosítási kockázatot a tulajdonostól, és a szerződés nem minősül biztosítási szerződésnek;

d) a lehetséges viszontbiztosítási megtérülések. A gazdálkodó egység ezeket elkülönítetten számolja el.

B22. A gazdálkodó egységnek a biztosítási kockázat jelentőségét szerződésenként kell értékelnie. Következésképpen a biztosítási kockázat akkor is lehet jelentős, ha a jelentős veszteségek valószínűsége a szerződésportfólióra vagy -csoportra vetítve minimális.

B23. A B18–B22. bekezdésből következik, hogy amennyiben egy szerződés olyan halál esetére szóló szolgáltatást fizet, amely meghaladja a túlélés esetén fizetendő összeget, a szerződés biztosítási szerződésnek minősül, kivéve, ha a pótlólagos, halál esetére szóló szolgáltatás nem jelentős (amit a szerződés alapján, és nem a teljes szerződésportfólió alapján kell megítélni). Amint azt a B21. bekezdés (b) pontja említi, az elállási és visszaváltási díjakról halál esetén történő lemondás nem tartozik ezen értékelés körébe, ha e lemondás a kötvénytulajdonost nem egy keletkezés előtti kockázatért kompenzálja. Hasonlóképpen egy olyan járadékszerződés, amely rendszeres összeget fizet egy kötvénytulajdonos élete hátralévő részében, biztosítási szerződésnek minősül, kivéve, ha az élettől függő kifizetések összessége nem jelentős.

([1]) CU = pénznemegység.

A biztosítási kockázat szintjének változásai

B24. Egyes szerződéseknél a biztosítási kockázat kibocsátóra való átruházása egy adott időszak után történik. Például vegyünk egy olyan szerződést, amely meghatározott befektetési megtérülést biztosít, és a benne foglalt opció alapján a kötvénytulajdonos a befektetésből annak lejáratakor származó bevételekből ugyanakkora díjak mellett vásárolhat életjáradékot, mint amekkorákat a gazdálkodó egység más új járadékosoknak számít fel abban az időpontban, amikor a kötvénytulajdonos lehívja az opciót. Az ilyen szerződés csak az opció lehívása után ruház át biztosítási kockázatot a kibocsátóra, mivel addig a gazdálkodó egység szabadon, olyan alap figyelembevételével határozhatja meg a járadék árát, amely tükrözi az adott időpontban a gazdálkodó egységre átruházott biztosítási kockázatot. Következésképpen az opció lehívásakor felmerülő cash flow-k a szerződés határán kívüliek, és a lehívás előtt nincsenek a szerződés határán belüli biztosítási cash flow-k. Ugyanakkor amennyiben a szerződés meghatározza a járadék mértékét (vagy a járadék megállapításának alapját, és az nem a piaci díj), a szerződés biztosítási kockázatot ruház át a kibocsátóra, mivel a kibocsátó ki van téve annak a kockázatnak, hogy a járadék mértéke számára kedvezőtlen lesz akkor, amikor a kötvénytulajdonos lehívja az opciót. Ebben az esetben az opció lehívásakor felmerülő cash flow-k a szerződés határán belüliek.

B25. A biztosítási szerződés fogalmának megfelelő szerződés mindaddig biztosítási szerződés marad, ameddig minden benne foglalt jog és kötelem meg nem szűnik (vagyis teljesül, törlésre kerül vagy lejár), kivéve, ha a szerződést a 74–77. bekezdést alkalmazva a szerződés módosítása miatt kivezetik.

Példák biztosítási szerződésekre

B26. Az alábbiak példák olyan szerződésekre, amelyek biztosítási szerződésnek minősülnek, amennyiben a biztosítási kockázat átruházása jelentős:

a) lopás vagy vagyoni kár elleni biztosítás;

b) termékfelelősség-, szakmai felelősség-, polgári felelősség- vagy jogvédelmi biztosítás;

c) életbiztosítás és kegyeleti biztosítás (a halál maga biztos esemény, az azonban bizonytalan, hogy mikor fog bekövetkezni, vagy – egyes életbiztosítások esetében – hogy a biztosított időtartam alatt következik-e be);

d) életjáradékok és nyugdíjbiztosítások, vagyis olyan szerződések, amelyek bizonytalan jövőbeni eseményre – a járadékos vagy nyugdíjas túlélésére – nyújtanak kompenzációt, hogy ezáltal olyan szintű jövedelmet biztosítsanak a járadékos vagy nyugdíjas számára, amelyet egyébként a saját túlélése kedvezőtlenül érintene. (A munkavállalói juttatási programokból és meghatározott nyugdíjazási juttatási programok nyugdíjazási juttatási kötelmeiből származó munkáltatói kötelezettségek a 7. bekezdés (b) pontját alkalmazva nem tartoznak az IFRS 17 standard hatókörébe);

e) rokkantsági és orvosiköltség-biztosítás;

f) kezességi kötvények, kezesi kötvények, teljesítési biztosítékok és ajánlati garanciák, vagyis olyan szerződések, amelyek kompenzációt biztosítanak a tulajdonos számára, amennyiben egy másik fél nem teljesíti a szerződéses kötelmét; például egy épület felépítésére vonatkozó kötelmet;

g) termékszavatosság. A gyártó, forgalmazó vagy kiskereskedő által értékesített áruk tekintetében egy másik fél által nyújtott termékszavatosság az IFRS 17 standard hatálya alá tartozik. Ugyanakkor a közvetlenül a gyártó, forgalmazó, vagy kiskereskedő által nyújtott termékszavatosság a 7. bekezdés (a) pontját alkalmazva nem az IFRS 17 standard hatókörébe, hanem az IFRS 15 standard vagy az IAS 37 *Céltartalékok, függő kötelezettségek és függő követelések* standard hatókörébe tartozik;

h) tulajdonlási jogcímre vonatkozó biztosítás (földterület vagy épület olyan tulajdonlási jogcímbeli hiányosságának felfedezése elleni biztosítás, amely nem volt ismert a biztosítási szerződés kibocsátásakor). Ebben az esetben a biztosítási esemény a tulajdonlás jogcímében található hiányosság felfedezése, és nem maga a hiányosság;

i) utazási biztosítás (pénzeszközben vagy természetben nyújtott kompenzáció a kötvénytulajdonosok részére az utazás előtt vagy alatt elszenvedett veszteségekért);

j) katasztrófakötvények, amelyek a tőkeösszeg, a kamat vagy mindkettő csökkentett kifizetését írják elő, ha egy meghatározott esemény kedvezőtlenül érinti a kötvény kibocsátóját (kivéve, ha a meghatározott esemény nem hoz létre jelentős biztosítási kockázatot; pl. ha az esemény valamely kamatlábban vagy devizaárfolyamban bekövetkező változás);

k) biztosítási swapok, és más olyan szerződések, amelyek éghajlati, geológiai vagy egyéb olyan fizikai változók függvényében írnak elő kifizetést, amelyek jellemzők valamely szerződő félre.

B27. Az alábbiak példák olyan tételekre, amelyek nem minősülnek biztosítási szerződésnek:

a) az olyan befektetési szerződések, amelyek jogi formájuk szerint biztosítási szerződések, de nem ruháznak át jelentős biztosítási kockázatot a kibocsátóra. Például az olyan életbiztosítási szerződések, amelyben a gazdálkodó egység nem visel jelentős halandósági vagy morbiditási kockázatot: az ilyen szerződések pénzügyi instrumentumok vagy szolgáltatási szerződések – lásd a B28. bekezdést. A diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződések nem felelnek meg a biztosítási szerződés fogalmának; ugyanakkor a 3. bekezdés (c) pontját alkalmazva az IFRS 17 standard hatókörébe tartoznak, feltéve, hogy kibocsátójuk olyan gazdálkodó egység, amely biztosítási szerződéseket is kibocsát;

b) az olyan szerződések, amelyek jogi formájuk szerint biztosítási szerződések, de minden jelentős biztosítási kockázatot visszaadnak a kötvénytulajdonosnak olyan nem felmondható és érvényesíthető mechanizmusok útján, amelyek a kötvénytulajdonos által a kibocsátónak teljesített jövőbeni kifizetéseket módosítják a biztosított veszteségek közvetlen következményeként. Például egyes pénzügyi viszontbiztosítási szerződések vagy egyes csoportos szerződések minden jelentős biztosítási kockázatot visszaadnak a kötvénytulajdonosnak; az ilyen szerződések általában pénzügyi instrumentumok vagy szolgáltatási szerződések (lásd a B28. bekezdést);

c) az önbiztosítás (vagyis egy olyan kockázat megtartása, amely biztosítható lett volna). Ilyen helyzetben nincs biztosítási szerződés, mivel nem jött létre másik féllel kötött megállapodás. Tehát ha a gazdálkodó egység biztosítási szerződést bocsát ki anyavállalatának, leányvállalatának vagy leányvállalati társának, akkor a biztosítási szerződés a konszolidált pénzügyi kimutatásokban nem jelenik meg, mivel nem jött létre másik féllel kötött szerződés. Ugyanakkor a kibocsátó vagy a tulajdonos egyedi vagy különálló pénzügyi kimutatásaiban megjelenik a biztosítási szerződés;

d) az olyan szerződések (pl. szerencsejáték-szerződés), amelyek akkor írnak elő kifizetést, ha egy meghatározott bizonytalan jövőbeli esemény bekövetkezik, de nem írják elő a kifizetés szerződéses előfeltételeként, hogy az eseménynek kedvezőtlenül kell érintenie a kötvénytulajdonost. Ugyanakkor ez nem zárja ki a biztosítási szerződések fogalmából azokat a szerződéseket, amelyek előre meghatározott kifizetést írnak elő egy meghatározott esemény, például halál vagy baleset által okozott veszteség számszerűsítésére (lásd a B12. bekezdést);

e) az olyan származékos termékek, amelyek valamelyik felet pénzügyi kockázatnak teszik ki, de biztosítási kockázatnak nem, mivel azt írják elő, hogy az adott fél a kifizetést kizárólag egy vagy több meghatározott kamatláb, pénzügyi instrumentum ára, tőzsdei áru ára, árfolyam, árindex vagy ráták, hitelminősítés vagy hitelindex, vagy egyéb változó változásai alapján teljesítse (vagy feljogosítják az adott felet ilyen kifizetés fogadására), feltéve, hogy nem pénzügyi változó esetében a változó nem jellemző valamely szerződő félre;

f) hitellel kapcsolatos garanciák, amelyek akkor is előírják a kifizetést, ha a tulajdonosnál nem merült fel veszteség az esedékes kifizetések teljesítésének adós általi elmulasztásakor; az ilyen szerződéseket az IFRS 9 *Pénzügyi instrumentumok* standard alkalmazásával kell elszámolni (lásd a B29. bekezdést);

g) az olyan szerződések, amelyek éghajlati, geológiai vagy bármely egyéb olyan fizikai változó függvényében írják elő a kifizetést, amelyek nem jellemzők valamely szerződő félre (ezeket általában időjárási származékos termékeknek nevezik);

h) az olyan szerződések, amelyek a tőkeösszeg, a kamat vagy mindkettő csökkentett kifizetését írják elő valamely éghajlati, geológiai vagy bármely egyéb olyan fizikai változó függvényében, amelynek hatása nem jellemző valamely szerződő félre (ezeket általában katasztrófakötvényeknek nevezik).

B28. A gazdálkodó egység a B27. bekezdésben ismertetett szerződésekre az egyéb alkalmazandó standardokat, például az IFRS 9 és az IFRS 15 standardot alkalmazza.

B29. A B27. bekezdés (f) pontjában tárgyalt, hitellel kapcsolatos garanciák és hitelbiztosítási szerződések jogi formája különböző lehet, mint például garancia, a hitellevél néhány típusa, hitel-nemteljesítési szerződés vagy biztosítási szerződés. Ezek a szerződések biztosítási szerződések, ha a kibocsátónak meghatározott kifizetések teljesítését írják elő a tulajdonos abból adódó veszteségének megtérítésére, hogy egy meghatározott adós az adósságinstrumentum eredeti vagy módosított feltételei szerinti esedékességi időpontban elmulasztja a kötvénytulajdonosnak való kifizetést. Ugyanakkor az ilyen biztosítási szerződések nem tartoznak az IFRS 17 standard hatókörébe, kivéve, ha a kibocsátó korábban kifejezetten kijelentette, hogy ezeket a szerződéseket biztosítási szerződéseknek tekinti, és azokra a biztosítási szerződésekre vonatkozó elszámolást alkalmazta (lásd a 7. bekezdés (e) pontját).

B30. Azok a hitellel kapcsolatos garanciák vagy hitelbiztosítási szerződések, amelyek akkor is előírják a kifizetést, ha a kötvénytulajdonosnál nem merült fel veszteség az esedékes kifizetések teljesítésének adós általi elmulasztásakor, nem tartoznak az IFRS 17 standard hatókörébe, mivel nem ruháznak át jelentős biztosítási kockázatot. Az ilyen szerződések közé tartoznak azok, amelyek a kifizetést:

a) attól függetlenül előírják, hogy a szerződő fél tulajdonosa-e a mögöttes adósságinstrumentumnak; vagy

b) a hitelminősítés vagy a hitelindex változásakor írják elő, és nem az esedékes kifizetések teljesítésének meghatározott adós általi elmulasztásakor.

A biztosítási szerződés komponenseinek elkülönítése (10–13. bekezdés)

Befektetési komponensek (11. bekezdés (b) pont)

B31. A 11. bekezdés (b) pontja előírja, hogy a gazdálkodó egység különítse el az alap biztosítási szerződés különálló befektetési komponensét. A befektetési komponens akkor, és csak akkor különálló, ha teljesül mindkét következő feltétel:

a) a befektetési komponens és a biztosítási komponens nem kötődik szorosan egymáshoz;

b) a biztosítási szerződéseket kibocsátó gazdálkodó egységek vagy más felek ugyanazon a piacon vagy ugyanazon joghatóságban elkülönítetten értékesítenek vagy értékesíthetnének egyenértékű feltételekkel rendelkező szerződéseket. A gazdálkodó egység ennek meghatározásakor minden észszerűen rendelkezésre álló információt figyelembe vesz. A gazdálkodó egységnek nem kell kimerítő kutatást végeznie annak megállapítására, hogy a befektetési komponenst értékesítik-e elkülönítetten.

B32. A befektetési komponens és a biztosítási komponens akkor, és csak akkor kötődik szorosan egymáshoz, ha

a) a gazdálkodó egység nem képes értékelni az adott komponenst a másik komponens figyelembevétele nélkül. Következésképpen ha az egyik komponens értéke a másik komponens értékének megfelelően változik, akkor a gazdálkodó egység az IFRS 17 standardot a kombinált befektetési és biztosítási komponens elszámolására alkalmazza; vagy

b) a kötvénytulajdonos egyik komponenst sem képes hasznosítani a másiktól elkülönítve. Következésképpen ha a szerződés egyik komponensének törlése vagy lejárata a másik komponens törlését vagy lejáratát okozza, akkor a gazdálkodó egység az IFRS 17 standardot a kombinált befektetési és biztosítási komponens elszámolására alkalmazza.

Ígéretek különálló áru vagy biztosítási szerződési szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatás átruházására (12. bekezdés)

B33. A 12. bekezdés alapján a gazdálkodó egységnek a biztosítási szerződéstől el kell különítenie azokat az ígéreteket, amelyek különálló áru vagy biztosítási szerződési szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatás kötvénytulajdonosra való átruházására vonatkoznak. Az elkülönítéskor a gazdálkodó egység nem veheti figyelembe a szerződés teljesítéséhez szükséges tevékenységeit, kivéve, ha e tevékenységek felmerülésekor árut vagy biztosítási szerződési szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatást ruház át a kötvénytulajdonosra. Például előfordulhat, hogy a gazdálkodó egységnek különböző adminisztratív feladatokat kell elvégeznie egy szerződés létrehozásához. E feladatok elvégzése nem jár szolgáltatás kötvénytulajdonosra való átruházásával a feladatok elvégzésekor.

B34. A kötvénytulajdonosnak ígért áru vagy biztosítási szerződési szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatás különálló, ha a kötvénytulajdonos az árut vagy szolgáltatást vagy önmagában, vagy a számára könnyen elérhető más erőforrásokkal együtt hasznosítani tudja. A könnyen elérhető erőforrások (a gazdálkodó egység vagy más gazdálkodó egység által) elkülönítetten értékesített áruk vagy szolgáltatások, vagy pedig olyan erőforrások, amelyeket a kötvénytulajdonos már megszerzett (a gazdálkodó egységtől vagy egyéb ügylet vagy esemény révén).

B35. A kötvénytulajdonosnak ígért áru vagy biztosítási szerződési szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatás nem különálló, ha:

a) az áruval vagy szolgáltatással kapcsolatos cash flow-k és kockázatok szorosan kötődnek a szerződés biztosítási komponensével kapcsolatos cash flow-khoz és kockázatokhoz; és

b) a gazdálkodó egység jelentős szolgáltatást nyújt az árunak vagy szolgáltatásnak a biztosítási komponensekbe való integrálásával.

Biztosítási akvizíciós cash flow-k (28A–28F. bekezdés)

B35A. A gazdálkodó egységnek a 28A. bekezdés alkalmazásakor szisztematikus és észszerű módszert kell használnia a következő allokációkhoz:

a) a biztosítási szerződéscsoportnak közvetlenül tulajdonítható biztosítási akvizíciós cash flow-k allokációja:

i. az adott csoporthoz; és

ii. az adott csoport biztosítási szerződéseinek megújításából várhatóan eredő biztosítási szerződéseket tartalmazó csoportokhoz;

b) az a) pontban említettektől eltérő, valamely biztosítási szerződésportfóliónak közvetlenül tulajdonítható biztosítási akvizíciós cash flow-k allokációja a portfólió szerződéscsoportjaihoz.

B35B. A gazdálkodó egységnek a használt allokációs módszer inputjait meghatározó feltételezésekben bekövetkező esetleges változások figyelembevétele érdekében minden beszámolási időszak végén felül kell vizsgálnia a B35A. bekezdésben meghatározottak szerint allokált összegeket. A gazdálkodó egység a szerződések csoporthoz való hozzárendelése után nem módosíthatja a biztosítási szerződéscsoporthoz allokált összegeket (lásd a B35C. bekezdést).

B35C. A gazdálkodó egység több beszámolási időszakon átívelően is hozzárendelhet biztosítási szerződéseket egy biztosítási szerződéscsoporthoz (lásd a 28. bekezdést). A gazdálkodó egységnek ilyen esetben ki kell vezetnie a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszköz azon részét, amely a csoporthoz az adott időszakban hozzáadott biztosítási szerződésekhez kapcsolódik, és annyiban továbbra is meg kell jelenítenie a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszközt, amennyiben az olyan biztosítási szerződésekhez kapcsolódik, amelyeket egy jövőbeni beszámolási időszakban várhatóan hozzá fog rendelni a csoporthoz.

B35D. A 28E. bekezdés alkalmazásakor:

a) a gazdálkodó egységnek értékvesztés miatti veszteséget kell megjelenítenie az eredményben, a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszköz könyv szerinti értékét pedig olyan szintre kell csökkentenie, amely nem haladja meg a kapcsolódó biztosítási szerződéscsoport 32. bekezdés (a) pontja szerint meghatározott várható nettó pénzbeáramlását;

b) amikor a gazdálkodó egység a B35A. bekezdés (a) pontjának ii. alpontját alkalmazva biztosítási akvizíciós cash flow-kat rendel a biztosítási szerződéscsoportokhoz, értékvesztés miatti veszteséget kell megjelenítenie az eredményben, és annyiban csökkentenie kell a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített kapcsolódó eszközök könyv szerinti értékét, amennyiben:

i. várakozásai szerint a szóban forgó biztosítási akvizíciós cash flow-k meghaladják a várható megújítások 32. bekezdés (a) pontja szerint meghatározott nettó pénzbeáramlását; és

ii. a (b) pont i. alpontja szerint meghatározott többletet még nem jelenítették meg az (a) pont alkalmazásával értékvesztés miatti veszteségként.

Értékelés (29–71. bekezdés)

A jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becslések (33–35. bekezdés)

B36. Ez a szakasz a következőkkel foglalkozik:

a) minden, aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló észszerű és indokolható információ tárgyilagos használata (lásd a B37–B41. bekezdést);

b) piaci változók és nem piaci változók (lásd a B42–B53. bekezdést);

c) aktuális becslések használata (lásd a B54–B60. bekezdést); és

d) a szerződés határán belüli cash flow-k (lásd a B61–B71. bekezdést).

Minden, aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló észszerű és indokolható információ tárgyilagos használata (lásd a 33. bekezdés (a) pontját)

B37. A jövőbeni cash flow-k becslésének az a célja, hogy minden, a beszámoló fordulónapján aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló észszerű és indokolható információ figyelembevételével meghatározzák az összes lehetséges kimenetel várható értékét, vagyis a valószínűséggel súlyozott középértéket. A beszámoló fordulónapján aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló észszerű és indokolható információ a múltbéli eseményekre és az aktuális feltételekre vonatkozó információkat és a jövőbeni feltételekre vonatkozó előrejelzéseket foglalja magában (lásd a B41. bekezdést). A gazdálkodó egység saját információs rendszereiből származó információ aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre állónak tekintendő.

B38. A cash flow-k becslésének kiindulópontja a forgatókönyvek azon köre, amely az összes lehetséges kimenetelt tükrözi. Minden egyes forgatókönyv meghatározza egy adott kimenetel cash flow-inak összegét és ütemezését, és az adott kimenetel becsült valószínűségét. A várható jelenérték kiszámítása céljából az egyes forgatókönyvekhez tartozó cash flow-kat diszkontálják, és az adott kimenetel becsült valószínűségével súlyozzák. Következésképpen a cél nem az, hogy meghatározzák a jövőbeni cash flow-k legvalószínűbb kimenetelét vagy egy „inkább valószínű, mint nem” kimenetelét.

B39. Az összes lehetséges kimenetel figyelembevételekor a cél nem az összes lehetséges forgatókönyv meghatározása, hanem minden, aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló észszerű és indokolható információ tárgyilagos felhasználása. A gyakorlatban a konkrét forgatókönyvek kidolgozása nem szükséges, ha a kapott becslés konzisztens az értékelés céljával, vagyis azzal, hogy a középérték meghatározásakor minden, aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló észszerű és indokolható információt figyelembe vegyenek. Például ha a gazdálkodó egység becslése szerint a kimenetelek valószínűségi eloszlása nagyjából konzisztens egy olyan valószínűségi eloszlással, amely kis számú paraméterrel teljes mértékben leírható, akkor elegendő e kisebb számú paraméter becslése. Hasonlóképpen, egyes esetekben meglehetősen egyszerű modellezéssel is elfogadható pontosságú eredményt lehet kapni anélkül, hogy sok részletes szimulációt kelljen végezni. Egyes esetekben azonban előfordulhat, hogy a cash flow-k összetett mögöttes tényezőkből vezethetők le, és nem lineáris módon reagálnak a gazdasági feltételek változásaira. Ez például akkor fordulhat elő, ha a cash flow-k egymáshoz szorosan kötődő implicit vagy explicit választási lehetőségek sorozatát tükrözik. Ilyen esetekben valószínűleg kifinomultabb sztochasztikus modellezésre lesz szükség az értékelési cél teljesítéséhez.

B40. A kidolgozott forgatókönyveknek tartalmazniuk kell a meglévő szerződésekből eredő katasztrófa miatti veszteségek valószínűségére vonatkozó tárgyilagos becsléseket. E forgatókönyvek nem tartalmazhatják a lehetséges jövőbeni szerződésekből eredő lehetséges kárigényeket.

B41. A gazdálkodó egység a meglévő szerződésekből eredő jövőbeni kifizetések valószínűségeit és összegeit a beszerzett információk alapján becsüli, amelyek magukban foglalják a következőket:

a) a kötvénytulajdonosok által már bejelentett kárigényekre vonatkozó információk;

b) a biztosítási szerződések ismert vagy becsült jellemzőire vonatkozó egyéb információk;

c) a gazdálkodó egység saját tapasztalatával kapcsolatos múltbeli adatok, szükség esetén kiegészítve más forrásokból származó múltbeli adatokkal. A múltbeli adatokat az aktuális feltételek tükrözése érdekében ki kell igazítani, például akkor, ha:

i. a biztosított sokaság jellemzői eltérnek (vagy el fognak térni, például kontraszelekció miatt) azon sokaság jellemzőitől, amelyet a múltbeli adatok alapjául használtak;

ii. bizonyos jelek arra utalnak, hogy múltbeli trendek nem folytatódnak, új trendek alakulnak ki, vagy gazdasági, demográfiai és más változások befolyásolhatják a meglévő biztosítási szerződésekből eredő cash flow-kat; vagy

iii. bizonyos elemek változásai, például a szerződéskötési eljárások és a kárigénykezelési eljárások változásai befolyásolhatják a múltbeli adatok biztosítási szerződésekkel kapcsolatos relevanciáját;

d) az aktuális árinformációk – ha rendelkezésre állnak – a hasonló kockázatokat fedező viszontbiztosítási szerződésekről és egyéb pénzügyi instrumentumokról (ha vannak ilyenek), például a katasztrófakötvényekről és az időjárási származékos termékekről; illetve a biztosítási szerződések átruházására vonatkozó közelmúltbeli piaci árak. Ezeket az információkat ki kell igazítani a viszontbiztosítási szerződésekből és egyéb pénzügyi instrumentumokból eredő cash flow-k és az azon cash flow-k közötti különbség tükrözése érdekében, amelyek a kötvénytulajdonossal kötött mögöttes szerződések gazdálkodó egység általi teljesítésével merülnének fel.

Piaci változók és nem piaci változók

B42. Az IFRS 17 standard két típusú változót azonosít:

a) a piaci változókat – ezek olyan változók, amelyek a piacokon megfigyelhetők vagy a piacokból közvetlenül származtathatók (például a nyilvánosan forgalmazott értékpapírok árai vagy a kamatlábak); és

b) a nem piaci változókat – idetartozik az összes egyéb változó (például a biztosítási kárigények gyakorisága és súlyossága és a halandóság).

B43. A piaci változók általában pénzügyi kockázattal járnak (ilyenek például a megfigyelhető kamatlábak), a nem piaci változók pedig általában nem pénzügyi kockázattal járnak (ilyenek például a halandósági ráták). De nem mindig ez az eset áll fenn. Például előfordulhatnak olyan pénzügyi kockázatokkal kapcsolatos feltételezések, amelyek esetében nincsenek a piacokon megfigyelhető vagy a piacokból közvetlenül származtatható változók (ilyenek például a piacokon nem megfigyelhető vagy a piacokból közvetlenül nem származtatható kamatlábak).

Piaci változók (33. bekezdés (b) pont)

B44. A piaci változókra vonatkozó becsléseknek konzisztenseknek kell lenniük az értékelés időpontjában megfigyelhető piaci árakkal. A gazdálkodó egységnek maximalizálnia kell a megfigyelhető inputok használatát, és a megfigyelhető piaci adatokat az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standard 79. bekezdésében leírtakon kívül nem helyettesítheti saját becsléseivel. Az IFRS 13 standardnak megfelelően, ha a változókat származtatni kell (például azért, mert nincsenek megfigyelhető piaci változók), azoknak amennyire lehet, konzisztensnek kell lenniük a megfigyelhető piaci változókkal.

B45. A piaci árak a lehetséges jövőbeni kimenetelekről alkotott véleményeket összesítik, és tükrözik a piaci szereplők kockázati preferenciáit is. Következésképpen nem konkrét előrejelzései a jövőbeni kimenetelnek. Ha a tényleges kimenetel eltér a korábbi piaci ártól, az nem jelenti, hogy a piaci ár „rossz" volt.

B46. A piaci változók szerepe különösen a helyettesítő eszköz vagy a helyettesítő eszközportfólió fogalmával összefüggésben jelentős. A helyettesítő eszköz olyan eszköz, amelynek cash flow-i – összegük, ütemezésük és bizonytalanságuk tekintetében – minden forgatókönyv szerint *pontosan* megegyeznek egy biztosítási szerződéscsoport szerződésből eredő cash flow-ival. Egyes esetekben a helyettesítő eszköz a biztosítási szerződéscsoportból eredő cash flow-k egy részének felel meg. Az ilyen eszköz valós értéke tükrözi az eszközből eredő cash flow-k jelenértékét és az e cash flow-kkal kapcsolatos kockázatot is. Ha egy helyettesítő eszközportfólió megfelel a biztosítási szerződéscsoportból eredő cash flow-k egy részének, akkor a gazdálkodó egység a releváns teljesített cash flow-k értékelésére a cash flow-k és a diszkontráta explicit becslése helyett használhatja az érintett eszközök valós értékét is.

B47. Az IFRS 17 standard nem kötelezi a gazdálkodó egységet a helyettesítő portfólió technikájának használatára. Ugyanakkor, ha a biztosítási szerződésekből eredő cash flow-k egy része tekintetében fennáll egy helyettesítő eszköz vagy helyettesítő eszközportfólió, és a gazdálkodó egység más technikát választ, akkor a gazdálkodó egységnek meg kell győződnie arról, hogy a helyettesítő portfólió technikája valószínűleg nem vezetne az érintett cash flow-k lényegében különböző értékeléséhez.

B48. A helyettesítő portfólió technikájától eltérő technikák, például a sztochasztikus modellezési technikák megbízhatóbbak vagy könnyebben alkalmazhatók lehetnek akkor, ha az eszközhozamok függvényében változó cash flow-k és az egyéb cash flow-k kölcsönösen függnek egymástól. Megfontolásra van szükség annak meghatározásához, hogy az adott körülmények között melyik technika a legalkalmasabb a megfigyelhető piaci változókkal való konzisztencia céljának eléréséhez. Különösen fontos, hogy a használt technika a biztosítási szerződésben foglalt opciók és garanciák értékelésekor az ilyen opciók és garanciák megfigyelhető piaci áraival (ha vannak ilyenek) konzisztens eredményre jusson.

Nem piaci változók

B49. A nem piaci változókra vonatkozó becsléseknek tükrözniük kell minden, aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló észszerű és indokolható – külső és belső – bizonyítékot.

B50. A nem piaci külső adatok (például a nemzeti halandósági statisztikák) a körülményektől függően nagyobb vagy kisebb relevanciával bírhatnak, mint a belső adatok (például a belsőleg kidolgozott halandósági statisztikák). Például az életbiztosítási szerződéseket kibocsátó gazdálkodó egység nem hagyatkozhat kizárólag a nemzeti halandósági statisztikákra, hanem figyelembe kell vennie az aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló egyéb észszerű és indokolható információk minden belső és külső forrását akkor, amikor a halandósági forgatókönyvek valószínűségére vonatkozó tárgyilagos becsléseket dolgoz ki biztosítási szerződései tekintetében. E valószínűségek kidolgozásakor a gazdálkodó egység nagyobb súlyt ad a meggyőzőbb információknak. Például:

a) a belső halandósági statisztikák akkor lehetnek meggyőzőbbek a nemzeti halandósági adatoknál, ha a nemzeti adatokat olyan nagy sokaságból származtatták, amely a biztosított sokaság szempontjából nem reprezentatív. Ennek oka lehet például, hogy a biztosított sokaság demográfiai jellemzői jelentősen eltérhetnek a nemzeti sokaság jellemzőitől, és emiatt a gazdálkodó egységnek nagyobb súlyt kell helyeznie a belső adatokra, és kisebbet a nemzeti statisztikákra;

b) fordítva, ha a belső statisztikákat olyan kis sokaságból származtatják, amelynek jellemzői vélhetően közel állnak a nemzeti sokaság jellemzőihez, és a nemzeti statisztikák aktuálisak, akkor a gazdálkodó egységnek nagyobb súlyt kell helyeznie a nemzeti statisztikákra.

B51. A nem piaci változók valószínűségeire vonatkozó becslések nem állhatnak ellentmondásban a megfigyelhető piaci változókkal. Például a jövőbeni inflációs rátával kapcsolatos forgatókönyvek valószínűségeire vonatkozó becsléseknek, amennyire lehet, konzisztensnek kell lenniük a piaci kamatlábakból következő valószínűségekkel.

B52. Egyes esetekben a gazdálkodó egység megállapíthatja, hogy a piaci változók a nem piaci változóktól függetlenül változnak. Ilyen esetekben a gazdálkodó egységnek olyan forgatókönyveket kell figyelembe vennie, amelyek tükrözik a nem piaci változók kimeneteleit, és ahol minden egyes forgatókönyv a piaci változó ugyanazon megfigyelt értékét használja.

B53. Előfordulhat az is, hogy a piaci változók és a nem piaci változók korrelálnak. Például bebizonyosodhat, hogy a törlési ráták (nem piaci változó) korrelálnak a kamatlábakkal (piaci változó). Hasonlóképpen bebizonyosodhat, hogy a lakás- vagy autóbiztosítások kárigényszintje korrelál a gazdasági ciklusokkal, és ezért a kamatlábakkal és a ráfordítási összegekkel. A gazdálkodó egységnek biztosítania kell, hogy a forgatókönyvek valószínűségei és a piaci változókkal kapcsolatos nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítások konzisztensek legyenek az említett piaci változóktól függő megfigyelt piaci árakkal.

Aktuális becslések használata (lásd a 33. bekezdés (c) pontját)

B54. Az egyes cash flow forgatókönyvek és valószínűségük becslésekor a gazdálkodó egységnek fel kell használnia minden, aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló észszerű és indokolható információt. A gazdálkodó egység felülvizsgálja és aktualizálja a korábbi beszámolási időszak végén tett becsléseket. Ennek során a gazdálkodó egység megfontolja, hogy:

a) az aktualizált becslések valósághűen mutatják-e be a beszámolási időszak végi feltételeket;

b) a becslések változásai valósághűen mutatják-e be a feltételek időszak alatti változásait. Tegyük fel például, hogy a becslések az időszak elején egy észszerű tartomány egyik végén voltak. Ha a feltételek nem változtak, a becsléseknek az időszak végén a tartomány másik végére való elmozdítása nem mutatná be valósághűen az időszak történéseit. Ha a gazdálkodó egység legújabb becslései eltérnek a korábbi becsléseitől, de a feltételek nem változtak, akkor a gazdálkodó egységnek értékelnie kell, hogy az egyes forgatókönyvekhez rendelt új valószínűségek indokoltak-e. Az említett valószínűségekre vonatkozó becslések aktualizálásakor a gazdálkodó egységnek figyelembe kell vennie a korábbi becsléseket alátámasztó bizonyítékokat és az újonnan rendelkezésre álló bizonyítékokat is, nagyobb súlyt adva a meggyőzőbb bizonyítékoknak.

B55. Az egyes forgatókönyvekhez rendelt valószínűségeknek a beszámolási időszak végi feltételeket kell tükrözniük. Következésképpen, az IAS 10 *A beszámolási időszak vége utáni események* standardot alkalmazva, a beszámolási időszak vége után bekövetkező azon esemény, amely megszünteti a beszámolási időszak végén fennálló valamely bizonytalanságot, nem bizonyítéka az említett időpontban fennállt feltételeknek. Például a beszámolási időszak végén 20 százalék a valószínűsége annak, hogy a biztosítási szerződés hátralévő hat hónapjában egy nagy vihar fog bekövetkezni. A beszámolási időszak vége után, de a pénzügyi kimutatások közzétételre való jóváhagyása előtt bekövetkezik egy nagy vihar. Az érintett szerződés teljesített cash flow-i nem tükrözhetik a vihart, amely – visszatekintve – tudvalevőleg bekövetkezett. Ehelyett az értékelésben szereplő cash flow-k a beszámolási időszak végén ismert 20 százalékos valószínűségen alapulnak (az IAS 10 standardot alkalmazva egy olyan közzététellel, amely tájékoztat arról, hogy a beszámolási időszak vége után egy nem módosító esemény következett be).

B56. A várható cash flow-kra vonatkozó aktuális becslések nem szükségszerűen egyeznek meg a legújabb tényleges tapasztalatokkal. Például tegyük fel, hogy a beszámolási időszakban tapasztalt halandóság 20 százalékkal rosszabb volt a korábban tapasztalt halandóságnál és a tapasztalt halandóságon alapuló korábbi várakozásoknál. A tapasztalatok hirtelen megváltozását több tényező is okozhatta, például:

a) a halandóság tartós változásai;

b) a biztosított sokaság jellemzőinek változásai (például a szerződéskötés vagy a forgalmazás változásai, vagy a szokatlanul jó egészségben lévő kötvénytulajdonosok által végrehajtott szelektív törlések);

c) véletlenszerű fluktuációk; vagy

d) azonosítható egyszeri okok.

B57. A gazdálkodó egységnek meg kell vizsgálnia a tapasztalati változások okait, és a legújabb tapasztalatok, a korábbi tapasztalatok és az egyéb információk fényében új becsléseket kell kidolgoznia a cash flow-k és a valószínűségek vonatkozásában. A B56. bekezdés szerinti példa esetében az eredmény jellemzően az lenne, hogy a halál esetére szóló szolgáltatások várható jelenértéke csökken, de kevesebb, mint 20 százalékkal. A B56. bekezdés szerinti példában, ha a halandósági ráták továbbra is jelentősen magasabbak a korábbi becsléseknél, és ennek okai várhatóan a továbbiakban is fennállnak, akkor nő a magas halandósággal jellemzett forgatókönyvek becsült valószínűsége.

B58. A nem piaci változókra vonatkozó becsléseknek magukban kell foglalniuk a biztosítási események aktuális szintjére és a trendekre vonatkozó információkat. Például a halandósági ráták sok országban hosszú időszakon át folyamatosan csökkentek. A teljesített cash flow-k meghatározásának tükröznie kell azokat a valószínűségeket, amelyeket az egyes lehetséges trendforgatókönyvekhez rendelnének, minden, aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló észszerű és indokolható információ figyelembevételével.

B59. Hasonlóképpen, ha a biztosítási szerződéscsoporthoz allokált cash flow-k érzékenyek az inflációra, a teljesített cash flow-k meghatározásának tükröznie kell a lehetséges jövőbeni inflációs rátákra vonatkozó aktuális becsléseket. Mivel az inflációs ráták valószínűleg korrelálnak a kamatlábakkal, a teljesített cash flow-k értékelésének oly módon kell tükröznie az egyes inflációs forgatókönyvek valószínűségét, amely konzisztens a diszkontráta becslésénél használt piaci kamatlábakból következő valószínűségekkel (lásd a B51. bekezdést).

B60. A cash flow-k becslésekor a gazdálkodó egységnek figyelembe kell vennie az azon jövőbeni eseményekkel kapcsolatos aktuális várakozásokat, amelyek befolyásolhatják az említett cash flow-kat. A gazdálkodó egységnek ki kell dolgoznia az említett jövőbeni eseményeket tükröző cash flow forgatókönyveket, valamint az egyes forgatókönyvek valószínűségére vonatkozó tárgyilagos becsléseket. Ugyanakkor a gazdálkodó egység nem veheti figyelembe a jogszabályok jövőbeni változásaival kapcsolatos azon aktuális várakozásokat, amelyek a jogszabályváltozás lényegi hatályba helyezéséig megváltoztatnák vagy teljesítenék a meglévő kötelmet, vagy új kötelmeket hoznának létre a meglévő biztosítási szerződés alapján.

A szerződés határán belüli cash flow-k (lásd a 34. bekezdést)

B61. A forgatókönyv szerinti cash flow-kra vonatkozó becsléseknek a meglévő szerződés határán belüli összes cash flow-t magukban kell foglalniuk, más cash flow-kat viszont nem foglalhatnak magukban. A meglévő szerződés határának meghatározásához a gazdálkodó egységnek a 2. bekezdést kell alkalmaznia.

B62. Sok biztosítási szerződés rendelkezik olyan jellemzőkkel, amelyek révén a kötvénytulajdonosok megváltoztathatják a számukra fizetendő összegek nagyságát, ütemezését, jellegét vagy bizonytalanságát. Az ilyen jellemzők közé tartoznak a megújítási opciók, a visszavásárlási opciók, az átváltási opciók és a díjfizetés megszüntetését a szerződések alapján járó juttatások folytatása mellett engedő opciók). A biztosítási szerződéscsoportra vonatkozó értékelésnek tükröznie kell – várhatóérték-alapon – a gazdálkodó egység aktuális becsléseit arra vonatkozóan, hogy a csoporthoz tartozó kötvénytulajdonosok miként fogják lehívni a rendelkezésre álló opciókat, a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításnak pedig tükröznie kell a gazdálkodó egység aktuális becsléseit arra vonatkozóan, hogy a kötvénytulajdonosok tényleges magatartása miként térhet el a várható magatartástól. A várható érték meghatározására vonatkozó ezen követelmény a csoportba tartozó szerződések számától függetlenül alkalmazandó; például akkor is, ha a csoport egyetlen szerződésből áll. Következésképpen, a biztosítási szerződéscsoportra vonatkozó értékelés nem tételezheti fel 100 százalékos valószínűséggel, hogy a kötvénytulajdonosok:

a) visszavásárolják szerződéseiket, ha van némi valószínűsége annak, hogy egyes kötvénytulajdonosok nem tesznek így; vagy

b) folytatják szerződéseiket, ha van némi valószínűsége annak, hogy egyes kötvénytulajdonosok nem tesznek így.

B63. Ha a biztosítási szerződés kibocsátóját a szerződés a szerződés megújítására vagy más módon történő folytatására kötelezi, akkor a 34. bekezdést kell alkalmaznia annak értékelésére, hogy a megújított szerződésből eredő díjak és kapcsolódó cash flow-k az eredeti szerződés határán belüliek-e.

B64. A 34. bekezdés arra utal, hogy a gazdálkodó egység egy jövőbeli időpontban (a megújítási időpontban) gyakorlatilag képes egy olyan árat meghatározni, amely attól az időponttól teljes mértékben tükrözi a szerződés kockázatait. A gazdálkodó egység gyakorlatilag akkor képes erre, ha semmi nem akadályozza abban, hogy az adott időpontban olyan árat határozzon meg, mint amelyet a meglévő szerződés jellemzőivel bíró új szerződés esetében határozna meg, vagy ha a juttatásokat úgy tudja módosítani, hogy azok konzisztensek legyenek az általa meghatározott árral. Hasonlóképpen, a gazdálkodó egység gyakorlatilag akkor képes meghatározni az árat, ha a meglévő szerződést át tudja árazni úgy, hogy az ár tükrözze a biztosítási szerződésportfólió kockázatainak átfogó változását, még akkor is, ha az egyes kötvénytulajdonosok esetében egyedileg meghatározott ár nem tükrözi az adott kötvénytulajdonosra vonatkozó kockázat változását. A gazdálkodó egységnek annak értékelésekor, hogy gyakorlatilag képes-e olyan árat meghatározni, amely teljes mértékben tükrözi a szerződés vagy a portfólió kockázatait, figyelembe kell vennie minden olyan kockázatot, amelyet akkor venne figyelembe, ha a megújítás időpontjában egyenértékű szerződéseket kötne a fennmaradó szolgáltatásra. A jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becsléseknek a beszámolási időszak végén való meghatározásakor a gazdálkodó egységnek újra kell értékelnie a biztosítási szerződés határát annak érdekében, hogy figyelembe vegye a körülmények változásainak hatását a gazdálkodó egység tényleges jogaira és kötelmeire.

B65. A biztosítási szerződés határán belüli cash flow-k azok a cash flow-k, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a szerződés teljesítéséhez, ideértve azokat is, amelyek nagyságáról vagy ütemezéséről a gazdálkodó egység dönthet. A határon belüli cash flow-k a következőket foglalják magukban:

a) a kötvénytulajdonostól származó díjak (ideértve a díjmódosításokat és a díjrészleteket is) és az e díjakból eredő minden további cash flow;

b) a kötvénytulajdonos számára (vagy nevében) teljesítendő kifizetések, ideértve a már bejelentett, de még kifizetetlen kárigényeket (vagyis a bejelentett kárigényeket), az olyan események miatt felmerült kárigényeket, amelyek már bekövetkeztek, de kárigény-bejelentést még nem eredményeztek, és minden olyan jövőbeni kárigényt, amelynek tekintetében a gazdálkodó egységnek tényleges kötelme van (lásd a 34. bekezdést);

c) a kötvénytulajdonos számára (vagy nevében) teljesítendő olyan kifizetések, amelyek a mögöttes tételek hozamaitól függően változnak;

d) a kötvénytulajdonos számára (vagy nevében) teljesítendő olyan kifizetések, amelyek származékos termékből, például a szerződésbe beágyazott opciókból és garanciákból erednek, amennyiben az említett opciók és garanciák nem különülnek el a biztosítási szerződéstől (lásd a 11. bekezdés (a) pontját);

e) a biztosítási akvizíciós cash flow-k azon portfóliónak tulajdonítható allokációja, amelyhez a szerződés tartozik;

f) a kárrendezési költségek (vagyis a gazdálkodó egységnek a meglévő biztosítási szerződésekhez tartozó kárigények vizsgálatával, feldolgozásával és kielégítésével kapcsolatos költségei, ideértve a jogi és a kárszakértői díjakat, valamint a kárigények vizsgálatával és a kárigény-kifizetések feldolgozásával kapcsolatos belső költségeket);

g) a gazdálkodó egységnek a természetben nyújtott szerződéses juttatásokkal kapcsolatban felmerült költségei;

h) a szerződésekkel kapcsolatos igazgatási és fenntartási költségek, például a díjszámlázással és a szerződésmódosításokkal (például átváltásokkal és reaktiválásokkal) kapcsolatos költségek. Az ilyen költségek közé tartoznak azok a rendszeres jutalékok, amelyeket várhatóan a közvetítőknek kell fizetni abban az esetben, ha az adott kötvénytulajdonos továbbra is fizeti a biztosítási szerződés határán belüli díjakat;

i) az ügyletalapú adók (például a biztosítási díjak adói, a hozzáadottérték-adók, és az áruk és szolgáltatások adói) és illetékek (például tűzoltósági illetékek és garanciaalap-hozzájárulások), amelyek közvetlenül a meglévő biztosítási szerződésekből erednek, vagy észszerű és konzisztens alapon azoknak tulajdoníthatók;

j) a biztosító által vagyonkezelői minőségében teljesített kifizetések a kötvénytulajdonos adókötelmeinek teljesítése érdekében, és a kapcsolódó bevételek;

k) potenciális pénzbeáramlások meglévő biztosítási szerződésekkel fedezett jövőbeni kárigények megtérüléseiből (mentés és engedményezés), és, amennyiben külön eszközként nem jeleníthetők meg, múltbeli kárigények megtérüléseiből;

(ka) a gazdálkodó egység következőkkel kapcsolatban felmerülő költségei:

i. befektetési tevékenység végzése, amennyiben a gazdálkodó egység ezt a tevékenységet a kötvénytulajdonosok biztosítási fedezetből származó juttatásainak növelése érdekében végzi. A befektetési tevékenységek akkor növelik a biztosítási fedezetből származó juttatásokat, ha a gazdálkodó egység e tevékenységeket olyan befektetési hozamokra irányuló várakozással végzi, amelyekből a biztosítási esemény bekövetkezésekor a kötvénytulajdonosok részesülnek;

ii. befektetésihozam-szolgáltatások nyújtása a közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződések kötvénytulajdonosai számára (lásd a B119B. bekezdést);

iii. befektetéshez kapcsolódó szolgáltatás nyújtása a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések kötvénytulajdonosai számára.

l) az állandó és a változó általános költségek (például a számvitellel, az emberi erőforrásokkal, az információs technológiával és támogatással, az épületek értékcsökkenésével, bérletével, karbantartásával és üzemeltetésével kapcsolatos költségek) azon allokációja, amely közvetlenül a biztosítási szerződések teljesítésének tulajdonítható. Az ilyen általános költségeket szisztematikus és észszerű, minden hasonló jellegű költségre konzisztensen alkalmazott módszerek használatával allokálják a szerződéscsoportokhoz.

m) bármely olyan egyéb költség, amely a szerződés feltételei alapján konkrétan felszámítható a kötvénytulajdonosnak.

B66. A következő cash flow-k nem vehetők figyelembe azon cash flow-k becslésekor, amelyek a meglévő biztosítási szerződés gazdálkodó egység általi teljesítésével merülnek fel:

a) befektetési hozamok. A befektetéseket elkülönítetten kell megjeleníteni, értékelni és bemutatni;

b) a tartott viszontbiztosítási szerződésekből eredő cash flow-k (kifizetések vagy bevételek). A tartott viszontbiztosítási szerződéseket elkülönítetten kell megjeleníteni, értékelni és bemutatni;

c) a jövőbeli biztosítási szerződésekből esetlegesen eredő cash flow-k, vagyis a meglévő szerződések határán kívüli cash flow-k (lásd a 34–35. bekezdést);

d) az olyan költségekkel kapcsolatos cash flow-k, amelyek közvetlenül nem tulajdoníthatók annak a biztosítási szerződésportfóliónak, amelyhez a szerződés tartozik, például bizonyos termékfejlesztési és képzési költségek. Az ilyen költségeket felmerülésük időpontjában az eredményben jelenítik meg;

e) a szerződés teljesítéséhez felhasznált munkaerő vagy más erőforrások szokatlan mértékű veszteségeiből eredő cash flow-k. Az ilyen költségeket felmerülésük időpontjában az eredményben jelenítik meg;

f) olyan nyereségadó-kifizetések és -bevételek, amelyeket a biztosító nem vagyonkezelői minőségében fizet vagy kap, vagy amelyek a szerződés feltételei alapján konkrétan nem számíthatók fel a kötvénytulajdonosnak.

g) a beszámolót készítő gazdálkodó egység különböző komponensei – például a kötvénytulajdonosi pénzeszközök és a részvényesi pénzeszközök – közötti cash flow-k, ha ezek a cash flow-k nem módosítják a kötvénytulajdonosnak fizetendő összeget;

h) a biztosítási szerződéstől elkülönített komponensekből eredő cash flow-k, amelyeket más alkalmazandó standardok használatával számolnak el (lásd a 10–13. bekezdést).

B66A. Előfordulhat, hogy a gazdálkodó egységnek a biztosítási szerződéscsoport megjelenítése előtt eszközt vagy kötelezettséget kell megjelenítenie a biztosítási szerződéscsoporttal kapcsolatos, biztosítási akvizíciós cash flow-któl eltérő cash flow-k tekintetében, akár e cash flow-k felmerülése, akár egy másik IFRS-standard előírásai miatt. A cash flow-k akkor tekinthetők a biztosítási szerződéscsoporttal kapcsolatosnak, ha a csoport kezdeti megjelenítésének időpontjában a teljesített cash flow-k közé tartoztak volna, ha kifizetésükre vagy beérkezésükre az említett időpontot követően került volna sor. A 38. bekezdés (c) pontjának ii. alpontja alkalmazásakor a gazdálkodó egységnek annyiban kell kivezetnie az ilyen eszközt vagy kötelezettséget, amennyiben azt nem jelenítené meg a biztosítási szerződéscsoporttól elkülönítve, ha a cash flow vagy az IFRS standard alkalmazása a biztosítási szerződéscsoport kezdeti megjelenítésének időpontjában merülne fel.

Olyan szerződések, amelyek cash flow-i hatással vannak a más szerződések kötvénytulajdonosainak járó cash flow-kra, vagy ki vannak téve azok hatásának

B67. Egyes biztosítási szerződések hatással vannak a más szerződések kötvénytulajdonosainak járó cash flow-kra annak előírásával, hogy:

a) a kötvénytulajdonos ossza meg más szerződések kötvénytulajdonosaival a mögöttes tételek ugyanazon meghatározott portfóliójának hozamait; és

b) vagy:

i. a kötvénytulajdonos viselje el a mögöttes tételek hozamaiban való részesedésének csökkenését azon kifizetések miatt, amelyeket más szerződéseknek az adott portfólióban részesedő kötvénytulajdonosai kapnak, ideértve az említett más szerződések kötvénytulajdonosainak nyújtott garanciák keretében teljesített kifizetéseket is; vagy

ii. más szerződések kötvénytulajdonosai viseljék el a mögöttes tételek hozamaiban való részesedésük csökkenését azon kifizetések miatt, amelyeket a kötvénytulajdonos kap, ideértve a kötvénytulajdonosnak nyújtott garanciák keretében teljesített kifizetéseket is.

B68. Az ilyen szerződések néha hatással vannak a más csoportba tartozó szerződések kötvénytulajdonosainak járó cash flow-kra. Az egyes csoportok teljesített cash flow-inak tükrözniük kell, hogy a gazdálkodó egység a csoportba tartozó szerződések miatt milyen mértékben lesz kitéve a várható cash flow-k hatásának, akár az adott csoporthoz tartozó kötvénytulajdonosok, akár egy másik csoporthoz tartozó kötvénytulajdonosok irányában. Ezért a csoporthoz tartozó teljesített cash flow-k:

a) magukban foglalják a más csoportokhoz tartozó kötvénytulajdonosoknak a meglévő szerződések feltételei alapján járó kifizetéseket, függetlenül attól, hogy e kifizetéseket várhatóan az aktuális vagy a jövőbeni kötvénytulajdonosoknak kell-e teljesíteni; és

b) nem foglalják magukban a csoporthoz tartozó kötvénytulajdonosoknak járó azon kifizetéseket, amelyek az (a) pont alkalmazása miatt egy másik csoport teljesített cash flow-iban szerepelnek.

B69. Például, ha a mögöttes tételek hozamában való részesedésből 350 CU-ról 250 CU-ra csökkentik az egyik csoporthoz tartozó kötvénytulajdonosoknak járó kifizetéseket – egy másik csoporthoz tartozó kötvénytulajdonosoknak járó garantált összeg kifizetése miatt –, akkor az első csoport teljesített cash flow-i magukban foglalnák a 100 CU összegű kifizetést (vagyis ez 350 CU lenne), a második csoport teljesített cash flow-i pedig nem foglalnának magukban 100 CU nagyságú garantált összeget.

B70. Különböző módszerek használhatók a szerződéscsoportok azon teljesített cash flow-inak meghatározásához, amelyek hatással vannak a más csoportokba tartozó szerződések kötvénytulajdonosainak járó cash flow-kra, vagy ki vannak téve azok hatásának. Egyes esetekben előfordulhat, hogy a gazdálkodó egység csak a csoportoknál magasabb összesítési szinten képes azonosítani a mögöttes tételek változását és a cash flow-k ebből eredő változását. Ilyen esetekben a gazdálkodó egységnek a mögöttes tételek változása miatti hatást szisztematikusan és észszerűen az egyes csoportokhoz kell allokálnia.

B71. Előfordulhat, hogy a teljesített cash flow-k azután is tartalmaznak más csoportok aktuális kötvénytulajdonosainak vagy jövőbeni kötvénytulajdonosoknak járó várható kifizetéseket, hogy a csoporthoz tartozó szerződések keretében sor került minden biztosítási szerződési szolgáltatás nyújtására. A gazdálkodó egységnek az ilyen teljesített cash flow-kat a továbbiakban már nem kell konkrét csoportokhoz allokálnia; ehelyett választhatja azt is, hogy egyetlen kötelezettségként jeleníti meg és értékeli az összes csoport ilyen teljesített cash flow-it.

Diszkontráták (36. bekezdés)

B72. A gazdálkodó egységnek az IFRS 17 standard alkalmazásakor a következő diszkontrátákat kell alkalmaznia:

a) a teljesített cash flow-k értékeléséhez – az aktuális diszkontrátákat a 36. bekezdést alkalmazva;

b) a közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződések esetében, a 44. bekezdés (b) pontját alkalmazva, a szerződéses szolgáltatási marginon felhalmozott kamat meghatározásához – a szerződéscsoport kezdeti megjelenítésének időpontjában meghatározott diszkontrátákat, a 36. bekezdést alkalmazva azon nominális cash flow-kra, amelyek nem változnak a mögöttes tételek hozamai alapján;

c) a közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződések esetében, a B96. bekezdés (a)–(b) és (d) pontját alkalmazva, a szerződéses szolgáltatási margin változásainak értékeléséhez – a kezdeti megjelenítéskor meghatározott diszkontrátákat a 36. bekezdést alkalmazva;

d) a díjallokációs módszert alkalmazó olyan szerződéscsoportok esetében, amelyek jelentős finanszírozási komponenst tartalmaznak, az 56. bekezdést alkalmazva, a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség könyv szerinti értékének kiigazításához – a kezdeti megjelenítéskor meghatározott diszkontrátákat a 36. bekezdést alkalmazva;

e) ha a gazdálkodó egység úgy dönt, hogy a biztosítási pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat megosztja az eredmény és az egyéb átfogó jövedelem között (lásd a 88. bekezdést) – a biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások eredményben elszámolandó összegének meghatározásához:

i. az olyan biztosítási szerződéscsoportok esetében, amelyeknél a pénzügyi kockázattal kapcsolatos feltételezések változásai nincsenek lényeges hatással a kötvénytulajdonosnak fizetett összegekre, a B131. bekezdést alkalmazva – a szerződéscsoport kezdeti megjelenítésének időpontjában meghatározott diszkontrátákat, a 36. bekezdést alkalmazva azon nominális cash flow-kra, amelyek nem változnak a mögöttes tételek hozamai alapján;

ii. az olyan biztosítási szerződéscsoportok esetében, amelyeknél a pénzügyi kockázattal kapcsolatos feltételezések változásai lényeges hatással vannak a kötvénytulajdonosnak fizetett összegekre, a B132. bekezdés (a) pontjának i. alpontját alkalmazva – olyan diszkontrátákat, amelyek a fennmaradó módosított várható pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat egyenletesen allokálják a szerződéscsoport fennmaradó időtartamára; és

iii. a díjallokációs módszert alkalmazó szerződéscsoportok esetében, az 59. bekezdés (b) pontját és a B133. bekezdést alkalmazva – a felmerült kárigény időpontjában meghatározott diszkontráták, a 36. bekezdést alkalmazva azon nominális cash flow-kra, amelyek nem változnak a mögöttes tételek hozamai alapján.

B73. A B72. bekezdés (b)–(e) pontjában ismertetett diszkontrátáknak a szerződéscsoport kezdeti megjelenítésének időpontjában való meghatározásához a gazdálkodó egységnek módjában áll súlyozott átlag diszkontrátákat használni a csoportba tartozó szerződések kibocsátási időszakára, amely a 22. bekezdést alkalmazva legfeljebb egy év lehet.

B74. A diszkontrátákra vonatkozó becsléseknek a kétszeri elszámolás vagy a kihagyás elkerülése érdekében konzisztenseknek kell lenniük a biztosítási szerződések értékeléséhez használt egyéb becslésekkel; például:

a) azon cash flow-kat, amelyek nem változnak a mögöttes tételek hozamai alapján, olyan rátákkal kell diszkontálni, amelyek nem tükröznek ilyen változékonyságot;

b) a pénzügyi mögöttes tételek hozamai alapján változó cash flow-kat:

i. az ilyen változékonyságot tükröző rátákkal kell diszkontálni; vagy

ii. ki kell igazítani e változékonyság hatásával és olyan rátával kell diszkontálni, amely tükrözi a megtett kiigazítást;

c) a nominális (vagyis az infláció hatását tartalmazó) cash flow-kat az infláció hatását tartalmazó rátával kell diszkontálni; és

d) a reál (vagyis az infláció hatását nem tartalmazó) cash flow-kat az infláció hatását nem tartalmazó rátával kell diszkontálni.

B75. A B74. bekezdés (b) pontjának előírása szerint a mögöttes tételek hozamai alapján változó cash flow-kat az ilyen változékonyságot tükröző rátákkal kell diszkontálni, vagy ki kell igazítani e változékonyság hatásával és olyan rátával kell diszkontálni, amely tükrözi a megtett kiigazítást. A változékonyság releváns tényező függetlenül attól, hogy a szerződéses feltételekből adódik-e, vagy a gazdálkodó egység dönt-e róla, és attól is, hogy a mögöttes tételeket a gazdálkodó egység tartja-e.

B76. Az olyan cash flow-k, amelyek változó hozamú mögöttes tételek hozamai alapján változnak, de minimumhozam-garancia hatálya alá is tartoznak, még akkor sem kizárólag a mögöttes tételek hozamai alapján változnak, ha a garantált összeg a mögöttes tételek várható hozamánál alacsonyabb. Ezért a gazdálkodó egységnek a garancia hatásával még akkor is ki kell igazítania a mögöttes tételek hozamának változékonyságát tükröző rátát, ha a garantált összeg a mögöttes tételek várható hozamánál alacsonyabb.

B77. Az IFRS 17 standard nem írja elő, hogy a gazdálkodó egység a becsült cash flow-kat bontsa fel a mögöttes tételek hozamai alapján változó és nem változó cash flow-kra. Ha a gazdálkodó egység nem bontja így fel a becsült cash flow-kat, akkor a becsült cash flow-k egésze tekintetében megfelelő diszkontrátákat kell alkalmaznia; például sztochasztikus modellezési technikák vagy kockázatsemleges értékelési technikák használatával.

B78. A diszkontráták csak a releváns tényezőket, vagyis a pénz időértékéből, a cash flow-k jellemzőiből és a biztosítási szerződések jellemzőiből eredő tényezőket tartalmazhatják. Előfordulhat, hogy az ilyen diszkontráták a piacon közvetlenül nem megfigyelhetők. Ezért ha ugyanolyan jellemzőkkel rendelkező instrumentum esetében nem állnak rendelkezésre megfigyelhető piaci ráták, vagy ha hasonló instrumentum esetében rendelkezésre állnak megfigyelhető piaci ráták, de azok nem azonosítják elkülönítetten azokat a tényezőket, amelyek az instrumentumot megkülönböztetik a biztosítási szerződésektől, akkor a gazdálkodó egységnek becsülnie kell a megfelelő rátákat. Az IFRS 17 standard nem ír elő konkrét becslési technikát a diszkontráták meghatározásához. A becslési technika alkalmazásakor a gazdálkodó egységnek:

a) maximalizálnia kell a megfigyelhető inputok használatát (lásd a B44. bekezdést), és figyelembe kell vennie minden, aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló észszerű és indokolható – külső és belső – információt a nem piaci változókról (lásd a B49. bekezdést). A használt diszkontráták nem állhatnak ellentmondásban a rendelkezésre álló releváns piaci adatokkal, illetve a használt nem piaci változók nem állhatnak ellentmondásban a megfigyelhető piaci változókkal;

b) az aktuális piaci feltételeket a piaci résztvevők perspektívájából kell figyelembe vennie;

c) megfontolással élve értékelnie kell az éppen értékelt biztosítási szerződések jellemzői és a megfigyelhető piaci árakkal rendelkező eszköz jellemzői közötti hasonlóság fokát, és az említett árakat a különbségek tekintetében ki kell igazítania.

B79. A biztosítási szerződések olyan cash flow-i esetében, amelyek nem változnak a mögöttes tételek hozamai alapján, a diszkontráta azon instrumentumok pénznemében tükrözi a hozamgörbét, amelyek a tulajdonost legfeljebb elhanyagolható hitelkockázatnak teszik ki, a biztosítási szerződéscsoport likviditási jellemzőit tükröző kiigazítással. A kiigazításnak tükröznie kell a biztosítási szerződéscsoport likviditási jellemzői és a hozamgörbe meghatározásához használt eszközök likviditási jellemzői közötti különbséget. A hozamgörbék az aktív piacokon kereskedett eszközöket tükrözik, amelyeket a tulajdonos jellemzően bármikor, jelentős költségek nélkül könnyen értékesíthet. Ezzel szemben bizonyos biztosítási szerződések esetében a gazdálkodó egység nem kényszeríthető arra, hogy a biztosítási esemény bekövetkezésénél vagy a szerződésben meghatározott időpontoknál korábban teljesítsen kifizetéseket.

B80. Ezért, a biztosítási szerződések olyan cash flow-i esetében, amelyek nem változnak a mögöttes tételek hozamai alapján, a gazdálkodó egység a diszkontrátákat meghatározhatja úgy, hogy a likvid eszközök kockázatmentes hozamgörbéjét kiigazítja annak érdekében, hogy tükrözze a piacon megfigyelt ráták mögöttes pénzügyi instrumentumainak likviditási jellemzői és a biztosítási szerződés likviditási jellemzői közötti különbségeket (alulról építkező megközelítés).

B81. Alternatív megoldásként a gazdálkodó egység a biztosítási szerződések megfelelő diszkontrátáit egy olyan hozamgörbe alapján is meghatározhatja, amely tükrözi az eszközök referenciaportfóliójának valós értéken történő értékeléséhez használt aktuális piaci hozamrátákat (felülről építkező megközelítés). A gazdálkodó egység ezt a hozamgörbét kiigazítja annak érdekében, hogy kiszűrje a biztosítási szerződések szempontjából nem releváns tényezőket, de a biztosítási szerződés és a referenciaportfólió likviditási jellemzői közötti különbségek tekintetében nem köteles kiigazítani a hozamgörbét.

B82. A B81. bekezdésben említett hozamgörbe becslésekor:

a) ha a referenciaportfólió eszközeinek vannak megfigyelhető piaci árai aktív piacokon, akkor a gazdálkodó egység azokat az árakat használja (összhangban az IFRS 13 standard 69. bekezdésével);

b) ha a piac nem aktív, a gazdálkodó egységnek a hasonló eszközök megfigyelhető piaci árait kell kiigazítania annak érdekében, hogy azokat a piaci árakkal összehasonlíthatóvá tegye az éppen értékelt eszközök tekintetében (összhangban az IFRS 13 standard 83. bekezdésével);

c) ha a referenciaportfólió eszközeinek nincs piaca, a gazdálkodó egységnek becslési technikát kell alkalmaznia. Az ilyen eszközök esetében (összhangban az IFRS 13 standard 89. bekezdésével) a gazdálkodó egység:

   i. az adott körülmények között rendelkezésre álló legjobb információk felhasználásával kidolgozza a nem megfigyelhető inputokat. Az ilyen inputok tartalmazhatják a gazdálkodó egység saját adatait, illetve a gazdálkodó egység az IFRS 17 standarddal összefüggésben nagyobb súlyt helyezhet a hosszú távú becslésekre, mint a rövid távú fluktuációkra; és

   ii. az említett adatokat kiigazítja annak érdekében, hogy az összes észszerűen rendelkezésre álló információt figyelembe vegye a piaci szereplők feltételezéseiről.

B83. A hozamgörbe kiigazításakor a gazdálkodó egység a hasonló jellemzőkkel rendelkező instrumentumok legújabb ügyleteinél megfigyelt piaci rátákat kiigazítja a piaci tényezőknek az ügylet időpontja óta bekövetkezett változásaival, továbbá a megfigyelt piaci rátákat kiigazítja annak érdekében, hogy figyelembe vegye az éppen értékelt instrumentum és a megfigyelhető ügyleti árakkal rendelkező instrumentum közötti különbségek mértékét. A biztosítási szerződések olyan cash flow-i esetében, amelyek nem változnak a referenciaportfólió eszközeinek hozamai alapján, az ilyen kiigazítások magukban foglalják:

a) a portfólióeszközök cash flow-inak mennyisége, ütemezése és bizonytalansága és a biztosítási szerződések cash flow-inak mennyisége, ütemezése és bizonytalansága közötti különbségek miatti kiigazítást; és

b) kizárják a hitelkockázatra vonatkozó kockázati prémiumokat, mivel azok csak a referenciaportfólió eszközei tekintetében relevánsak.

B84. A biztosítási szerződések olyan cash flow-i esetében, amelyek nem változnak a referenciaportfólió eszközeinek hozamai alapján, elvileg léteznie kell egy olyan, illikvid eszközökre jellemző kockázatmentes hozamgörbének, amely minden bizonytalanságot megszüntet a cash flow-k összege és ütemezése kapcsán. A gyakorlatban azonban a felülről építkező megközelítés és az alulról építkező megközelítés különböző hozamgörbét eredményezhet, még azonos pénznem esetén is. Ez az egyes megközelítések alapján tett kiigazítások becslésének eredendő korlátaira és a felülről építkező megközelítés eltérő likviditási jellemzői miatti kiigazítás esetleges elmaradására vezethető vissza. A gazdálkodó egység nem köteles egyeztetni a választott megközelítéssel meghatározott diszkontrátát és azt a diszkontrátát, amelyet a másik megközelítéssel határozott volna meg.

B85. Az IFRS 17 standard nem ír elő korlátozásokat az eszközöknek a B81. bekezdés alkalmazásakor használt referenciaportfóliója tekintetében. Ugyanakkor a biztosítási szerződések szempontjából nem releváns tényezők kiszűréséhez kevesebb kiigazításra van szükség, ha az eszközök referenciaportfóliója hasonló jellemzőkkel bír. Például ha a biztosítási szerződésekből eredő cash flow-k nem változnak a mögöttes tételek hozamai alapján, akkor a gazdálkodó egységnek adósságinstrumentumok használatával kiindulópontként kevesebb kiigazításra lenne szüksége, mint tőkeinstrumentumok használatával. Adósságinstrumentumok esetében a teljes kötvényhozamból ki kell szűrni a hitelkockázat hatását és az egyéb olyan tényezőket, amelyek a biztosítási szerződések szempontjából nem relevánsak. A hitelkockázat hatásának becslésére például valamely hitelderivatíva piaci árát lehet használni hivatkozási pontként.

A nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás (37. bekezdés)

B86. A nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás a biztosítási szerződésekből eredő olyan kockázatokkal kapcsolatos, amelyek nem pénzügyi kockázatok. A pénzügyi kockázatot a jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becslések vagy a cash flow-k kiigazítására használt diszkontráták tartalmazzák. A nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás által fedezett kockázatok közé a biztosítási kockázat és egyéb olyan nem pénzügyi kockázatok tartoznak, mint a törlési kockázat és a költségkockázat (lásd a B14. bekezdést).

B87. A biztosítási szerződések nem pénzügyi kockázatára vonatkozó kockázati kiigazítás az a kompenzáció, amely mellett a gazdálkodó egység számára egyenértékűvé válik:

a) egy olyan kötelezettség teljesítése, amelynek vannak nem pénzügyi kockázatból eredő lehetséges kimenetelei; és

b) egy olyan kötelezettség teljesítése, amely a biztosítási szerződésekével azonos várható jelenértékű fix összegű cash flow-kat generál.

Például a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás az a kompenzáció, amely mellett a gazdálkodó egység számára egyenértékűvé válik azon kötelezettség teljesítése, amelynek összege – nem pénzügyi kockázat következtében – 50 százalék valószínűséggel 90 CU, 50 százalék valószínűséggel pedig 110 CU, és azon kötelezettség teljesítése, amelynek fix összege 100 CU. A nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás így lényegében arról ad információt a pénzügyi kimutatások felhasználóinak, hogy a gazdálkodó egység mekkora összeget számít fel a cash flow-k összegével és ütemezésével kapcsolatos nem pénzügyi kockázatból eredő bizonytalanság miatt.

B88. Mivel a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás azt a kompenzációt tükrözi, amelyet a gazdálkodó egység a cash flow-k bizonytalan összegéből és ütemezéséből eredő nem pénzügyi kockázat viseléséért kér, a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás tükrözi a következőket is:

a) a diverzifikációs előny azon mértékét, amelyet a gazdálkodó egység az említett kockázat viseléséért kért kompenzáció meghatározásakor figyelembe vesz; és

b) mind a kedvező, mind a kedvezőtlen kimeneteleket, oly módon, ami tükrözi a gazdálkodó egység kockázatkerülésének mértékét.

B89. A nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás célja, hogy értékelje a biztosítási szerződésből eredő cash flow-k bizonytalanságának hatását, ide nem értve a pénzügyi kockázatból eredő bizonytalanságot. Következésképpen a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításnak tükröznie kell minden, a biztosítási szerződésekkel kapcsolatos nem pénzügyi kockázatot. Nem tükrözheti viszont az olyan kockázatokat, amelyek nem a biztosítási szerződésekből erednek, például az általános működési kockázatot.

B90. A nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítást explicit módon kell szerepeltetni az értékelésben. A nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás fogalmilag elkülönül a jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becslésektől és az említett cash flow-kat kiigazító diszkontrátáktól. A gazdálkodó egység nem számolhatja el kétszer a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítást, például úgy, hogy azt implicit módon figyelembe veszi a jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becslések vagy a diszkontráták meghatározásakor. A 120. bekezdésnek való megfelelés érdekében közzétett diszkontráták nem tartalmazhatnak semmilyen implicit kiigazítást a nem pénzügyi kockázatra vonatkozóan.

B91. Az IFRS 17 standard nem határozza meg a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás meghatározásához használt becslési techniká(ka)t. A nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításnak azonban a következő jellemzőkkel kell rendelkeznie azon kompenzáció tükrözése érdekében, amelyet a gazdálkodó egység a nem pénzügyi kockázat viseléséért kér:

a) a ritka nagykockázatoknak nagyobb nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítást kell eredményezniük, mint a gyakori kiskockázatoknak;

b) a hasonló kockázatok esetében a hosszabb időtartamú szerződéseknek nagyobb nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítást kell eredményezniük, mint a rövidebb időtartamú szerződéseknek;

c) a tágabb valószínűségi eloszlású kockázatoknak nagyobb nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítást kell eredményezniük, mint a szűkebb eloszlású kockázatoknak;

d) minél kevésbé ismertek az aktuális becslés és a mögöttes trend részletei, annál nagyobbnak kell lennie a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításnak; és

e) ha az újabb tapasztalatok csökkentik a cash flow-k összegével és ütemezésével kapcsolatos bizonytalanságot, akkor a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításnak csökkennie kell, és fordítva.

B92. A gazdálkodó egységnek megfontolást kell alkalmaznia a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás megfelelő becslési technikájának meghatározásakor. E megfontolás alkalmazásakor a gazdálkodó egységnek azt is figyelembe kell vennie, hogy a technika olyan tömör és informatív közzétételt eredményez-e, amelynek alapján a pénzügyi kimutatások felhasználói a gazdálkodó egység teljesítményét más gazdálkodó egységek teljesítményéhez mérhetik. A 119. bekezdés előírása szerint, ha a gazdálkodó egység a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás meghatározásához a megbízhatósági szint technikájától eltérő technikát használ, akkor közzé kell tennie a használt technikát és az azzal kapott eredménynek megfelelő megbízhatósági szintet.

A biztosítási szerződések átruházásának és az üzleti kombinációknak a kezdeti megjelenítése (39. bekezdés)

B93. Ha a gazdálkodó egység valamely kibocsátott biztosítási szerződéseket vagy tartott viszontbiztosítási szerződéseket üzleti tevékenységnek nem minősülő biztosítási szerződések átruházásával vagy az IFRS 3 standard hatókörébe tartozó üzleti kombinációban szerez meg, akkor a 14–24. bekezdést úgy alkalmazza a megszerzett szerződéscsoportok azonosítására, mintha az ügylet napján kötötte volna a szerződéseket.

B94. A gazdálkodó egység a szerződésekért kapott vagy fizetett ellenértéket a kapott díjak közelítő értékeként használja. A szerződésekért kapott vagy fizetett ellenérték nem tartalmazza az ugyanazon ügylet során megszerzett egyéb eszközökért vagy kötelezettségekért kapott vagy fizetett ellenértéket. Az IFRS 3 standard hatókörébe tartozó üzleti kombináció esetében a kapott vagy fizetett ellenérték a szerződés említett időpontbeli valós értéke. Az említett valós érték meghatározásához a gazdálkodó egység nem alkalmazhatja az IFRS 13 standard 47. bekezdését (a látra szóló jellegről).

B95. Azt az esetet kivéve, amikor a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség tekintetében az 55–59. és a 69–70A. bekezdés szerinti díjallokációs módszert alkalmazzák, a kezdeti megjelenítéskor a szerződéses szolgáltatási margint a megszerzett kibocsátott biztosítási szerződések esetében a 38. bekezdés alapján, a megszerzett tartott viszontbiztosítási szerződések esetében pedig a 65. bekezdés alapján kell számítani, a kezdeti megjelenítéskor kapott vagy fizetett díjak közelítő értékeként a szerződésekért kapott vagy fizetett ellenértéket használva.

B95A. Ha a megszerzett kibocsátott biztosítási szerződések a 47. bekezdés alapján hátrányosak, akkor a gazdálkodó egység a teljesített cash flow-knak a kapott vagy fizetett ellenértéken felüli többletét az IFRS 3 standard hatókörébe tartozó üzleti kombináció keretében megszerzett szerződések esetében a goodwill vagy az előnyös vétel nyeresége részeként jeleníti meg, az átruházás keretében megszerzett szerződések esetében pedig veszteségként az eredményben. A gazdálkodó egység az említett többlet miatt veszteségkomponenst hoz létre a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség tekintetében, és a teljesített cash flow-k későbbi változásait a 49–52. bekezdést alkalmazva allokálja az említett veszteségkomponenshez.

B95B. A 66A–66B. bekezdés alkalmazási körébe tartozó tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport esetében a gazdálkodó egységnek az ügylet időpontjában a fennmaradó fedezetre vonatkozó eszköz veszteségmegtérülési komponensét az alábbiak szorzataként kell meghatároznia:

a) a mögöttes biztosítási szerződések fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettségének veszteségkomponense az ügylet időpontjában; és

b) a mögöttes biztosítási szerződésekkel kapcsolatos azon kárigények százalékos aránya, amelyek tekintetében a gazdálkodó egység az ügylet időpontjában a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport révén megtérülésre számít.

B95C. A gazdálkodó egységnek a B95B. bekezdés alkalmazásával meghatározott veszteségmegtérülési komponens összegét az IFRS 3 standard hatókörébe tartozó üzleti kombináció keretében megszerzett tartott viszontbiztosítási szerződések esetében a goodwill vagy az előnyös vétel nyeresége részeként jeleníti meg, az átruházás keretében megszerzett szerződések esetében pedig nyereségként az eredményben.

B95D. A gazdálkodó egység az ügylet időpontjában a 14–22. bekezdés alkalmazásakor a hátrányos biztosítási szerződéscsoportba bevonhatja a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoporttal fedezett hátrányos biztosítási szerződéseket és a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoporttal nem fedezett hátrányos szerződéseket is. A B95B. bekezdés ilyen esetekben történő alkalmazásakor a gazdálkodó egységnek szisztematikus és észszerű allokálással kell meghatároznia a biztosítási szerződéscsoport veszteségkomponensének azon részét, amely a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoporttal fedezett biztosítási szerződésekhez kapcsolódik.

A biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszköz

B95E. Ha a gazdálkodó egység valamely kibocsátott biztosítási szerződéseket üzleti tevékenységnek nem minősülő biztosítási szerződések átruházásával vagy az IFRS 3 standard hatókörébe tartozó üzleti kombinációban szerez meg, akkor az ügylet időpontjában egy biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszközt kell megjelenítenie valós értéken a következők megszerzésére irányuló jogok tekintetében:

a) azok a jövőbeli biztosítási szerződések, amelyek az ügylet időpontjában megjelenített biztosítási szerződések megújításai; és

b) az a) pontban említettektől eltérő jövőbeli biztosítási szerződések az ügylet időpontja után, ha nem kell újra kifizetni a felvásárolt által már kifizetett, a kapcsolódó biztosítási szerződésportfóliónak közvetlenül tulajdonítható biztosítási akvizíciós cash flow-kat.

B95F. Az ügylet időpontjában a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszköz összege nem vehető figyelembe a megszerzett biztosítási szerződéscsoportnak a B93–B95A. bekezdés alkalmazásával történő értékelésekor.

A szerződéses szolgáltatási margin könyv szerinti értékének változásai a közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződések esetében (44. bekezdés)

B96. A közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződések esetében a 44. bekezdés (c) pontja alapján a biztosítási szerződéscsoport szerződéses szolgáltatási marginját ki kell igazítani a teljesített cash flow-k jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódó változásai miatt. Ezek a változások a következőket foglalják magukban:

a) az időszakban kapott, jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódó díjakból és a kapcsolódó cash flow-kból, például a biztosítási akvizíciós cash flow-kból és a díjalapú adókból eredő tapasztalati módosítások, a B72. bekezdés (c) pontjában meghatározott diszkontrátákkal értékelve;

b) a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség jövőbeni cash flow-inak jelenértékére vonatkozó becslések változásai – kivéve a B97. bekezdés (a) pontjában említetteket –, a B72. bekezdés (c) pontjában meghatározott diszkontrátákkal értékelve;

c) az időszakban várhatóan fizetendővé váló befektetési komponens és az időszakban ténylegesen fizetendővé váló befektetési komponens különbsége. Ezt a különbséget i. az időszakban ténylegesen fizetendővé váló összegnek és ii. az időszak tekintetében az időszak elején várt kifizetés és az esedékessé válás előtt felmerülő kapcsolódó biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások összegének összevetésével kell meghatározni;

(ca) a kötvénytulajdonosnak nyújtott, az időszakban várhatóan visszafizetendővé váló hitelek és a kötvénytulajdonosnak nyújtott, az időszakban ténylegesen visszafizetendővé váló hitelek különbsége. Ezt a különbséget i. a kötvénytulajdonosnak nyújtott, az időszakban ténylegesen visszafizetendővé váló hitelnek és ii. az időszak tekintetében az időszak elején várt visszafizetés és az esedékessé válás előtt felmerülő kapcsolódó biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások összegének összevetésével kell meghatározni;

d) a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódó változásai. A gazdálkodó egységnek a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás változását nem kell megosztania i. a nem pénzügyi kockázathoz kapcsolódó változás és ii. a pénz időértékének hatása és a pénz időértékének változásai között. Ha a gazdálkodó egység mégis elvégzi e megosztást, a nem pénzügyi kockázattal kapcsolatos változás tekintetében módosítania kell a szerződéses szolgáltatási margint, a B72. bekezdés (c) pontjában meghatározott diszkontrátákkal értékelve.

B97. A gazdálkodó egységnek a közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződéscsoport szerződéses szolgáltatási marginját nem kell kiigazítania a teljesített cash flow-k következő változásai tekintetében, mivel azok nem kapcsolódnak jövőbeni szolgáltatáshoz:

a) a pénz időértékének hatása és a pénz időértékének változásai, valamint a pénzügyi kockázat hatása és a pénzügyi kockázat változásai. Ezek a hatások a következőket foglalják magukban:

i. a becsült jövőbeni cash flow-kra gyakorolt hatás, ha van ilyen;

ii. a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításra gyakorolt hatás, ha meg van osztva; és

iii. a diszkontráta változásának a hatása;

b) a felmerült kárigényekre vonatkozó kötelezettség teljesített cash flow-ira vonatkozó becslések változásai;

c) a tapasztalati módosítások, kivéve a B96. bekezdés (a) pontjában említetteket.

B98. A gazdálkodó egység egyes közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződések feltételei alapján mérlegelési jogkörrel rendelkezik a kötvénytulajdonosoknak fizetendő cash flow-k felett. A diszkrecionális cash flow-k változását jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódónak kell tekinteni, és azzal ennek megfelelően ki kell igazítani a szerződéses szolgáltatási margint. Annak meghatározása érdekében, hogy miként kell azonosítani a diszkrecionális cash flow-k változását, a gazdálkodó egység a szerződés kezdetekor rögzíti, hogy várhatóan minek alapján fogja meghatározni a szerződésből eredő elkötelezettségét; például fix kamatlábak alapján vagy meghatározott eszközhozamok alapján változó hozamok figyelembevételével.

B99. A gazdálkodó egységnek az említett meghatározást arra kell használnia, hogy megkülönböztesse az adott elkötelezettség pénzügyi kockázatával kapcsolatos feltételezések változásainak hatását (amely változások miatt nem kell kiigazítani a szerződéses szolgáltatási margint) és az adott elkötelezettség diszkrecionális változásainak hatását (amely változások miatt ki kell igazítani a szerződéses szolgáltatási margint).

B100. Ha a gazdálkodó egység a szerződés kezdetekor nem képes meghatározni, hogy mit tekint szerződésből eredő elkötelezettségének és mit tekint diszkrecionálisnak, akkor a szerződés kezdetén a teljesített cash flow-kra vonatkozó becslésekben foglalt hozamokat kell elkötelezettségének tekintenie, a pénzügyi kockázattal kapcsolatos aktuális feltételezéseknek megfelelően aktualizálva.

A szerződéses szolgáltatási margin könyv szerinti értékének változásai a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések esetében (45. bekezdés)

B101. A közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések olyan biztosítási szerződések, amelyek lényegében befektetéssel kapcsolatos szolgáltatási szerződések, amelyek keretében a gazdálkodó egység mögöttes tételeken alapuló befektetési hozamot ígér. Ezért olyan biztosítási szerződésként határozhatók meg, amelyek esetében:

a) a szerződéses feltételek rögzítik, hogy a kötvénytulajdonos részesedést vállal mögöttes tételek egy egyértelműen azonosított állományában (lásd a B105–B106. bekezdést);

b) a gazdálkodó egység arra számít, hogy a mögöttes tételek valósérték-hozamának lényeges részét kitevő összeget fog fizetni a kötvénytulajdonosnak (lásd a B107. bekezdést); és

c) a gazdálkodó egység arra számít, hogy a kötvénytulajdonosnak fizetendő összegek változásának lényeges része a mögöttes tételek valós értékében bekövetkező változást követi (lásd a B107. bekezdést).

B102. A gazdálkodó egységnek értékelnie kell, hogy a szerződés kezdetekor várakozásai figyelembevételével teljesülnek-e a B101. bekezdés szerinti feltételek, és a feltételeket ezt követően nem értékelheti újra, kivéve, ha a szerződés a 72. bekezdésnek megfelelően módosul.

B103. Ha a csoportba tartozó biztosítási szerződések hatással vannak a más csoportba tartozó szerződések kötvénytulajdonosainak járó cash flow-kra (lásd a B67–B71. bekezdést), akkor a gazdálkodó egységnek a B101. bekezdés szerinti feltételek teljesülését azon cash flow-k figyelembevételével kell értékelnie, amelyeket várhatóan fizetnie kell a B68–B70. bekezdés alapján meghatározott kötvénytulajdonosoknak.

B104. A B101. bekezdés szerinti feltételek biztosítják, hogy a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések olyan szerződések legyenek, amelyek keretében a gazdálkodó egység kötvénytulajdonossal szembeni kötelme a következők nettó összege:

a) a mögöttes tételek valós értékét kitevő összeg kötvénytulajdonosnak való megfizetésére irányuló kötelem; és

b) az a változó díj (lásd a B110–B118. bekezdést), amelyet a gazdálkodó egység az (a) pont szerinti összegből levon a biztosítási szerződés keretében nyújtott jövőbeni szolgáltatásokért, és amely a következő:

i. a mögöttes tételek valós értékének a gazdálkodó egységre jutó összegrésze; mínusz

ii. azon teljesített cash flow-k, amelyek nem változnak a mögöttes tételek hozamai alapján.

B105. A B101. bekezdés (a) pontjában említett részesedés nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a gazdálkodó egység módosíthatja a kötvénytulajdonosnak fizetendő összegeket. A mögöttes tételekkel való kapcsolatnak azonban érvényesíthetőnek kell lennie (lásd a 2. bekezdést).

B106. A mögöttes tételeknek a B101. bekezdés (a) pontjában említett állománya bármely tételt tartalmazhat, például az eszközök referenciaportfólióját, a gazdálkodó egység nettó eszközeit, vagy a gazdálkodó egység nettó eszközeinek meghatározott részét, mindaddig, amíg ezeket a szerződés egyértelműen azonosítja. A gazdálkodó egységnek nem kell tartania a mögöttes tételek azonosított állományát. A mögöttes tételek egy egyértelműen azonosított állománya azonban nem létezik akkor, ha:

a) a gazdálkodó egység visszamenőleges hatállyal megváltoztathatja a kötelmének összegét meghatározó mögöttes tételeket; vagy

b) nincsenek azonosított mögöttes tételek, még akkor sem, ha a kötvénytulajdonos olyan hozamot kaphatna, amely általában tükrözi a gazdálkodó egység átfogó teljesítményét és várakozásait, vagy a gazdálkodó egység által tartott eszközök egy részének teljesítményét és várakozásait. Az ilyen hozamra példa a tárgyidőszak végén rögzített jóváírási ráta vagy osztalékfizetés. Ebben az esetben a kötvénytulajdonossal szembeni kötelem a gazdálkodó egység által rögzített jóváírási rátát vagy osztalékösszeget tükrözi, vagyis nem tükröz azonosított mögöttes tételeket.

B107. A B101. bekezdés (b) pontja szerint a gazdálkodó egységnek arra kell számítania, hogy a mögöttes tételek valósérték-hozamának lényeges részét ki kell fizetnie a kötvénytulajdonosnak, a B101. bekezdés (c) pontja szerint pedig a gazdálkodó egységnek arra kell számítania, hogy a kötvénytulajdonosnak fizetendő összegek változásának lényeges része a mögöttes tételek valós értékében bekövetkező változást követi. A gazdálkodó egység:

a) a „lényeges” szót mindkét említett pontban a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések céljával összefüggésben értelmezi, vagyis, hogy e szerződések keretében a gazdálkodó egység befektetéssel kapcsolatos szolgáltatásokat nyújt, és e szolgáltatásokért olyan díjjal kompenzálják, amelyet a mögöttes tételekre való hivatkozással határoznak meg; és

b) a következőknek megfelelően értékeli a B101. bekezdés (b) és (c) pontjában említett összegek változékonyságát:

i. a biztosítási szerződés időtartama alatt; és

ii. valószínűséggel súlyozott átlagos jelenérték-alapon, és nem a legjobb vagy legrosszabb kimenetel alapján (lásd a B37–B38. bekezdést).

B108. Például ha a gazdálkodó egység arra számít, hogy egy hozamgaranciával összefüggésben a mögöttes tételek valósérték-hozamának lényeges részét ki fogja fizetni, akkor a következő forgatókönyvek merülnek fel:

a) a gazdálkodó egység várakozása szerint a kötvénytulajdonosnak fizetendő cash flow-k a mögöttes tételek valós értékében bekövetkező változást követik, mivel a garantált hozam és az egyéb olyan cash flow-k, amelyek nem változnak a mögöttes tételek hozamai alapján, nem haladják meg a mögöttes tételek hozamának valós értékét; és

b) a gazdálkodó egység várakozása szerint a kötvénytulajdonosnak fizetendő cash flow-k nem követik a mögöttes tételek valós értékében bekövetkező változást, mivel a garantált hozam és az egyéb olyan cash flow-k, amelyek nem változnak a mögöttes tételek hozamai alapján, meghaladják a mögöttes tételek hozamának valós értékét.

Ebben a példában a gazdálkodó egységnek a B101. bekezdés (c) pontja szerinti változékonyságra vonatkozó értékelése az említett összes forgatókönyv valószínűséggel súlyozott átlagos jelenértékét tükrözi.

B109. A kibocsátott viszontbiztosítási szerződések és a tartott viszontbiztosítási szerződések nem lehetnek az IFRS 17 standard szerinti közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések.

B110. A közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések esetében a szerződéses szolgáltatási margint ki kell igazítani annak érdekében, hogy tükrözze a díj változó jellegét. Ezért a B104. bekezdésben meghatározott összegek változásait a B111–B114. bekezdésben meghatározott módon kell kezelni.

B111. A mögöttes tételek valós értékét kitevő összeg kötvénytulajdonosnak való megfizetésére irányuló kötelem (a B104. bekezdés (a) pontja) változásai nem kapcsolódnak jövőbeni szolgáltatáshoz, és nem kell kiigazítani miattuk a szerződéses szolgáltatási margint.

B112. A mögöttes tételek valós értékének a gazdálkodó egységre jutó összegrészében (a B104. bekezdés (b) pontjának i. alpontja) bekövetkező változások jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódnak, és a 45. bekezdés (b) pontja alapján ki kell igazítani miattuk a szerződéses szolgáltatási margint.

B113. Azon teljesített cash flow-k változásai, amelyek nem változnak a mögöttes tételek hozamai alapján (a B104. bekezdés (b) pontjának ii. alpontja), a következőket foglalják magukban:

a) a teljesített cash flow-k változásai, kivéve a (b) pontban meghatározottakat. A gazdálkodó egységnek a közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződésekre vonatkozó B96–B97. bekezdéssel konzisztens módon meg kell határoznia, hogy e változások milyen mértékben kapcsolódnak jövőbeni szolgáltatáshoz, és a 45. bekezdés (c) pontja alapján ki kell igazítania a szerződéses szolgáltatási margint. Mindezen kiigazításokat az aktuális diszkontráták használatával kell értékelni;

b) azok a változások, amelyek a pénz időértékének és a nem a mögöttes tételekből eredő pénzügyi kockázatoknak a hatásában, például a pénzügyi garanciák hatásában következnek be. Ezek a változások jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódnak, és a 45. bekezdés (c) pontja alapján ki kell igazítani miattuk a szerződéses szolgáltatási margint – kivéve, ha a B115. bekezdés alkalmazandó.

B114. A gazdálkodó egység nem köteles elkülönítetten azonosítani a szerződéses szolgáltatási margin B112. és B113. bekezdésben előírt kiigazításait. Néhány – vagy akár az összes – kiigazítás esetében kombinált összeg is meghatározható.

Kockázatmérséklés

B115. Ha a gazdálkodó egység teljesíti a B116. bekezdés feltételeit, akkor dönthet úgy, hogy nem jeleníti meg a szerződéses szolgáltatási margin változását annak érdekében, hogy tükrözze a pénz időértéke és a pénzügyi kockázat által gyakorolt hatásokban bekövetkezett változások egy részét vagy egészét a következők tekintetében:

a) a mögöttes tételek gazdálkodó egységre jutó összegrésze (lásd a B112. bekezdést), ha a gazdálkodó egység származékos termékek vagy tartott viszontbiztosítási szerződések révén mérsékli a pénzügyi kockázatnak az adott összegre gyakorolt hatását; és

b) a B113. bekezdés (b) pontjában meghatározott teljesített cash flow-k, ha a gazdálkodó egység a pénzügyi kockázatnak a szóban forgó teljesített cash flow-kra gyakorolt hatását származékos termékek, eredménnyel szemben valós értéken értékelt nem származékos pénzügyi eszközök vagy tartott viszontbiztosítási szerződések használatával mérsékeli.

B116. A gazdálkodó egységnek a B115. bekezdés alkalmazásához rendelkeznie kell egy korábban dokumentált kockázatkezelési célkitűzéssel és stratégiával a pénzügyi kockázat B115. bekezdésben leírtak szerinti mérséklésére. E célkitűzés és stratégia alkalmazása során:

a) a biztosítási szerződések és a származékos termék, eredménnyel szemben valós értéken értékelt nem származékos pénzügyi eszköz vagy tartott viszontbiztosítási szerződés között gazdasági ellentételező hatásnak kell fennállnia (ami azt jelenti, hogy a biztosítási szerződések és a kockázatmérséklő tételek értékei általában ellentétes irányba mozognak, mivel hasonló módon reagálnak a mérséklendő kockázat változásaira). A gazdálkodó egység a gazdasági ellentételező hatás értékelésekor nem veheti figyelembe a számviteli értékelési különbségeket;

b) a hitelkockázat nem domináns a gazdasági ellentételező hatásban.

B117. A gazdálkodó egység a B115. bekezdés hatálya alá tartozó csoport teljesített cash flow-it minden beszámolási időszakban konzisztens módon határozza meg.

B117A. Ha a gazdálkodó egység a pénzügyi kockázat hatását származékos termék vagy eredménnyel szemben valós értéken értékelt nem származékos pénzügyi eszköz alkalmazásával mérsékli, az időszakban a B115. bekezdés alkalmazásából eredő biztosítási pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat az eredményben kell szerepeltetnie. Ha a gazdálkodó egység a pénzügyi kockázat hatását a tartott viszontbiztosítási szerződésekkel enyhíti, a B115. bekezdés alkalmazásából eredő biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások bemutatására ugyanazt a számviteli politikát kell alkalmaznia, mint amelyet a gazdálkodó egység a 88. és 90. bekezdés alkalmazásával a tartott viszontbiztosítási szerződésekre alkalmaz.

B118. Akkor, és csak akkor, ha a B116. bekezdésben foglalt feltételek bármelyike már nem teljesül, a gazdálkodó egységnek ettől az időponttól kezdve fel kell hagynia a B115. bekezdés alkalmazásával. A gazdálkodó egység az eredményben korábban megjelenített változások miatt nem tehet kiigazításokat.

A szerződéses szolgáltatási margin megjelenítése az eredményben

B119. A biztosítási szerződéscsoport keretében nyújtott adott időszakbeli biztosítási szerződési szolgáltatások tükrözése érdekében az egyes időszakokban az eredményben meg kell jeleníteni a biztosítási szerződéscsoporthoz tartozó szerződéses szolgáltatási margin összegét (lásd a 44. bekezdés (e) pontját, a 45. bekezdés (e) pontját és a 66. bekezdés (e) pontját). Ez a következőképpen történik:

a) azonosítani kell a csoportba tartozó fedezeti egységeket. A csoportba tartozó fedezeti egységek száma megfelel a csoportba tartozó szerződések által nyújtott biztosítási szerződési szolgáltatások mennyiségének, amelyet az egyes szerződések által nyújtott juttatások mennyiségének és a várható fedezeti időszaknak a figyelembevételével kell meghatározni;

b) a szerződéses szolgáltatási margint az időszak végén (mielőtt az időszakban nyújtott biztosítási szerződési szolgáltatások tükrözése érdekében bármely összeget elszámolnának az eredményben) egyenlő mértékben allokálni kell a tárgyidőszakban nyújtott és a jövőben várhatóan nyújtandó egyes fedezeti egységekre;

c) az időszakban nyújtott fedezeti egységekre allokált összeget meg kell jeleníteni az eredményben.

B119A. A B119. bekezdés alkalmazásához a befektetésihozam-szolgáltatás vagy a befektetéshez kapcsolódó szolgáltatás időszaka azon a napon vagy azt megelőzően jár le, amikor az e szolgáltatásokkal kapcsolatban a jelenlegi kötvénytulajdonosoknak járó valamennyi összeget kifizették, ide nem értve a jövőbeli kötvénytulajdonosoknak járó, a B68. bekezdés alkalmazásával a teljesített cash flow-kba bevont kifizetéseket.

B119B. A közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződések akkor és csak akkor nyújthatnak befektetésihozam-szolgáltatást, ha:

a) van befektetési komponensük, vagy a kötvénytulajdonosnak joga van egy összeget visszavonni;

b) a gazdálkodó egység várakozása szerint a befektetési komponens vagy a kötvénytulajdonos által visszavonható összeg befektetési hozamot eredményez (a befektetési hozam negatív is lehet, például negatív kamatlábkörnyezetben); és

c) a gazdálkodó egység a várakozása szerint befektetési tevékenységet fog végezni a várt befektetési hozam megteremtése érdekében.

Tartott viszontbiztosítási szerződések – a mögöttes biztosítási szerződésekkel kapcsolatos veszteségek megtérülésének megjelenítése (66A–66B. bekezdés)

B119C. A 66A. bekezdés akkor és csak akkor alkalmazandó, ha a tartott viszontbiztosítási szerződést a hátrányos mögöttes biztosítási szerződések megjelenítése előtt vagy azzal egy időben kötötték.

B119D. A gazdálkodó egységnek a 66A. bekezdés alkalmazásakor a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport szerződéses szolgáltatási marginjának kiigazítását és az abból származó bevételt az alábbiak szorzataként kell meghatároznia:

a) a mögöttes biztosítási szerződések tekintetében megjelenített veszteség; és

b) a mögöttes biztosítási szerződésekkel kapcsolatos azon kárigények százalékos aránya, amelyek tekintetében a gazdálkodó egység a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport révén megtérülésre számít.

B119E. A gazdálkodó egység a 14–22. bekezdés alkalmazásakor a hátrányos biztosítási szerződéscsoportba bevonhatja a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoporttal fedezett hátrányos biztosítási szerződéseket és a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoporttal nem fedezett hátrányos biztosítási szerződéseket is. A 66. bekezdés (c) pontjának i–ii. alpontja és a 66A. bekezdés ilyen esetekben történő alkalmazásakor a gazdálkodó egységnek szisztematikus és észszerű allokációs módszerrel kell meghatároznia a biztosítási szerződéscsoport tekintetében megjelenített veszteségek azon részét, amely a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoporttal fedezett biztosítási szerződésekhez kapcsolódik.

B119F. A gazdálkodó egységnek a veszteségmegtérülési komponens 66B. bekezdés szerinti meghatározása után a későbbiekben módosítania kell a veszteségmegtérülési komponenst annak érdekében, hogy tükrözze a hátrányos mögöttes biztosítási szerződéscsoport veszteségkomponensében bekövetkezett változásokat (lásd az 50–52. bekezdést). A veszteségmegtérülési komponens könyv szerinti értéke nem haladhatja meg a hátrányos mögöttes biztosítási szerződéscsoport veszteségkomponense könyv szerinti értékének azon részét, amelynek tekintetében a gazdálkodó egység a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport révén megtérülésre számít.

Biztosítási árbevétel (83. és 85. bekezdés)

B120. A biztosítási szerződéscsoport teljes biztosítási árbevétele a szerződésekért járó ellenérték, vagyis a gazdálkodó egységnek fizetett díjak összege:

a) kiigazítva a pénzügyi hatással; és

b) az esetleges befektetési komponensek nélkül.

B121. A 83. bekezdés előírása szerint az időszakban megjelenített biztosítási árbevételnek olyan összegen kell bemutatnia az ígért szolgáltatások átruházását, amely azt az ellenértéket tükrözi, amelyre a gazdálkodó egység az említett szolgáltatásokért cserébe várhatóan jogosultságot szerez. A szerződéscsoport teljes ellenértéke a következő összegeket foglalja magában:

a) a szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó összegek, vagyis:

i. a biztosítási szolgáltatási ráfordítások a ii. alpontban foglalt, a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításhoz kapcsolódó összegek és a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség veszteségkomponenséhez allokált összegek nélkül;

ia. a kifejezetten a kötvénytulajdonosnak felszámítható, jövedelemadóhoz kapcsolódó összegek;

ii. a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás, a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség veszteségkomponenséhez allokált összegek nélkül; és

iii. a szerződéses szolgáltatási margin;

b) a biztosítási akvizíciós cash flow-kkal kapcsolatos összegek.

B122. Az időszaknak a B121. bekezdés (a) pontjában említett összegekkel kapcsolatos biztosítási árbevételét a B123–B124. bekezdésben előírt módon kell meghatározni. Az időszaknak a B121. bekezdés (b) pontjában említett összegekkel kapcsolatos biztosítási árbevételét a B125. bekezdésben előírt módon kell meghatározni.

B123. Az IFRS 15 standardot alkalmazva a gazdálkodó egység a szolgáltatások nyújtásakor kivezeti az említett szolgáltatások teljesítési kötelmét, és árbevételt jelenít meg. Ezzel összhangban az IFRS 17 standardot alkalmazva a gazdálkodó egység az időszakban a szolgáltatások nyújtásakor a nyújtott szolgáltatásokkal csökkenti a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettséget, és biztosítási árbevételt jelenít meg. A fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség csökkentése – amely biztosítási árbevételt eredményez – nem foglalja magában a kötelezettség olyan változásait, amelyek nem kapcsolódnak a gazdálkodó egység által kapott ellenérték által várhatóan fedezett szolgáltatásokhoz. Ezek a változások a következők:

a) az időszakban nyújtott szolgáltatásokkal nem kapcsolatos változások, például:

i. a kapott díjakhoz tartozó pénzbeáramlásokból eredő változások;

ii. az időszak befektetési komponenseivel kapcsolatos változások;

iia. a kötvénytulajdonosnak nyújtott hitelekből származó cash flow-kból eredő változások;

iii. a harmadik felek nevében beszedett ügyletalapú adókkal (például a biztosítási díjak adóival, a hozzáadottérték-adókkal, és az áruk és szolgáltatások adóival) kapcsolatos változások (lásd a B65. bekezdés (i) pontját);

iv. a biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások;

v. a biztosítási akvizíciós cash flow-k (lásd a B125. bekezdést); és

vi. a harmadik felekre átruházott kötelezettségek kivezetése;

b) azok a változások, amelyek szolgáltatásokhoz kapcsolódnak ugyan, de amelyekért a gazdálkodó egység nem vár ellenértéket, vagyis a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség veszteségkomponensének növekedései és csökkenései (lásd a 47–52. bekezdést).

B123A. Ha a gazdálkodó egység a biztosítási szerződéscsoport kezdeti megjelenítésének időpontjában kivezet egy, a biztosítási akvizíciós cash flow-któl eltérő cash flow-k tekintetében megjeleníttet eszközt (lásd a 38. bekezdés (c) pontjának ii. alpontját és a B66A. bekezdést), akkor az adott időpontban kivezetett összeg tekintetében biztosítási bevételeket és ráfordításokat kell megjelenítenie.

B124. Következésképpen az időszak biztosítási árbevétele úgy is értelmezhető, mint a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség adott időszaki azon változásainak összessége, amely olyan szolgáltatásokhoz kötődik, amelyekért a gazdálkodó egység ellenértéket vár. Ezek a változások a következők:

a) az időszakban felmerült biztosítási szolgáltatási ráfordítások (az időszak elején várható összegeken értékelve), kivéve a következőket:

i. az 51. bekezdés (a) pontja alapján a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség veszteségkomponenséhez allokált összegek;

ii. a befektetési komponensek törlesztései;

iii. a harmadik felek nevében beszedett ügyletalapú adókkal (például a biztosítási díjak adóival, a hozzáadottérték-adókkal, és az áruk és szolgáltatások adóival) kapcsolatos összegek (lásd a B65. bekezdés (i) pontját);

iv. a biztosítási akvizíciós ráfordítások (lásd a B125. bekezdést); és

v. a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításhoz kapcsolódó összeg (lásd a (b) pontot);

b) a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás változása, kivéve a következőket:

i. a 87. bekezdés alapján a biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások részét képező változások;

ii. azok a változások, amelyek miatt a 44. bekezdés (c) pontja és a 45. bekezdés (c) pontja alapján ki kell igazítani a szerződéses szolgáltatási margint, mivel jövőbeni szolgáltatással kapcsolatosak; és

iii. az 51. bekezdés (b) pontja alapján a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség veszteségkomponenséhez allokált összegek;

c) a 44. bekezdés (e) pontja és a 45. bekezdés (e) pontja alapján az időszak eredményében megjelenített szerződéses szolgáltatási margin összege.

d) az esetleges egyéb összegek, például a jövőbeni szolgáltatáshoz kapcsolódóktól eltérő díjbevételekre vonatkozó tapasztalati módosítások (lásd a B96. bekezdés (a) pontját).

B125. A gazdálkodó egység a biztosítási akvizíciós cash flow-kkal kapcsolatos biztosítási árbevételt úgy határozza meg, hogy a díjaknak az említett cash flow-k megtérülésével kapcsolatos részét szisztematikus módszerrel az idő múlása alapján az egyes beszámolási időszakokhoz allokálja. A gazdálkodó egységnek a biztosítási szolgáltatási ráfordításokkal azonos összeget kell megjelenítenie.

B126. Ha a gazdálkodó egység az 55–58. bekezdés szerinti díjallokációs módszert alkalmazza, az időszak biztosítási árbevétele a várható (befektetési komponens nélkül számított, továbbá adott esetben a pénz időértékének és a pénzügyi kockázat hatásának tükrözése érdekében az 56. bekezdés alapján kiigazított) díjbevételeknek az időszakhoz allokált összege. A gazdálkodó egység a várható díjbevételeket a következő módon allokálja a biztosítási szerződési szolgáltatások egyes időszakaihoz:

a) az idő múlása alapján; de

b) ha a fedezett időszakban a kockázat alóli mentesülés várható mintája jelentősen eltér az idő múlásától, akkor a felmerült biztosítási szolgáltatási ráfordítások várható ütemezése alapján.

B127. A gazdálkodó egység az allokáció alapját szükség esetén, a tények és körülmények változásakor megváltoztatja a B126. bekezdés (a) és (b) pontja között.

Biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások (87–92. bekezdés)

B128. A 87. bekezdés előírása szerint a gazdálkodó egységnek a biztosítási pénzügyi bevételekben vagy ráfordításokban figyelembe kell vennie a pénz időértékének és a pénzügyi kockázatnak a hatását és az abban bekövetkező változásokat. Az IFRS 17 standard alkalmazásában:

a) az árindexen, rátákon vagy inflációhoz kötött hozamú eszközök árain alapuló inflációs feltételezések olyan feltételezések, amelyek pénzügyi kockázattal kapcsolatosak;

b) a gazdálkodó egység egyedi árváltozásokkal kapcsolatos várakozásain alapuló inflációs feltételezések nem olyan feltételezések, amelyek pénzügyi kockázattal kapcsolatosak; és

c) a biztosítási szerződéscsoport értékelésében bekövetkező azon változások, amelyek a mögöttes tételek értékének (a tételek hozzáadásától és kivonásától eltérő) változásaira vezethetők vissza, olyan változásoknak minősülnek, mint amelyek a pénz időértékének és a pénzügyi kockázatnak a hatásából és az abban bekövetkező változásokból erednek.

B129. A 88–89. bekezdés előírása szerint a gazdálkodó egységnek számviteli politikájában el kell döntenie, hogy az időszak biztosítási pénzügyi bevételeit vagy ráfordításait megosztja-e az eredmény és az egyéb átfogó jövedelem között. A gazdálkodó egység a választott számviteli politikát biztosítási szerződésportfóliókra alkalmazza. A biztosítási szerződésportfólió számára megfelelő számviteli politika értékelésekor a gazdálkodó egység – az IAS 8 *Számviteli politika, a számviteli becslések változásai és hibák* standard 13. bekezdését alkalmazva – minden egyes portfólió esetében figyelembe veszi a gazdálkodó egység által tartott eszközöket és azok elszámolási módját.

B130. Ha a 88. bekezdés (b) pontja alkalmazandó, akkor a gazdálkodó egységnek egy olyan összeget kell elszámolnia az eredményben, amelyet a várható teljes biztosítási pénzügyi bevételeknek vagy ráfordításoknak a biztosítási szerződéscsoport időtartamára való szisztematikus allokációjával határoz meg. Ezzel összefüggésben a szisztematikus allokáció a biztosítási szerződéscsoport várható teljes biztosítási pénzügyi bevételeinek vagy ráfordításainak a csoport időtartamára való olyan allokációja, amely:

a) a szerződés jellemzőin alapul, és nem hivatkozik olyan tényezőkre, amelyek nincsenek hatással a szerződésből eredő várható cash flow-kra. Például a pénzügyi bevételek vagy ráfordítások allokációja nem alapulhat eszközök várható elszámolt hozamain, ha a várható elszámolt hozamok nincsenek hatással a csoportba tartozó szerződések cash flow-ira;

b) azt eredményezi, hogy a szerződéscsoport időtartama alatt az egyéb átfogó jövedelemben elszámolt összegek végösszege nulla. Az egyéb átfogó jövedelemben elszámolt halmozott összeg bármely időpontban megegyezik a szerződéscsoport könyv szerinti értékének és annak az összegnek a különbségével, amelyen a csoportot a szisztematikus allokáció alkalmazásával értékelnék.

B131. Az olyan biztosítási szerződéscsoportok esetében, amelyeknél a pénzügyi kockázattal kapcsolatos feltételezések változásai nincsenek lényeges hatással a kötvénytulajdonosnak fizetett összegekre, a szisztematikus allokációt a B72. bekezdés (e) pontjának i. alpontjában előírt diszkontrátákkal kell meghatározni.

B132. Az olyan biztosítási szerződéscsoportok esetében, amelyeknél a pénzügyi kockázattal kapcsolatos feltételezések változásai lényeges hatással vannak a kötvénytulajdonosnak fizetett összegekre:

a) a jövőbeni cash flow-kra vonatkozó becslésekből eredő pénzügyi bevételek vagy ráfordítások szisztematikus allokációja a következő módok valamelyikével határozható meg:

   i. egy olyan ráta használatával, amely a fennmaradó módosított várható pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat egyenletesen allokálja a szerződéscsoport fennmaradó időtartamára; vagy

   ii. a kötvénytulajdonosoknak járó összegeket jóváírási rátával meghatározó szerződések esetében egy olyan allokációval, amely az időszakban jóváírt és a jövőbeni időszakokban várhatóan jóváírandó összegeken alapul;

b) a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításból eredő pénzügyi bevételek vagy ráfordítások szisztematikus allokációját – amennyiben azt a 81. bekezdés alkalmazásával elkülönítetten szétválasztják a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás egyéb változásaitól – egy olyan allokáció használatával kell meghatározni, amely konzisztens a jövőbeni cash flow-kból eredő pénzügyi bevételek vagy ráfordítások allokációjához használttal;

c) a szerződéses szolgáltatási marginból eredő pénzügyi bevételek vagy ráfordítások szisztematikus allokációját a következőképpen kell meghatározni:

   i. a közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződések esetében a B72. bekezdés (b) pontjában meghatározott diszkontrátákkal; és

   ii. a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések esetében egy olyan allokáció használatával, amely konzisztens a jövőbeni cash flow-kból eredő pénzügyi bevételek vagy ráfordítások allokációjához használttal.

B133. Az 53–59. bekezdésben ismertetett díjallokációs módszer biztosítási szerződésekre való alkalmazásakor előfordulhat, hogy a gazdálkodó egységnek diszkontálnia kell a felmerült kárigényeket, vagy hogy azokat saját döntése alapján diszkontálja. Ilyen esetekben dönthet úgy is, hogy a biztosítási pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat a 88. bekezdés (b) pontját alkalmazva megosztja. Ha a gazdálkodó egység így dönt, akkor az eredményben elszámolt biztosítási pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat a B72. bekezdés (e) pontjának iii. alpontjában említett diszkontrátával kell meghatároznia.

B134. A 89. bekezdés akkor alkalmazandó, ha a gazdálkodó egység – saját döntése vagy a rá vonatkozó előírás miatt – tartja a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések mögöttes tételeit. Ha a gazdálkodó egység úgy dönt, hogy a 89. bekezdés (b) pontját alkalmazva megosztja a biztosítási pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat, akkor az eredményben olyan bevételeket vagy ráfordításokat kell elszámolnia, amelyek pontosan megfelelnek a mögöttes tételek eredményében elszámoltaknak, vagyis az elkülönítetten bemutatott tételek összegének nullát kell eredményeznie.

B135. Előfordulhat, hogy a gazdálkodó egység egyes időszakokban megfelel a 89. bekezdés szerint választott számviteli politika feltételeinek, más időszakokban viszont nem, annak változásától függően, hogy tartja-e a mögöttes tételeket. Egy ilyen változás bekövetkezésekor a gazdálkodó egység által választható számviteli politika a 88. bekezdésben meghatározottról a 89. bekezdésben meghatározottra változik, és fordítva. Ezért előfordulhat, hogy a gazdálkodó egység a számviteli politikáját a 88. bekezdés (b) pontjában meghatározott és a 89. bekezdés (b) pontjában meghatározott számviteli politika között megváltoztatja. Ilyen változás esetén a gazdálkodó egység:

a) az egyéb átfogó jövedelemben korábban elszámolt halmozott összeget a változás időpontjában átsorolás miatti módosításként a változással érintett időszak és a jövőbeni időszakok eredményében számolja el a következő módon:

i. ha a gazdálkodó egység korábban a 88. bekezdés (b) pontját alkalmazta, akkor a gazdálkodó egység a változás előtt az egyéb átfogó jövedelemben elszámolt halmozott összeget úgy számolja el az eredményben, mintha a közvetlenül a változás előtt érvényes feltételezések alapján folytatná a 88. bekezdés (b) pontja szerinti módszer alkalmazását; és

ii. ha a gazdálkodó egység korábban a 89. bekezdés (b) pontját alkalmazta, akkor a gazdálkodó egység a változás előtt az egyéb átfogó jövedelemben elszámolt halmozott összeget úgy számolja el az eredményben, mintha a közvetlenül a változás előtt érvényes feltételezések alapján folytatná a 89. bekezdés (b) pontja szerinti módszer alkalmazását;

b) nem állapítja meg újra az előző időszakokra vonatkozó összehasonlító információkat.

B136. A B135. bekezdés (a) pontjának alkalmazásakor a gazdálkodó egység nem számíthatja újra a korábban az egyéb átfogó jövedelemben elszámolt halmozott összeget úgy, mintha mindig is az új megosztás lett volna alkalmazandó; és a változás időpontja után nem aktualizálhatja a jövőbeni időszakokban végzett átsorolásokhoz használt feltételezéseket sem.

Az évközi pénzügyi kimutatásokban szereplő számviteli becslések hatása

B137. Ha a gazdálkodó egység az IAS 34 *Évközi pénzügyi beszámolás* standardot alkalmazva évközi pénzügyi kimutatásokat készít, akkor számviteli politikájában el kell döntenie, hogy az IFRS 17 standard alkalmazásakor a későbbi évközi pénzügyi kimutatások és az éves beszámolási időszak tekintetében megváltoztatja-e a korábbi évközi pénzügyi kimutatásokban szereplő számviteli becslések kezelését. A gazdálkodó egységnek a választott számviteli politikát az általa kibocsátott összes biztosítási szerződéscsoportra és az általa tartott összes viszontbiztosítási szerződéscsoportra alkalmaznia kell.

C. függelék

Hatálybalépés napja és áttérés

Ez a függelék az IFRS 17 Biztosítási szerződések *standard szerves részét képezi.*

Hatálybalépés napja

C1. A gazdálkodó egységnek az IFRS 17 standardot a 2023. január 1-jén vagy azt követően kezdődő éves beszámolási időszakokra kell alkalmaznia. Ha a gazdálkodó egység az IFRS 17 standardot korábban alkalmazza, közzé kell tennie ezt a tényt. A korai alkalmazás megengedett azon gazdálkodó egységek számára, amelyek az IFRS 9 *Pénzügyi instrumentumok* standardot az IFRS 17 standard első alkalmazásának időpontjában vagy azt megelőzően már alkalmazzák.

C2. A C1. és a C3–C33. bekezdésben foglalt áttérési követelmények alkalmazásában:

a) az első alkalmazás időpontja annak az éves beszámolási időszaknak a kezdete, amelyben a gazdálkodó egység először alkalmazza az IFRS 17 standardot; és

b) az áttérés időpontja az első alkalmazás időpontját közvetlenül megelőző éves beszámolási időszak kezdete.

Áttérés

C3. Ha nem kivitelezhetetlen és a C5A. bekezdés sem alkalmazandó, a gazdálkodó egység az IFRS 17 standardot visszamenőleg alkalmazza, kivéve, ha:

a) a gazdálkodó egység nem köteles bemutatni az IAS 8 *Számviteli politika, a számviteli becslések változásai és hibák* standard 28. bekezdésének (f) pontjában előírt kvantitatív információkat; és

b) a gazdálkodó egység a B115. bekezdés szerinti lehetőséget nem alkalmazhatja az áttérés időpontját megelőző időszakokra. A gazdálkodó egység az áttérés időpontjában vagy azt követően akkor és csak akkor alkalmazhatja a B115. bekezdés szerinti lehetőséget a jövőre nézve, ha e lehetőség alkalmazásának időpontjában vagy azt megelőzően kockázatmérséklési kapcsolatokat jelöl meg.

C4. Az IFRS 17 standard visszamenőleges alkalmazásához a gazdálkodó egység az áttérés időpontjában:

a) úgy azonosítja, jeleníti meg és értékeli az egyes biztosítási szerződéscsoportokat, mintha az IFRS 17 standard mindig alkalmazandó lett volna;

(aa) úgy azonosítja, jeleníti meg és értékeli a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszközöket, mintha az IFRS 17 standard mindig alkalmazandó lett volna (kivéve, hogy a gazdálkodó egységnek az áttérés időpontja előtt nem kell alkalmaznia a 28E. bekezdés szerinti megtérülésértékelést);

b) kivezet minden olyan fennálló egyenleget, amely nem létezne, ha az IFRS 17 standard mindig alkalmazandó lett volna; és

c) az eredményként létrejövő nettó különbséget megjeleníti a saját tőkében.

C5. A gazdálkodó egység akkor, és csak akkor, ha számára egy biztosítási szerződéscsoport esetében kivitelezhetetlen a C3. bekezdés alkalmazása, a C4. bekezdés (a) pontja helyett a következő módszereket alkalmazhatja:

a) a C6. bekezdés (a) pontjától függően a C6–C19A. bekezdésben foglalt módosított visszamenőleges módszer; vagy

b) a C20–C24B. bekezdésben foglalt valósérték-módszer.

C5A. A C5. bekezdés ellenére a gazdálkodó egység akkor, és csak akkor dönthet úgy, hogy a C20–C24B. bekezdés szerinti valósérték-módszert alkalmazza azon, közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződéscsoportra, amelyre visszamenőleg alkalmazhatná az IFRS 17 standardot, ha:

a) úgy dönt, hogy a biztosítási szerződéscsoportra az áttérés időpontjától a jövőre nézve alkalmazza a B115. bekezdésben szereplő kockázatmérséklési lehetőséget; és

b) az áttérés időpontja előtt a biztosítási szerződéscsoportból eredő pénzügyi kockázat mérséklésére a B115. bekezdésnek megfelelően származékos termékeket, eredménnyel szemben valós értéken értékelt nem származékos pénzügyi eszközöket vagy tartott viszontbiztosítási szerződéseket használt.

C5B. A gazdálkodó egység akkor, és csak akkor, ha számára a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszköz esetében kivitelezhetetlen a C4. bekezdés (aa) pontjának alkalmazása, a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszköz értékelésére a következő módszereket alkalmazhatja:

a) a C6. bekezdés (a) pontjától függően a C14B–C14D. és a C17A. bekezdésben foglalt módosított visszamenőleges módszer; vagy

b) a C24A–C24B. bekezdésben foglalt valósérték-módszer.

Módosított visszamenőleges módszer

C6. A módosított visszamenőleges módszer célja, hogy az aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló észszerű és indokolható információk felhasználásával a lehető legjobban közelítse a visszamenőleges alkalmazás eredményét. Ennek megfelelően a gazdálkodó egység e módszer alkalmazásakor:

a) észszerű és indokolható információkat használ. Ha a gazdálkodó egység nem tudja beszerezni a módosított visszamenőleges módszer alkalmazásához szükséges észszerű és indokolható információkat, akkor a valósérték-módszert kell alkalmaznia;

b) a lehető legtöbb olyan információt felhasználja, amelyet a teljesen visszamenőleges módszer alkalmazásakor használt volna, de csak az aránytalanul magas költség vagy erőfeszítés nélkül rendelkezésre álló információkat kell felhasználnia.

C7. A C9–C19A. bekezdés a visszamenőleges alkalmazás engedélyezett módosításait határozza meg a következő területeken:

a) a biztosítási szerződések vagy biztosítási szerződéscsoportok azon értékelései, amelyeket a szerződéskötés időpontjában vagy a kezdeti megjelenítéskor végeztek volna el;

b) a közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződések szerződéses szolgáltatási marginjával vagy veszteségkomponensével kapcsolatos összegek;

c) a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések szerződéses szolgáltatási marginjával vagy veszteségkomponensével kapcsolatos összegek; és

d) a biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások.

C8. A módosított visszamenőleges módszer céljának eléréséhez a gazdálkodó egység számára csak annyiban megengedett a C9–C19A. bekezdés szerinti egyes módosítások alkalmazása, amennyiben nem rendelkezik észszerű és indokolható információval a visszamenőleges módszer alkalmazásához.

Értékelések a szerződéskötéskor vagy a kezdeti megjelenítéskor

C9. Amennyiben a C8. bekezdés megengedi, a gazdálkodó egységnek a következő kérdésekről az áttérés időpontjában rendelkezésre álló információk alapján kell döntenie:

a) a biztosítási szerződéscsoportok azonosításának módja a 14–24. bekezdés alapján;

b) hogy a biztosítási szerződés megfelel-e a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződés fogalmának a B101–B109. bekezdés alapján;

c) a diszkrecionális cash flow-k azonosításának módja a közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződések esetében a B98–B100. bekezdés alapján; és

d) a befektetési szerződés a 71. bekezdést alkalmazva megfelel-e az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződés fogalmának.

C9A. Amennyiben a C8. bekezdés megengedi, a gazdálkodó egység felmerült kárigényekre vonatkozó kötelezettségként sorolja be az azon kárigények kielégítésére vonatkozó kötelezettségeket, amelyek a biztosítási szerződés üzleti tevékenységnek nem minősülő biztosítási szerződések átruházásával vagy az IFRS 3 standard hatókörébe tartozó üzleti kombinációban való megszerzése előtt merültek fel.

C10. Amennyiben a C8. bekezdés megengedi, a gazdálkodó egységnek nem kell a 22. bekezdést alkalmazva olyan csoportokra bontania a csoportokat, amelyek nem tartalmaznak egy évnél nagyobb különbséggel kibocsátott szerződéseket.

A közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződéscsoportok szerződéses szolgáltatási marginjának vagy veszteségkomponensének meghatározása

C11. Amennyiben a C8. bekezdés megengedi, a gazdálkodó egység a közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó szerződések esetében a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség szerződéses szolgáltatási marginját vagy veszteségkomponensét (lásd a 49–52. bekezdést) az áttérés időpontjában a C12–C16C. bekezdés alkalmazásával határozza meg.

C12. Amennyiben a C8. bekezdés megengedi, a gazdálkodó egység a jövőbeni cash flow-knak a biztosítási szerződéscsoport kezdeti megjelenítési időpontja szerinti értékét az áttérés időpontja (vagy, ha egy korábbi időpont szerinti cash flow-k a C4. bekezdés (a) pontjának alkalmazásával visszamenőleg meghatározhatók, a korábbi időpont) szerinti összegen határozza meg, kiigazítva azon cash flow-kkal, amelyek a biztosítási szerződéscsoport kezdeti megjelenítésének időpontja és az áttérés időpontja (vagy egy korábbi időpont) között tudvalevőleg bekövetkeztek. A tudvalevőleg bekövetkezett cash flow-k magukban foglalják azokat a cash flow-kat, amelyek az áttérés időpontja előtt megszűnt szerződésekből erednek.

C13. Amennyiben a C8. bekezdés megengedi, a gazdálkodó egység a következőképpen határozza meg a biztosítási szerződéscsoport kezdeti megjelenítésének időpontjában (vagy a későbbiekben) érvényes diszkontrátákat:

a) egy olyan megfigyelhető hozamgörbe használatával, amely közvetlenül az áttérés időpontja előtti legalább három évben közelítőleg becsüli a 36. és a B72–B85. bekezdés alkalmazásával becsült hozamgörbét, ha létezik ilyen megfigyelhető hozamgörbe;

b) ha az (a) pontban említett megfigyelhető hozamgörbe nem létezik, akkor a kezdeti megjelenítés időpontjában (vagy a későbbiekben) érvényes diszkontrátákat valamely megfigyelhető hozamgörbe és a 36. és a B72–B85. bekezdés alkalmazásával becsült hozamgörbe közötti átlagos hozamkülönbözet meghatározásával és e hozamkülönbözetnek az említett megfigyelhető hozamgörbére való alkalmazásával becsüli. Az említett hozamkülönbözetnek a közvetlenül az áttérés időpontja előtti legalább három év átlagának kell lennie.

C14. Amennyiben a C8. bekezdés megengedi, a gazdálkodó egység a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazításnak a biztosítási szerződéscsoport kezdeti megjelenítési időpontjában (vagy a későbbiekben) érvényes értékét úgy határozza meg, hogy az áttérés időpontja szerinti nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítást kiigazítja a kockázat alóli várható mentesülésnek az áttérés időpontja előtti értékével. A kockázat alóli várható mentesülés értékét a gazdálkodó egység által az áttérés időpontjában kibocsátott hasonló biztosítási szerződésekkel kapcsolatos kockázat alóli mentesülés alapján kell meghatározni.

C14A. A gazdálkodó egység a B137. bekezdést alkalmazva dönthet úgy, hogy nem változtatja meg a korábbi évközi pénzügyi kimutatásokban szereplő számviteli becslések kezelését. Amennyiben a C8. bekezdés megengedi, az ilyen gazdálkodó egységnek az áttérés időpontjában úgy kell meghatároznia a szerződéses szolgáltatási margint vagy a veszteségkomponenst, mintha az áttérés időpontja előtt nem készített volna évközi pénzügyi kimutatásokat.

C14B. Amennyiben a C8. bekezdés megengedi, a gazdálkodó egységnek ugyanazt a szisztematikus és észszerű módszert kell alkalmaznia a következőkre, mint amelyet várhatóan az áttérés időpontját követően fog használni a 28A. bekezdés alkalmazásakor az áttérés időpontja előtt kifizetett (vagy másik IFRS standard alapján kötelezettség megjelenítésével elszámolt) biztosítási akvizíciós cash flow-k allokációjára (kivéve az áttérés időpontja előtt megszűnő biztosítási szerződésekkel kapcsolatos összegeket):

a) az áttérés időpontjában megjelenített biztosítási szerződéscsoportok; és

b) az áttérés időpontja után várhatóan megjelenítésre kerülő biztosítási szerződéscsoportok.

C14C. Az áttérés időpontja előtt kifizetett azon biztosítási akvizíciós cash flow-kkal, amelyeket az áttérés időpontjában megjelenített biztosítási szerződéscsoporthoz allokálnak, ki kell igazítani az adott csoport szerződéses szolgáltatási marginját, amennyiben a várhatóan a csoportba tartozó biztosítási szerződéseket az adott időpontban megjelenítették (lásd a 28C. és a B35C. bekezdést). Az áttérés időpontja előtt kifizetett egyéb biztosítási akvizíciós cash flow-kat, beleértve azokat is, amelyeket az áttérés időpontja után várhatóan megjelenítésre kerülő biztosítási szerződéscsoporthoz allokálnak, eszközként kell megjeleníteni, a 28B. bekezdést alkalmazva.

C14D. Ha a gazdálkodó egység nem rendelkezik észszerű és indokolható információkkal a C14B. bekezdés alkalmazásához, akkor a következő összegeket az áttérés időpontjában nullában kell megállapítania:

a) az áttérés időpontjában megjelenített biztosítási szerződéscsoport szerződéses szolgáltatási marginjának a kiigazítása és az adott csoport biztosítási akvizíciós cash flow-i tekintetében megjelenített eszköz; és

b) az áttérés időpontja után várhatóan megjelenítésre kerülő biztosítási szerződéscsoportok biztosítási akvizíciós cash flow-i tekintetében megjelenített eszköz.

C15. Ha a C12–C14D. bekezdés alkalmazása a kezdeti megjelenítés időpontjában szerződéses szolgáltatási margint eredményez, akkor a gazdálkodó egység az áttérés időpontjában érvényes szerződéses szolgáltatási margin meghatározásához:

a) ha a gazdálkodó egység a C13. bekezdést alkalmazza a kezdeti megjelenítéskor érvényes diszkontráták becsléséhez, akkor az említett rátákat kell használnia a szerződéses szolgáltatási marginon keletkező kamat halmozásához; és

b) amennyiben a C8. bekezdés megengedi, a szerződéses szolgáltatási marginnak – a szolgáltatások áttérési időpont előtti átruházása miatt – az eredményben megjelenített összegét úgy határozza meg, hogy az említett időpontban fennmaradó fedezeti egységeket összehasonlítja a szerződéscsoport keretében az áttérés időpontja előtt nyújtott fedezeti egységekkel (lásd a B119. bekezdést).

C16. Ha a C12–C14D. bekezdés alkalmazása a kezdeti megjelenítés időpontjában a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség veszteségkomponensét eredményezi, akkor a gazdálkodó egység az áttérés időpontja előtt a veszteség-komponenshez allokált összegeket a C12–C14D. bekezdés alkalmazásával és szisztematikus allokáció használatával határozza meg.

C16A. A gazdálkodó egységnek a hátrányos biztosítási szerződéscsoportra fedezetet nyújtó, a biztosítási szerződések kibocsátása előtt vagy azzal egy időben létrejött tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport esetében az áttérés időpontjában létre kell hoznia a fennmaradó fedezetre vonatkozó eszköz veszteségmegtérülési komponensét (lásd a 66A–66B. bekezdést). Amennyiben a C8. bekezdés megengedi, a gazdálkodó egységnek a veszteségmegtérülési komponenst a következők szorzataként kell meghatároznia:

a) a mögöttes biztosítási szerződések fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettségének veszteségkomponense az áttérés időpontjában (lásd a C16. és a C20. bekezdést); és

b) a mögöttes biztosítási szerződésekkel kapcsolatos azon kárigények százalékos aránya, amelyek tekintetében a gazdálkodó egység a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport révén megtérülésre számít.

C16B. A gazdálkodó egység az áttérés időpontjában a 14–22. bekezdés alkalmazásakor a hátrányos biztosítási szerződéscsoportba bevonhatja a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoporttal fedezett hátrányos biztosítási szerződéseket és a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoporttal nem fedezett hátrányos biztosítási szerződéseket is. A C16A. bekezdés ilyen esetekben történő alkalmazásakor a gazdálkodó egységnek szisztematikus és észszerű allokálással kell meghatároznia a biztosítási szerződéscsoport veszteségkomponensének azon részét, amely a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoporttal fedezett biztosítási szerződésekhez kapcsolódik.

C16C. Ha a gazdálkodó egység nem rendelkezik észszerű és indokolható információkkal a C16A. bekezdés alkalmazásához, akkor nem határozhatja meg a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport veszteségmegtérülési komponensét.

A közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződéscsoportok szerződéses szolgáltatási marginjának vagy veszteségkomponensének meghatározása

C17. Amennyiben a C8. bekezdés megengedi, a gazdálkodó egység a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó szerződések esetében a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség szerződéses szolgáltatási marginját vagy veszteségkomponensét az áttérés időpontjában a következőképpen határozza meg:

a) a mögöttes tételek teljes valós értéke az említett időpontban; mínusz

b) a teljesített cash flow-k az említett időpontban; plusz vagy mínusz

c) a következők miatti kiigazítás:

i. az említett időpont előtt a gazdálkodó egység által a kötvénytulajdonosoknak felszámított összegek (ideértve a mögöttes tételekből levont összegeket is);

ii. az említett időpont előtt kifizetett azon összegek, amelyek nem változtak volna a mögöttes tételek alapján;

iii. a nem pénzügyi kockázatra vonatkozó kockázati kiigazítás azon változása, amelyet a kockázat alóli mentesülés okozott az említett időpont előtt. A gazdálkodó egységnek ezt az összeget az általa az áttérés időpontjában kibocsátott hasonló biztosítási szerződésekkel kapcsolatos kockázat alóli mentesülés alapján kell becsülnie;

iv. az áttérés időpontja előtt kifizetett (vagy másik IFRS standard alapján kötelezettség megjelenítésével elszámolt) biztosítási akvizíciós cash flow-k, amelyeket a csoporthoz allokáltak (lásd a C17A. bekezdést).

d) ha az (a)–(c) pont szerződéses szolgáltatási margint eredményez – mínusz a szerződéses szolgáltatási marginnak az említett időpont előtt nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos összege. Az (a)–(c) pont összege a szerződéscsoport keretében nyújtandó összes szolgáltatás teljes – vagyis a nyújtott szolgáltatások tekintetében az eredményben elszámolandó összegek előtti – szerződéses szolgáltatási marginjának közelítő értéke. A gazdálkodó egység a nyújtott szolgáltatások tekintetében az eredményben elszámolandó összegeket úgy becsüli, hogy az áttérés időpontjában fennmaradó fedezeti egységeket összehasonlítja a szerződéscsoport keretében az áttérés időpontja előtt nyújtott fedezeti egységekkel; vagy

e) ha az (a)–(c) pont veszteségkomponenst eredményez – a veszteségkomponenst nullára igazítja ki, a veszteségkomponens nélküli fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettséget pedig azonos összeggel növeli.

C17A. Amennyiben a C8. bekezdés megengedi, a gazdálkodó egységnek a C14B–C14D. bekezdést kell alkalmaznia a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszköz megjelenítésére, valamint a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződéscsoport szerződéses szolgáltatási marginjának a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében való bármely kiigazítására (lásd a C17. bekezdés c) pontjának iv. alpontját).

Biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások

C18. Az olyan biztosítási szerződéscsoportok esetében, amelyek a C10. bekezdés alkalmazásával egy évnél nagyobb különbséggel kibocsátott szerződéseket tartalmaznak:

a) a gazdálkodó egység számára megengedett, hogy a B72. bekezdés (b)–(e)ii. pontjában meghatározott valamely csoport kezdeti megjelenítési időpontja szerinti diszkontrátákat és a B72. bekezdés (e) pontjának iii. alpontjában meghatározott felmerült kárigény időpontja szerinti diszkontrátákat a kezdeti megjelenítés vagy a felmerült kárigény időpontja helyett az áttérés időpontjában határozza meg;

b) ha a gazdálkodó egység úgy dönt, hogy a biztosítási pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat a 88. bekezdés (b) pontjának vagy a 89. bekezdés (b) pontjának alkalmazásával megosztja az eredményben elszámolt összegek és az egyéb átfogó jövedelemben elszámolt összegek között, akkor az egyéb átfogó jövedelemben megjelenített biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások halmozott összegét az áttérés időpontjában kell meghatároznia ahhoz, hogy a jövőbeni időszakokban a 91. bekezdés (a) pontját alkalmazhassa. A gazdálkodó egység számára megengedett, hogy az említett halmozott összeget vagy a C19. bekezdés (b) pontjának alkalmazásával határozza meg, vagy:

i. nullaként, kivéve, ha a ii. alpont alkalmazandó; és

ii. az olyan közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések esetében, amelyekre a B134. bekezdés alkalmazandó, az egyéb átfogó jövedelemben a mögöttes tételeken megjelenített halmozott összeggel azonos összegként.

C19. Az olyan biztosítási szerződéscsoportok esetében, amelyek nem tartalmaznak egy évnél nagyobb különbséggel kibocsátott szerződéseket:

a) ha a gazdálkodó egység a kezdeti megjelenéskor (vagy a későbbiekben) érvényes diszkontráták becsléséhez a C13. bekezdést alkalmazza, akkor a B72. bekezdés (b)–(e) pontjában említett diszkontrátákat is a C13. bekezdés alkalmazásával kell meghatároznia; és

b) ha a gazdálkodó egység úgy dönt, hogy a biztosítási pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat a 88. bekezdés (b) pontjának vagy a 89. bekezdés (b) pontjának alkalmazásával megosztja az eredményben elszámolt összegek és az egyéb átfogó jövedelemben elszámolt összegek között, akkor az egyéb átfogó jövedelemben megjelenített biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások halmozott összegét az áttérés időpontjában kell meghatároznia ahhoz, hogy a jövőbeni időszakokban a 91. bekezdés (a) pontját alkalmazhassa. A gazdálkodó egység az említett halmozott összeget a következőképpen határozza meg:

i. az olyan biztosítási szerződések esetében, amelyekre a B131. bekezdés szerinti szisztematikus allokáció módszereit fogja alkalmazni – ha a kezdeti megjelenítés időpontjában a diszkontráták becslésére a C13. bekezdést alkalmazza – a kezdeti megjelenítés időpontjában érvényes diszkontráták használatával, szintén a C13. bekezdést alkalmazva;

ii. az olyan biztosítási szerződések esetében, amelyekre a B132. bekezdés szerinti szisztematikus allokáció módszereit fogja alkalmazni – azon az alapon, hogy a kezdeti megjelenítés időpontjában érvényes pénzügyi kockázattal kapcsolatos feltételezések azonosak az áttérés időpontjában érvényes feltételezésekkel, vagyis nullaként;

iii. az olyan biztosítási szerződések esetében, amelyekre a B133. bekezdés szerinti szisztematikus allokáció módszereit fogja alkalmazni – ha a kezdeti megjelenítés időpontjában (vagy a későbbiekben) a diszkontráták becslésére a C13. bekezdést alkalmazza – a felmerült kárigény időpontjában érvényes diszkontráták használatával, szintén a C13. bekezdést alkalmazva; és

iv. az olyan közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések esetében, amelyekre a B134. bekezdés alkalmazandó – az egyéb átfogó jövedelemben a mögöttes tételeken megjelenített halmozott összeggel azonos összegként.

C19A. A gazdálkodó egység a B137. bekezdést alkalmazva dönthet úgy, hogy nem változtatja meg a korábbi évközi pénzügyi kimutatásokban szereplő számviteli becslések kezelését. Amennyiben a C8. bekezdés megengedi, az ilyen gazdálkodó egységnek az áttérés időpontjában úgy kell meghatároznia a biztosítási pénzügyi bevételekkel vagy ráfordításokkal kapcsolatos összegeket, mintha az áttérés időpontja előtt nem készített volna évközi pénzügyi kimutatásokat.

Valósérték-módszer

C20. A valósérték-módszer alkalmazásához a gazdálkodó egységnek a fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettség szerződéses szolgáltatási marginját vagy veszteségkomponensét az áttérés időpontjában a biztosítási szerződéscsoport említett időpontbeli valós értékének és az említett időpontban értékelt teljesített cash flow-knak a különbségeként kell meghatároznia. Az említett valós érték meghatározásához a gazdálkodó egység nem alkalmazhatja az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standard 47. bekezdését (a látra szóló jellegről).

C20A. A 66A–66B. bekezdés alkalmazási körébe tartozó tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport esetében (anélkül, hogy a B119C. bekezdés feltételeinek teljesülnie kellene) a gazdálkodó egységnek az áttérés időpontjában a fennmaradó fedezetre vonatkozó eszköz veszteségmegtérülési komponensét az alábbiak szorzataként kell meghatároznia:

a) a mögöttes biztosítási szerződések fennmaradó fedezetre vonatkozó kötelezettségének veszteségkomponense az áttérés időpontjában (lásd a C16. és a C20. bekezdést); és

b) a mögöttes biztosítási szerződésekkel kapcsolatos azon kárigények százalékos aránya, amelyek tekintetében a gazdálkodó egység a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoport révén megtérülésre számít.

C20B. A gazdálkodó egység az áttérés időpontjában a 14–22. bekezdés alkalmazásakor a hátrányos biztosítási szerződéscsoportba bevonhatja a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoporttal fedezett hátrányos biztosítási szerződéseket és a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoporttal nem fedezett hátrányos biztosítási szerződéseket is. A C20A. bekezdés ilyen esetekben történő alkalmazásakor a gazdálkodó egységnek szisztematikus és észszerű allokálással kell meghatároznia a biztosítási szerződéscsoport veszteségkomponensének azon részét, amely a tartott viszontbiztosítási szerződéscsoporttal fedezett biztosítási szerződésekhez kapcsolódik.

C21. A valósérték-módszer alkalmazásakor a gazdálkodó egység a C22. bekezdést alkalmazhatja a következők meghatározásához:

a) a biztosítási szerződéscsoportok azonosításának módja a 14–24. bekezdés alapján;

b) hogy a biztosítási szerződés megfelel-e a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződés fogalmának a B101–B109. bekezdés alapján;

c) a diszkrecionális cash flow-k azonosításának módja a közvetlen nyereségrészesedést nem tartalmazó biztosítási szerződések esetében a B98–B100. bekezdés alapján; és

d) a befektetési szerződés a 71. bekezdést alkalmazva megfelel-e az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződés fogalmának.

C22. A gazdálkodó egység a C21. bekezdésben említett kérdésekben a következők használatával dönthet:

a) észszerű és indokolható információ a tekintetben, hogy a gazdálkodó egység miként döntött volna a szerződéskötés időpontjában, illetve – ahogy helyénvaló – a kezdeti megjelenítés időpontjában érvényes szerződéses és piaci feltételek alapján; vagy

b) az áttérés időpontjában rendelkezésre álló észszerű és indokolható információk.

C22A. A valósérték-módszer alkalmazásakor a gazdálkodó egység felmerült kárigényekre vonatkozó kötelezettségként sorolhatja be az azon kárigények kielégítésére vonatkozó kötelezettségeket, amelyek a biztosítási szerződés üzleti tevékenységnek nem minősülő biztosítási szerződések átruházásával vagy az IFRS 3 standard hatókörébe tartozó üzleti kombinációban való megszerzése előtt merültek fel.

C23. A gazdálkodó egység a valósérték-módszer alkalmazásakor nem köteles alkalmazni a 22. bekezdést, és a szerződéscsoportba egy évnél nagyobb különbséggel kibocsátott szerződéseket is belefoglalhat. A gazdálkodó egység csak akkor bonthatja a csoportokat kizárólag egy éven (vagy rövidebb időn) belül kibocsátott szerződéseket tartalmazó csoportokra, ha észszerű és indokolható információkkal rendelkezik e felbontás elvégzésére. Akár alkalmazza a 22. bekezdést, akár nem, a gazdálkodó egység számára megengedett, hogy a B72. bekezdés (b)–(e)ii. pontjában meghatározott valamely csoport kezdeti megjelenítési időpontja szerinti diszkontrátákat és a B72. bekezdés (e) pontjának iii. alpontjában meghatározott felmerült kárigény időpontja szerinti diszkontrátákat a kezdeti megjelenítés vagy a felmerült kárigény időpontja helyett az áttérés időpontjában határozza meg.

C24. A valósérték-módszer alkalmazásakor, ha a gazdálkodó egység úgy dönt, hogy a biztosítási pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat megosztja az eredmény és az egyéb átfogó jövedelem között, akkor számára megengedett, hogy az áttérés időpontjában az egyéb átfogó jövedelemben megjelenített biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások halmozott összegét a következőképpen határozza meg:

a) visszamenőleg – de csak ha ehhez észszerű és indokolható információkkal rendelkezik; vagy

b) nullaként, kivéve, ha a (c) pont alkalmazandó; és

c) az olyan közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződések esetében, amelyekre a B134. bekezdés alkalmazandó – az egyéb átfogó jövedelemben a mögöttes tételekből megjelenített halmozott összeggel azonos összegként.

A biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszköz

C24A. A gazdálkodó egység az áttérés időpontjában a valósérték-módszernek a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszközre való alkalmazásakor (lásd a C5B. bekezdés (b) pontját) a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszközt azon biztosítási akvizíciós cash flow-k összegében kell meghatároznia, amelyek a gazdálkodó egységnél az áttérés időpontjában felmerülnének a következők megszerzésére irányuló jogok tekintetében:

a) biztosítási akvizíciós cash flow-k megtérülése az áttérés időpontja előtt kibocsátott, de az áttérés időpontjában nem meg nem jelenített biztosítási szerződések díjaiból;

b) azok a jövőbeli biztosítási szerződések, amelyek az áttérés időpontjában megjelenített biztosítási szerződések megújításai, illetve az (a) pontban ismertetett biztosítási szerződések; és

c) a b) pontban említettektől eltérő jövőbeli biztosítási szerződések az áttérés időpontja után, ha nem kell újra kifizetni a gazdálkodó egység által már kifizetett, a kapcsolódó biztosítási szerződésportfóliónak közvetlenül tulajdonítható biztosítási akvizíciós cash flow-kat.

C24B. A gazdálkodó egységnek az áttérés időpontjában a biztosítási szerződéscsoportok értékeléséből ki kell zárnia a biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszközök összegét.

Összehasonlító információk

C25. A C2. bekezdés (b) pontjában az első alkalmazás időpontját közvetlenül megelőző éves beszámolási időszakra tett hivatkozás ellenére a gazdálkodó egység az IFRS 17 standardot alkalmazva bemutathat módosított összehasonlító információkat is bármely korábbi bemutatott időszak vonatkozásában, de nem köteles ezt megtenni. Ha a gazdálkodó egység bemutat módosított összehasonlító információkat bármely korábbi időszak vonatkozásában, a C2. bekezdés (b) pontjában „az első alkalmazás időpontját közvetlenül megelőző éves beszámolási időszak kezdete" hivatkozás alatt „a bemutatott legkorábbi módosított összehasonlító időszak kezdete" értendő.

C26. A gazdálkodó egység nem köteles rendelkezésre bocsátani a 93–132. bekezdésben előírt közzétételeket az első alkalmazás időpontját közvetlenül megelőző éves beszámolási időszak kezdete előtt bemutatott időszakokra.

C27. Amennyiben a gazdálkodó egység módosítatlan összehasonlító információkat és közzétételeket mutat be bármely korábbi időszak vonatkozásában, egyértelműen azonosítania kell a módosítatlan információt, közzé kell tennie, hogy azt eltérő alapon készítették, és ismertetnie kell ezt az alapot.

C28. A gazdálkodó egységnek nem kell közzétennie korábban közzé nem tett információkat a kárigények olyan alakulásáról, amely több mint öt évvel annak az éves beszámolási időszaknak a vége előtt történt, amelyben a gazdálkodó egység először alkalmazza az IFRS 17 standardot. Ha azonban a gazdálkodó egység nem teszi közzé az említett információt, ezt a tényt közzé kell tennie.

A pénzügyi eszközök újramegjelölése

C29. Az IFRS 17 standard első alkalmazásának időpontjában az a gazdálkodó egység, amelyik az IFRS 9 standardot már az IFRS 17 standard első alkalmazása előtt alkalmazta éves beszámolási időszakokra:

a) újraértékelheti, hogy egy alkalmas pénzügyi eszköz teljesíti-e az IFRS 9 standard 4.1.2. bekezdésének (a) pontja vagy 4.1.2A. bekezdésének (a) pontja szerinti feltételeket. A pénzügyi eszköz csak akkor alkalmas, ha nem olyan tevékenységgel kapcsolatban tartják, amely nem kötődik az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekhez. Az újraértékelés céljából nem alkalmas pénzügyi eszközök közé tartoznak például a banki tevékenységekkel kapcsolatban tartott eszközök vagy az IFRS 17 standard hatókörén kívül eső, befektetési szerződésekkel kapcsolatos alapokban tartott pénzügyi eszközök;

b) köteles visszavonni a pénzügyi eszköz eredménnyel szemben valós értéken értékeltként való korábbi megjelölését, ha az IFRS 9 standard 4.1.5. bekezdése szerinti feltétel az IFRS 17 standard alkalmazása miatt már nem teljesül;

c) pénzügyi eszközét az eredménnyel szemben valós értéken értékeltnek jelölheti meg, ha teljesül az IFRS 9 standard 4.1.5. bekezdése szerinti feltétel;

d) az IFRS 9 standard 5.7.5. bekezdését alkalmazva tőkeinstrumentum-befektetését az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékeltként jelölheti meg;

e) az IFRS 9 standard 5.7.5. bekezdését alkalmazva tőkeinstrumentum-befektetésének az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékeltként való korábbi megjelölését visszavonhatja.

C30. A gazdálkodó egységnek a C29. bekezdést az IFRS 17 standard első alkalmazásának időpontjában érvényes tények és körülmények alapján kell alkalmaznia. A gazdálkodó egység az említett megjelöléseket és besorolásokat visszamenőleg alkalmazza. Ehhez a gazdálkodó egység az IFRS 9 standard áttérésre vonatkozó releváns követelményeit alkalmazza. Az első alkalmazás időpontjának e célból az IFRS 17 standard első alkalmazásának időpontját kell vélelmezni.

C31. A C29. bekezdést alkalmazó gazdálkodó egység nem köteles újramegállapítani a korábbi időszakokat a megjelölések és besorolások ilyen változásainak tükrözése érdekében. A gazdálkodó egység csak akkor állapíthatja meg újra a korábbi időszakokat, ha ez az utólag ismertté vált tények felhasználása nélkül lehetséges. Ha a gazdálkodó egység újramegállapítja a korábbi időszakokat, akkor az újramegállapított pénzügyi kimutatásoknak az érintett pénzügyi eszköz tekintetében tükrözniük kell az IFRS 9 standard összes követelményét. Ha a gazdálkodó egység nem állapítja meg újra a korábbi időszakokat, akkor az első alkalmazás időpontjában a nyitó felhalmozott eredményben (vagy a saját tőke más megfelelő komponensében) meg kell jelenítenie a következők bármely különbségét:

a) az említett pénzügyi eszközök korábbi könyv szerinti értéke; és

b) az említett pénzügyi eszközök könyv szerinti értéke az első alkalmazás időpontjában.

C32. Ha a gazdálkodó egység alkalmazza a C29. bekezdést, akkor az említett pénzügyi eszközök tekintetében az adott éves beszámolási időszakban eszközcsoportonként közzéteszi:

a) a C29. bekezdés (a) pontjának alkalmazása esetén – az alkalmas pénzügyi eszközök meghatározásának alapját;

b) a C29. bekezdés (a)–(e) pontjai közül bármelyik alkalmazása esetén:

i. az érintett pénzügyi eszközök értékelési kategóriáját és könyv szerinti értékét, amelyet közvetlenül az IFRS 17 standard első alkalmazásának időpontja előtt határozott meg; és

ii. az érintett pénzügyi eszközök új értékelési kategóriáját és könyv szerinti értékét, amelyet a C29. bekezdés alkalmazása után határozott meg;

c) a C29. bekezdés (b) pontjának alkalmazása esetén – a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban szereplő azon pénzügyi eszközök könyv szerinti értékét, amelyeket korábban az IFRS 9 standard 4.1.5. bekezdését alkalmazva az eredménnyel szemben valós értéken értékeltként jelölt meg, és amelyek már nem ilyenként vannak megjelölve.

C33. Ha a gazdálkodó egység alkalmazza a C29. bekezdést, akkor az érintett éves beszámolási időszakban olyan kvalitatív információkat kell közzétennie, amelyek révén a pénzügyi kimutatások felhasználói megérthetik:

a) hogy miként alkalmazta a C29. bekezdést azokra a pénzügyi eszközökre, amelyek besorolása az IFRS 17 standard első alkalmazásakor megváltozott;

b) annak okait, hogy az IFRS 9 standard 4.1.5. bekezdésének alkalmazásával miért jelölt meg pénzügyi eszközöket az eredménnyel szemben valós értéken értékeltként, vagy miért vonta vissza az ilyen megjelölést; és

c) hogy az új értékelés során az IFRS 9 standard 4.1.2. bekezdésének (a) pontját vagy 4.1.2A. bekezdésének (a) pontját alkalmazva miért jutott eltérő következtetésekre.

Egyéb IFRS standardok visszavonása

C34. Az IFRS 17 standard hatályon kívül helyezi a 2020-ban módosított IFRS 4 *Biztosítási szerződések* standardot.

D. függelék

Más IFRS standardok módosításai

Ez a függelék az IFRS 17 Biztosítási szerződések *standard Nemzetközi Számviteli Standard Testület általi kibocsátása következtében más standardokban szükségessé vált módosításokat tartalmazza. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.*

A gazdálkodó egység nem alkalmazhatja az IFRS 17 standardot az IFRS 9 Pénzügyi instrumentumok *standard és az IFRS 15* Vevői szerződésekből származó bevétel *standard alkalmazását megelőzően (lásd a C1. bekezdést). Következésképpen, egyéb jelzés hiányában az e függelékben szereplő módosítások a standardok 2017. január 1-jén hatályos, az IFRS 9 és az IFRS 15 standard által módosított szövegén alapulnak.*

IFRS 1 *A Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok első alkalmazása*

A standard kiegészül a 39AE. bekezdéssel.

Hatálybalépés napja

…

39AE. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard módosította a B1. és a D1. bekezdést, törölte a D4. bekezdés előtti címet és a D4. bekezdést, továbbá a B12. bekezdés után beillesztett egy címet és a B13. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

A B. függelékben a B1. bekezdés módosul. A standard a B12. bekezdést követően kiegészül egy címmel és a B13. bekezdéssel.

B. függelék

Kivételek más IFRS-ek visszamenőleges alkalmazása alól

…

B1. A gazdálkodó egységnek a következő kivételeket kell alkalmaznia:

a) …

f) beágyazott származékos termékek (B9. bekezdés);

g) állami kölcsönök (B10–B12. bekezdés). és

h) biztosítási szerződések (B13. bekezdés).

…

Biztosítási szerződések

B13. A gazdálkodó egységnek az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekre az IFRS 17 standard C. függelékének C1–C24. és C28. bekezdésében foglalt, áttérésre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmaznia. Az IFRS 17 standard említett bekezdéseiben az áttérés időpontjára tett hivatkozásokat az IFRS-ekre történő áttérés időpontjaként kell értelmezni.

A D. függelékben a D1. bekezdés módosul, továbbá a D4. bekezdést és a kapcsolódó címet el kell hagyni.

D. függelék

Mentességek más IFRS-ek alól

…

D1. A gazdálkodó egység az alábbi mentességek közül egyet vagy többet is választhat:

a) …

b) [törölve]

c) …

D4. [Törölve]

IFRS 3 *Üzleti kombinációk*

A 17., 20., 21. és 35. bekezdés módosul. A standard a 31. bekezdés után kiegészül egy címmel és a 31A. bekezdéssel. A standard kiegészül a 64N. bekezdéssel.

Az üzleti kombináció során megszerzett azonosítható eszközök és átvállalt kötelezettségek besorolása vagy megjelölése

…

17. A jelen IFRS a 15. bekezdésben foglalt elvvel kapcsolatban kivételt tartalmaz:

a) az IFRS 16 *Lízingek* standarddal összhangban az olyan lízingszerződés operatív lízingként vagy pénzügyi lízingként való besorolása, amelyben a felvásárolt lízingbeadó;

b) [törölve]

A felvásárlónak ezeket a szerződéseket a szerződéses feltételek és más, a szerződés hatálybalépésekor (vagy – amennyiben a szerződés feltételeit olyan módon változtatták meg, ami besorolását megváltoztatja – a módosítás időpontjában, amely lehet az akvizíció időpontja) fennálló tényezők alapján kell besorolnia.

…

Értékelési elv

…

20. A 24–31A. bekezdés meghatározza az olyan azonosítható eszközök és kötelezettségek típusait, amelyek tartalmaznak olyan tételeket, amelyekre a jelen IFRS az értékelési elv alól korlátozott kivételeket tartalmaz.

Kivételek a megjelenítési vagy értékelési elv alól

21. A jelen IFRS a megjelenítési és az értékelési elv alól korlátozott kivételeket tartalmaz. A 22–31A. bekezdés pontosan meghatározza azokat a konkrét tételeket, amelyekre a kivételek vonatkoznak, és ezeknek a kivételeknek a jellegét. A felvásárlónak ezeket a tételeket a 22–31A. bekezdés előírásainak alkalmazásával kell elszámolnia, ami azt eredményezi, hogy bizonyos tételeket:

…

Biztosítási szerződések

31A. A felvásárlónak az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard hatókörébe tartozó, üzleti kombinációban megszerzett szerződéscsoportot és az IFRS 17 standard meghatározása szerinti biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszközt az IFRS 17 standard 39. bekezdésének és B93–B95F. bekezdésének megfelelően kötelezettségként vagy eszközként kell értékelnie az akvizíció időpontjában.

…

Előnyös vételek

…

35. Előnyös vételre kerülhet sor például egy olyan üzleti kombináció során, amely kényszerértékesítés, amelynek során az eladó kényszer hatása alatt cselekszik. Ugyanakkor a megjelenítési vagy értékelési kivételek a 22–31A. bekezdésben megtárgyalt egyes tételeknél szintén eredményezhetik nyereség elszámolását (vagy egy elszámolt nyereség összegének megváltozását) az előnyös vétel kapcsán.

…

Hatálybalépés napja

…

64N. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard módosította a 17., 20., 21., 35. és B63. bekezdést, továbbá a 31. bekezdés után beillesztett egy címet és a 31A. bekezdést. A 2020 júniusában kibocsátott *Az IFRS 17 standard módosításai* módosította a 31A. bekezdést. A gazdálkodó egységnek a 17. bekezdés módosításait azokra az üzleti kombinációkra kell alkalmaznia, amelyek akvizíciós időpontja az IFRS 17 standard első alkalmazásának időpontja utáni. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni a többi módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

A B. függelékben a B63. bekezdés módosul.

Egyéb IFRS-ek, amelyek útmutatást adnak a későbbi értékeléshez és elszámoláshoz (az 54. bekezdés alkalmazása)

B63. Példák olyan IFRS-ekre, amelyek egy üzleti kombináció során megszerzett eszközök és átvállalt vagy felmerült kötelezettségek későbbi értékeléséhez és elszámolásához adnak útmutatást:

a) …

b) [törölve]

c) …

IFRS 5 *Értékesítésre tartott befektetett eszközök és megszűnt tevékenységek*

Az 5. bekezdés módosul. A standard kiegészül a 44M. bekezdéssel.

Hatókör

…

5. A jelen IFRS értékelésre vonatkozó előírásai [lábjegyzet törölve] nem vonatkoznak az alábbi eszközökre, amelyek a felsorolt standardok hatálya alá tartoznak, akár egyedi eszközként, akár egy elidegenítési csoport részeként:

a) …

f) az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard hatókörébe eső szerződéscsoportok.

…

Hatálybalépés napja

…

44M. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard módosította az 5. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

IFRS 7 *Pénzügyi instrumentumok: közzétételek*

A 3., 8. és 29. bekezdés módosul. A 30. bekezdést el kell hagyni. A standard kiegészül a 44DD. bekezdéssel.

Hatókör

3. A jelen IFRS-t minden gazdálkodó egység köteles a pénzügyi instrumentumok minden típusa tekintetében alkalmazni, kivéve:

a) …

d) az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard által meghatározott biztosítási szerződések vagy az IFRS 17 hatókörébe tartozó, diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződések. Ezt az IFRS-t azonban alkalmazni kell:

i. az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekbe beágyazott származékos termékekre, ha az IFRS 9 standard ezekre vonatkozóan elkülönült elszámolást ír elő a gazdálkodó egységnek;

ii. az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésektől elkülönített befektetési komponensekre, ha az IFRS 17 standard előír ilyen elkülönítést, kivéve, ha az elkülönített befektetési komponens diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződés;

iii. az olyan biztosítási szerződésekből eredő kibocsátói jogokra és kötelmekre, amelyek megfelelnek a *pénzügyi garanciaszerződések* fogalommeghatározásának – ha a kibocsátó az IFRS 9 standardot alkalmazza a szerződések megjelenítésére és értékelésére. A kibocsátónak azonban az IFRS 17 standardot kell alkalmaznia, ha az IFRS 17 standard 7. bekezdésének (e) pontjával összhangban úgy dönt, hogy a szerződések megjelenítése és értékelése során az IFRS 17 standardot alkalmazza;

iv. a gazdálkodó egység azon, általa kibocsátott hitelkártya-szerződésekből, továbbá hitel- vagy fizetési megállapodásokat nyújtó hasonló szerződésekből eredő jogaira és kötelmeire, amelyek pénzügyi instrumentumok és megfelelnek a biztosítási szerződés fogalommeghatározásának, ha a gazdálkodó egység ezekre a jogokra és kötelmekre az IFRS 17 standard 7. bekezdésének (h) pontjával és az IFRS 9 standard 2.1. bekezdése e) pontjának iv. alpontjával összhangban az IFRS 9 standardot alkalmazza;

v. a gazdálkodó egység azon, általa kibocsátott biztosítási szerződésekből eredő jogaira és kötelmeire, amelyek pénzügyi instrumentumok, és amelyek a biztosítási eseményekért járó kártérítést a kötvénytulajdonos szerződésből eredő kötelmének rendezéséhez szükséges összegre korlátozzák, ha a gazdálkodó egység az IFRS 17 standard 8A. bekezdésének megfelelően úgy dönt, hogy az ilyen szerződésekre az IFRS 17 standard helyett az IFRS 9 standardot alkalmazza;

e) …

Pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek kategóriái

8. Az IFRS 9 standardban meghatározott következő kategóriák mindegyikének közzé kell tenni a könyv szerinti értékét vagy magában a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban, vagy a megjegyzésekben:

a) az eredménnyel szemben valós értéken értékelt pénzügyi eszközök, elkülönülten bemutatva i. azokat, amelyek a kezdeti megjelenítéskor vagy a későbbiekben lettek ekként megjelölve az IFRS 9 standard 6.7.1. bekezdésével összhangban; ii. azokat, amelyeket az IFRS 9 standard 3.3.5. bekezdése szerinti döntésnek megfelelően ekként értékelnek; iii. azokat, amelyeket az IAS 32 standard 33A. bekezdése szerinti döntésnek megfelelően ekként értékelnek és iv. azokat, amelyeket az IFRS 9 standardnak megfelelően kötelezően az eredménnyel szemben valós értéken értékelnek.

b) …

Valós érték

…

29. Nem követelmény a valós értékek közzététele:

a) ha a könyv szerinti érték a valós érték észszerű közelítését adja, például az olyan pénzügyi instrumentumok esetében, mint a rövid lejáratú vevőkövetelések és a rövid lejáratú szállítói kötelezettségek; vagy

b) [törölve]

c) [törölve]

d) lízingkötelezettségek esetében.

30. [Törölve]

...

Hatálybalépés napja és áttérés

…

44DD. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard módosította a 3., 8. és 29. bekezdést, és törölte a 30. bekezdést. A 2020 júniusában kibocsátott *Az IFRS 17 standard módosításai* tovább módosította a 3. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

IFRS 9 *Pénzügyi instrumentumok*

A 2.1. bekezdés módosul. A standard kiegészül a 3.3.5. és a 7.1.6. bekezdéssel.

2. fejezet Hatókör

2.1. **A jelen standardot minden gazdálkodó egység köteles a pénzügyi instrumentumok minden típusa tekintetében alkalmazni, kivéve:**

...

e) **az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard által meghatározott biztosítási szerződésből eredő jogokat és kötelmeket vagy az IFRS 17 hatókörébe tartozó, diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződést. Ezt a standardot azonban alkalmazni kell:**

i. **az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekbe beágyazott származékos termékekre, ha a származékos termékek maguk nem az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződések;**

ii. **az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésektől elkülönített befektetési komponensekre, ha az IFRS 17 standard előír ilyen elkülönítést, kivéve, ha az elkülönített befektetési komponens az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződés;**

iii. **az olyan biztosítási szerződésekből eredő kibocsátói jogokra és kötelmekre, amelyek megfelelnek a pénzügyi garanciaszerződés fogalommeghatározásának. Azonban, ha a pénzügyi garanciaszerződések kibocsátója korábban kifejezetten kijelentette, hogy ezeket a szerződéseket biztosítási szerződéseknek tekinti, és ha azokra a biztosítási szerződésekre vonatkozó elszámolást alkalmazta, a kibocsátó választhat, hogy vagy ezt a standardot, vagy az IFRS 17 standardot alkalmazza az ilyen pénzügyi garanciaszerződésekre (lásd a B2.5–B2.6. bekezdést). A kibocsátó szerződésenként is választhat, de választása az egyes szerződéseknél visszavonhatatlan;**

iv. **a gazdálkodó egység azon, általa kibocsátott hitelkártya-szerződésekből, továbbá hitel- vagy fizetési megállapodásokat nyújtó hasonló szerződésekből eredő jogaira és kötelmeire, amelyek pénzügyi instrumentumok és megfelelnek a biztosítási szerződés fogalommeghatározásának, de amelyet az IFRS 17 standard 7. bekezdésének (h) pontja kizár az IFRS 17 standard hatóköréből. Akkor, és csak akkor azonban, ha a biztosítási fedezet a szóban forgó pénzügyi instrumentum szerződéses feltétele, a gazdálkodó egységnek el kell különítenie ezt a komponenst, és alkalmaznia kell rá az IFRS 17 standardot (lásd az IFRS 17 standard 7. bekezdésének (h) pontját).**

v. **a gazdálkodó egység azon, általa kibocsátott biztosítási szerződésekből eredő jogaira és kötelmeire, amelyek pénzügyi instrumentumok, és amelyek a biztosítási eseményekért járó kártérítést a kötvénytulajdonos szerződésből eredő kötelmének rendezéséhez szükséges összegre korlátozzák, ha a gazdálkodó egység az IFRS 17 standard 8A. bekezdésének megfelelően úgy dönt, hogy az ilyen szerződésekre az IFRS 17 standard helyett az IFRS 9 standardot alkalmazza;**

f) ...

...

3.3. A pénzügyi kötelezettségek kivezetése

…

3.3.5. Egyes gazdálkodó egységek olyan – akár belső, akár külső – befektetési alapot működtetnek, amely az alap befektetési jegyei által meghatározott juttatásokat bocsát a befektetők rendelkezésére, és az ezen befektetőknek fizetendő összegek tekintetében pénzügyi kötelezettségeket jelenítenek meg. Hasonlóképpen, egyes gazdálkodó egységek közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződéscsoportokat bocsátanak ki, és tartják azok mögöttes tételeit. Az ilyen alapok vagy mögöttes tételek közül egyesek magukban foglalják a gazdálkodó

egység pénzügyi kötelezettségét (ilyenek például a kibocsátott vállalati kötvények). A jelen standard pénzügyi kötelezettségek kivezetésére vonatkozó egyéb követelményei ellenére a gazdálkodó egység akkor, és csak akkor dönthet úgy, hogy nem vezeti ki az ilyen alapban vagy mögöttes tételben lévő pénzügyi kötelezettséget, ha e célból visszavásárolja a pénzügyi kötelezettséget. A gazdálkodó egység ehelyett dönthet úgy, hogy folytatja az érintett instrumentum pénzügyi kötelezettségként való elszámolását, a visszavásárolt instrumentumot pedig úgy számolja el, mintha az instrumentum pénzügyi eszköz lenne, és azt a jelen standardnak megfelelően az eredménnyel szemben valós értéken értékeli. Ezt a visszavonhatatlan döntést instrumentumonként kell meghozni. E döntés alkalmazásában a biztosítási szerződések magukban foglalják a diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződéseket. (Az e bekezdésben használt, de az IFRS 17 standardban meghatározott fogalmak tekintetében lásd az említett standardot.)

...

7. fejezet Hatálybalépés napja és áttérés

7.1. Hatálybalépés napja

…

7.1.6. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard módosította a 2.1., B2.1., B2.4., B2.5. és B4.1.30. bekezdést, és beillesztette a 3.3.5. bekezdést. A 2020 júniusában kibocsátott *Az IFRS 17 standard módosításai* tovább módosította a 2.1. bekezdést, és a standardot kiegészítette a 7.2.36–7.2.42. bekezdéssel. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

A B. függelékben a B2.1., B2.4., B2.5. és B4.1.30. bekezdés módosul.

7.2. Áttérés

...

Áttérés a 2020 júniusában módosított IFRS 17 standardra

7.2.36. Az IFRS 9 standardnak a 2020 júniusában módosított IFRS 17 standard általi módosításait a gazdálkodó egységnek az IAS 8 standarddal összhangban visszamenőlegesen kell alkalmaznia, kivéve a 7.2.37–7.2.42. bekezdésben meghatározottakat.

7.2.37. Ha a gazdálkodó egység a 2020 júniusában módosított IFRS 17 standardot a jelen standard első alkalmazásával egy időben alkalmazza először, akkor a 7.2.38–7.2.42. bekezdés helyett a 7.2.1–7.2.28. bekezdést kell alkalmaznia.

7.2.38. Ha a gazdálkodó egység a 2020 júniusában módosított IFRS 17 standardot a jelen standard első alkalmazása után alkalmazza először, akkor a 7.2.39–7.2.42. bekezdést kell alkalmaznia. A gazdálkodó egységnek alkalmaznia kell az e módosítások alkalmazásához szükséges áttérésre vonatkozó, jelen standardban foglalt egyéb követelményeket is. E célból az első alkalmazás időpontjára való hivatkozásokat azon beszámolási időszak kezdetére való hivatkozásként kell értelmezni, amelyben a gazdálkodó egység először alkalmazza e módosításokat (e módosítások első alkalmazásának időpontja).

7.2.39. A pénzügyi kötelezettség eredménnyel szemben valós értéken értékeltként való megjelölését illetően a gazdálkodó egység:

a) köteles visszavonni a pénzügyi kötelezettség eredménnyel szemben valós értéken értékeltként való korábbi megjelölését, ha ezt a megjelölést korábban a 4.2.2. bekezdés (a) pontjában foglalt feltételnek megfelelően tették, és e feltétel e módosítások alkalmazása következtében már nem teljesül; és

b) pénzügyi kötelezettségét eredménnyel szemben valós értéken értékeltként jelölheti meg, ha ez a megjelölés korábban nem teljesítette a 4.2.2. bekezdés (a) pontjában foglalt feltételt, amely feltétel e módosítások alkalmazása következtében már teljesül.

Az ilyen megjelölésnek és visszavonásnak e módosítások első alkalmazásának időpontjában érvényes tényeken és körülményeken kell alapulnia. Ezt a besorolást visszamenőlegesen kell alkalmazni.

7.2.40. A gazdálkodó egység nem köteles újramegállapítani korábbi időszakokat e módosítások alkalmazásának tükrözése érdekében. A gazdálkodó egység csak akkor állapíthatja meg újra a korábbi időszakokat, ha ez az utólag ismertté vált tények felhasználása nélkül lehetséges. Ha a gazdálkodó egység újramegállapítja a korábbi időszakokat, akkor az újramegállapított pénzügyi kimutatásoknak az érintett pénzügyi instrumentumok tekintetében tükrözniük kell ezen standard összes követelményét. Ha a gazdálkodó egység nem állapítja meg újra

a korábbi időszakokat, akkor a korábbi könyv szerinti érték és az e módosítások első alkalmazásának időpontját magában foglaló éves beszámolási időszak kezdetén érvényes könyv szerinti érték közötti esetleges különbséget meg kell jelenítenie az e módosítások első alkalmazásának időpontját magában foglaló éves beszámolási időszak nyitó felhalmozott eredményében (vagy a saját tőke más megfelelő komponensében).

7.2.41. Abban a beszámolási időszakban, amely magában foglalja e módosítások első alkalmazásának időpontját, a gazdálkodó egységnek nem kell bemutatnia az IAS 8 standard 28. bekezdésének (f) pontjában előírt kvantitatív információkat.

7.2.42. Abban a beszámolási időszakban, amely magában foglalja e módosítások első alkalmazásának időpontját, a gazdálkodó egységnek az első alkalmazás időpontjára vonatkozóan az e módosításokkal érintett pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek minden egyes csoportja tekintetében közzé kell tennie a következő információkat:

a) a korábbi besorolás, beleértve adott esetben az előző értékelési kategóriát és a közvetlenül e módosítások alkalmazása előtt meghatározott könyv szerinti értéket;

b) az e módosítások alkalmazása után meghatározott új értékelési kategória és könyv szerinti érték;

c) azon pénzügyi kötelezettségek könyv szerinti értéke a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban, amelyeket korábban eredménnyel szemben valós értéken értékeltként jelöltek meg, de a továbbiakban már nem így jelölnek meg; és

d) annak oka, hogy miért jelölt meg pénzügyi kötelezettségeket az eredménnyel szemben valós értéken értékeltként, vagy miért vonta vissza az ilyen megjelölést.

Hatókör (2. fejezet)

B2.1. Egyes szerződések a fizetést éghajlati, geológiai vagy más fizikai változók alapján írják elő. (Az éghajlati változókon alapuló szerződéseket néha „időjárási származékos termékeknek” is nevezik.) Amennyiben ezek a szerződések nem esnek az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard hatókörébe, a jelen standard hatókörébe tartoznak.

…

B2.4. A jelen standard vonatkozik a biztosítók pénzügyi eszközeire és pénzügyi kötelezettségeire, kivéve azokat a jogokat és kötelmeket, amelyeket a 2.1 bekezdés (e) pontja kizár a standard hatóköréből, mivel az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződések alapján merülnek fel.

B2.5. A pénzügyi garanciaszerződések jogi formája különböző lehet, mint például garancia, a hitellevél néhány típusa, hitel-nemteljesítési szerződés vagy biztosítási szerződés. Számviteli kezelésük nem függ a jogi formájuktól. Az alábbiak példák a megfelelő kezelésre (lásd a 2.1. bekezdés (e) pontját):

a) Bár jelentős átadott kockázat esetén a pénzügyi garanciaszerződés megfelel a biztosítási szerződés IFRS 17 standardban szereplő fogalmának (lásd az IFRS 17 standard 7. bekezdésének (e) pontját), a kibocsátó a jelen standardot alkalmazza. Mindazonáltal, ha a kibocsátó korábban kifejezetten kijelentette, hogy ezeket a szerződéseket biztosítási szerződéseknek tekinti és azokra a biztosítási szerződésekre vonatkozó elszámolást alkalmazta, a kibocsátó választhat, hogy vagy a jelen standardot, vagy az IFRS 17 standardot alkalmazza az ilyen pénzügyi garanciaszerződésekre. ...

b) Egyes hitellel kapcsolatos garanciák nem írják elő a fizetés előfeltételeként, hogy a tulajdonos ki legyen téve annak kockázatának, és hogy felmerüljön nála abból származó veszteség, hogy az adós a garantált eszközre vonatkozóan esedékességkor nem fizet. Ilyen például az a garancia, amely fizetést ír elő egy meghatározott hitelminősítés vagy hitelindex változásának esetén. Ezek a garanciák nem a jelen standardban meghatározott pénzügyi garanciaszerződések, és nem az IFRS 17 standardban meghatározott biztosítási szerződések. Az ilyen garanciák származékos termékek és a kibocsátó ezekre a jelen standardot alkalmazza.

c) …

A megjelölés megszünteti vagy jelentősen csökkenti a számviteli meg nem felelést (mismatch)

…

B4.1.30. Az alábbi példák azt mutatják, mikor teljesülhet ez a feltétel. A gazdálkodó egység csak abban az esetben alkalmazhatja ezt a feltételt a pénzügyi eszközök vagy pénzügyi kötelezettségek eredménnyel szemben valós értéken értékeltként való megjelölésére, ha megfelel a 4.1.5. bekezdésben vagy a 4.2.2. bekezdés (a) pontjában említett elvnek:

a) a gazdálkodó egység rendelkezik az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekkel (amelyek értékelése aktuális információkat foglal magában), valamint olyan, az általa kapcsolódónak tekintett pénzügyi eszközökkel, amelyek egyébként az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken vagy amortizált bekerülési értéken lennének értékelve;

b) ...

IFRS 15 *Vevői szerződésekből származó bevétel*

Az 5. bekezdés módosul.

Hatókör

5. A gazdálkodó egységnek a jelen standardot minden vevői szerződésre alkalmaznia kell, a következők kivételével:

a) …

b) az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard hatókörébe eső szerződésekre. A gazdálkodó egység azonban dönthet úgy, hogy a jelen standardot alkalmazza azon biztosítási szerződésekre, amelyek elsődleges célja az IFRS 17 standard 8. bekezdésének megfelelően a szolgáltatások rögzített áron történő nyújtása;

c) …

A C. függelék kiegészül a C1C. bekezdéssel.

Hatálybalépés napja

…

C1C. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard módosította az 5. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

IAS 1 *Pénzügyi kimutatások prezentálása*

A 7., 54. és 82. bekezdés módosul. A standard kiegészül a 139R. bekezdéssel.

Fogalmak

7. ...

Az *egyéb átfogó jövedelem* olyan bevételi és ráfordítási tételeket foglal magában (ideértve az átsorolás miatti módosításokat is), amelyek nem kerülnek megjelenítésre az eredményben, ahogy azt egyéb IFRS-ek előírják vagy lehetővé teszik.

Az egyéb átfogó jövedelem komponensei közé tartoznak az alábbiak:

a) …

g) …;

h) …;

i) az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard hatókörébe tartozó kibocsátott szerződésekből eredő azon biztosítási pénzügyi bevételek és ráfordítások, amelyek nem számolhatók el az eredményben, amikor a teljes pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat megosztják annak érdekében, hogy az eredményben egy olyan összeget számoljanak el, amelyet az IFRS 17 standard 88. bekezdésének (b) pontja alapján szisztematikus allokációval vagy az IFRS 17 standard 89. bekezdésének (b) pontja alapján egy olyan összeggel határoznak meg, amely megszünteti a pénzügyi bevételek vagy ráfordítások mögöttes tételekkel fennálló számviteli meg nem felelését; és

j) a tartott viszontbiztosítási szerződésekből eredő azon pénzügyi bevételek és ráfordítások, amelyek nem számolhatók el az eredményben, amikor a teljes viszontbiztosítási pénzügyi bevételeket vagy ráfordításokat megosztják annak érdekében, hogy az eredményben egy olyan összeget számoljanak el, amelyet az IFRS 17 standard 88. bekezdésének (b) pontja alapján szisztematikus allokációval határoznak meg.

...

A pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban megjelenítendő információk

54. **A pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásnak a következő összegeket bemutató sorokat kell tartalmaznia:**

a) ...

(da) **az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó azon szerződésportfóliók, amelyek eszközök, az IFRS 17 standard 78. bekezdésének előírása szerint megosztva;**

e) **…**

(ma) **az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó azon szerződésportfóliók, amelyek kötelezettségek, az IFRS 17 standard 78. bekezdésének előírása szerint megosztva;**

n) ...

Az eredményre vonatkozó részben vagy az eredménykimutatásban bemutatandó információk

82. **Az egyéb IFRS-ekben előírt tételeken kívül az eredményre vonatkozó szakasznak vagy az eredménykimutatásnak tartalmaznia kell az időszakra vonatkozó következő összegeket bemutató tételsorokat:**

a) **bevételek, külön bemutatva:**

i. **az effektívkamatláb-módszer használatával kiszámított kamatbevételeket; és**

ii. **a biztosítási árbevételt (lásd az IFRS 17 standardot);**

(aa) ...

(ab) **az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó kibocsátott szerződésekből eredő biztosítási szolgáltatási ráfordítások (lásd az IFRS 17 standardot);**

(ac) **a tartott viszontbiztosítási szerződésekből eredő bevételek vagy ráfordítások (lásd az IFRS 17 standardot);**

b) ...

(bb) **az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó kibocsátott szerződésekből eredő biztosítási pénzügyi bevételek vagy ráfordítások (lásd az IFRS 17 standardot);**

(bc) **a tartott viszontbiztosítási szerződésekből eredő pénzügyi bevételek vagy ráfordítások (lásd az IFRS 17 standardot);**

c) ...

Áttérés és hatálybalépés napja

…

139R. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 módosította a 7., 54. és 82. bekezdést. A 2020 júniusában kibocsátott *Az IFRS 17 standard módosításai* tovább módosította az 54. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

...

IAS 7 *Cash flow-k kimutatásai*

A 14. bekezdés módosul. A standard kiegészül a 61. bekezdéssel.

Működési tevékenységek

...

14. A működési tevékenységből származó cash flow-k elsősorban a gazdálkodó egység fő bevételtermelő tevékenységéből származnak. Ezért általában azon tranzakciók és egyéb események eredményeképpen jönnek létre, amelyeket az eredmény meghatározásában vesznek figyelembe. Működési tevékenységből származó cash flow-k például:

a) …

e) [törölve]

f) …

Hatálybalépés napja

…

61. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard módosította a 14. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

IAS 16 *Ingatlanok, gépek és berendezések*

A standard kiegészül a 29A., 29B. és 81M. bekezdéssel.

Értékelés a megjelenítés után

…

29A. Egyes gazdálkodó egységek olyan – akár belső, akár külső – befektetési alapot működtetnek, amely az alap befektetési jegyei által meghatározott juttatásokat bocsát a befektetők rendelkezésére. Hasonlóképpen, egyes gazdálkodó egységek közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződéscsoportokat bocsátanak ki, és tartják azok mögöttes tételeit. Az ilyen alapok vagy mögöttes tételek közül egyesek saját használatú ingatlant foglalnak magukban. A gazdálkodó egység az ilyen alapban vagy mögöttes tételben lévő saját használatú ingatlanra az IAS 16 standardot alkalmazza. A gazdálkodó egység a 29. bekezdés ellenére dönthet úgy, hogy az ilyen ingatlanokat az IAS 40 standardnak megfelelően a valósérték-modell használatával értékeli. E döntés alkalmazásában a biztosítási szerződések magukban foglalják a diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződéseket. (Az e bekezdésben használt, de az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standardban meghatározott fogalmak tekintetében lásd az említett standardot.)

29B. A gazdálkodó egység a 29A. bekezdés alapján a befektetési célú ingatlanokra vonatkozó valósérték-modell alkalmazásával értékelt saját használatú ingatlanokat az ingatlanok, gépek és berendezések külön csoportjaként kezeli.

...

Hatálybalépés napja

…

81M. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard beillesztette a 29A. és 29B. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

IAS 19 *Munkavállalói juttatások*

A 8. bekezdés lábjegyzete módosul. A standard kiegészül a 178. bekezdéssel.

A minősített biztosítási kötvény nem feltétlenül az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standardban meghatározott biztosítási szerződés.

...

Áttérés és hatálybalépés napja

…

178. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard módosította a 8. bekezdés lábjegyzetét. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

IAS 28 *Társult vállalkozásokban és közös vállalkozásokban lévő befektetések*

A 18. bekezdés módosul. A standard kiegészül a 45F. bekezdéssel.

Mentesség a tőkemódszer alkalmazása alól

…

18. Ha a társult vállalkozásban vagy közös vállalkozásban lévő befektetést egy olyan gazdálkodó egység birtokol, vagy azon keresztül közvetetten birtokolják, amely kockázati tőkebefektető szervezet, vagy befektetési alap, zártvégű alap vagy más hasonló gazdálkodó egység, ideértve a befektetéshez kapcsolt biztosítási alapokat is, a gazdálkodó egység dönthet úgy, hogy ezt a befektetést az IFRS 9 standard szerint, az eredménnyel szemben valós értéken

értékeli. A befektetéshez kapcsolt biztosítási alapokra példa az olyan alap, amelyet a gazdálkodó egység a közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződéscsoport mögöttes tételeként tart. E döntés alkalmazásában a biztosítási szerződések magukban foglalják a diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződéseket. A gazdálkodó egység ezt a döntést minden egyes társult vállalkozás vagy közös vállalkozás esetében külön-külön hozza meg a társult vállalkozás vagy közös vállalkozás kezdeti megjelenítésekor. (Az e bekezdésben használt, de az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standardban meghatározott fogalmak tekintetében lásd az említett standardot.)

...

Hatálybalépés napja és áttérés

…

45F. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard módosította a 18. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

IAS 32 *Pénzügyi instrumentumok: Bemutatás*

A 4. bekezdés módosul. A standard kiegészül a 33A. és a 97T. bekezdéssel.

Hatókör

4. **A jelen standardot kell alkalmaznia valamennyi gazdálkodó egységnek valamennyi típusú pénzügyi instrumentumára, az alábbi kivételekkel:**

a) ...

d) **az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard által meghatározott biztosítási szerződések vagy az IFRS 17 hatókörébe tartozó, diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződések. Ezt a standardot azonban alkalmazni kell:**

i. **az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésekbe beágyazott származékos termékekre, ha az IFRS 9 standard ezekre vonatkozóan elkülönült elszámolást ír elő a gazdálkodó egységnek;**

ii. **az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó szerződésektől elkülönített befektetési komponensekre, ha az IFRS 17 standard előír ilyen elkülönítést, kivéve, ha az elkülönített befektetési komponens az IFRS 17 standard hatókörébe tartozó diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződés;**

iii. **az olyan biztosítási szerződésekből eredő kibocsátói jogokra és kötelmekre, amelyek megfelelnek a pénzügyi garanciaszerződések fogalommeghatározásának – ha a kibocsátó az IFRS 9 standardot alkalmazza a szerződések megjelenítésére és értékelésére. A kibocsátónak azonban az IFRS 17 standardot kell alkalmaznia, ha az IFRS 17 standard 7. bekezdésének (e) pontjával összhangban úgy dönt, hogy a szerződések megjelenítése és értékelése során az IFRS 17 standardot alkalmazza;**

iv. **a gazdálkodó egység azon, általa kibocsátott hitelkártya-szerződésekből, továbbá hitel- vagy fizetési megállapodásokat nyújtó hasonló szerződésekből eredő jogaira és kötelmeire, amelyek pénzügyi instrumentumok és megfelelnek a biztosítási szerződés fogalommeghatározásának, ha a gazdálkodó egység ezekre a jogokra és kötelmekre az IFRS 17 standard 7. bekezdésének (h) pontjával és az IFRS 9 standard 2.1. bekezdése e) pontjának iv. alpontjával összhangban az IFRS 9 standardot alkalmazza;**

v. **a gazdálkodó egység azon, általa kibocsátott biztosítási szerződésekből eredő jogaira és kötelmeire, amelyek pénzügyi instrumentumok, és amelyek a biztosítási eseményekért járó kártérítést a kötvénytulajdonos szerződésből eredő kötelmének rendezéséhez szükséges összegre korlátozzák, ha a gazdálkodó egység az IFRS 17 standard 8A. bekezdésének megfelelően úgy dönt, hogy az ilyen szerződésekre az IFRS 17 standard helyett az IFRS 9 standardot alkalmazza;**

e) [törölve]

f) ...

Saját részvények (lásd még az AG36. bekezdést)

…

33A. Egyes gazdálkodó egységek olyan – akár belső, akár külső – befektetési alapot működtetnek, amely az alap befektetési jegyei által meghatározott juttatásokat bocsát a befektetők rendelkezésére, és az ezen befektetőknek fizetendő összegek tekintetében pénzügyi kötelezettségeket jelenítenek meg. Hasonlóképpen, egyes gazdálkodó egységek közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződéscsoportokat bocsátanak ki, és tartják azok mögöttes tételeit. Az ilyen alapok vagy mögöttes tételek közül egyesek magukban foglalják a gazdálkodó egység saját részvényeit. A 33. bekezdés ellenére a gazdálkodó egység akkor, és csak akkor dönthet úgy, hogy a saját tőkéből nem vonja le az ilyen alapban vagy mögöttes tételben lévő saját részvényt, ha e célból visszaszerzi saját tőkeinstrumentumát. A gazdálkodó egység ehelyett dönthet úgy, hogy folytatja az érintett saját részvény saját tőkeként való elszámolását, a visszaszerzett instrumentumot pedig úgy számolja el, mintha az instrumentum pénzügyi eszköz lenne, és azt az IFRS 9 standardnak megfelelően az eredménnyel szemben valós értéken értékeli. Ezt a visszavonhatatlan döntést instrumentumonként kell meghozni. E döntés alkalmazásában a biztosítási szerződések magukban foglalják a diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződéseket. (Az e bekezdésben használt, de az IFRS 17 standardban meghatározott fogalmak tekintetében lásd az említett standardot.)

...

Hatálybalépés napja és áttérés

…

97T. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard módosította a 4., az AG8. és az AG36. bekezdést, és beillesztette a 33A. bekezdést. A 2020 júniusában kibocsátott *Az IFRS 17 standard módosításai* tovább módosította a 4. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

Az alkalmazási útmutatóban az AG8. bekezdés módosul.

Pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek

…

AG8. A szerződéses jog gyakorlásának képessége, vagy a szerződéses kötelem teljesítésének megkövetelése lehet feltétlen, vagy függhet egy jövőbeli esemény bekövetkezésétől. Például a pénzügyi garancia a hitelező szerződéses joga arra vonatkozóan, hogy pénzeszközt kapjon a garanciavállalótól és ezzel összefüggésben a garanciavállaló szerződéses kötelme arra vonatkozóan, hogy a hitelező részére teljesítsen, amennyiben a hitelfelvevő nem teljesít. A szerződéses jog és kötelem egy múltbeli tranzakció vagy esemény (a garancia vállalása) következtében létezik, még akkor is, ha mind a hitelező azon képessége, hogy gyakorolja a jogát, mind pedig a garanciavállalóval szembeni azon követelmény, hogy teljesítse kötelmét, a hitelfelvevő jövőbeli mulasztásának a függvénye. A függő jog és kötelem megfelel a pénzügyi eszköz és a pénzügyi kötelezettség fogalommeghatározásának, bár ezen eszközök és kötelezettségek nem minden esetben kerülnek megjelenítésre a pénzügyi kimutatásokban. Néhány függő jog és kötelem lehet olyan biztosítási szerződés, amely az IFRS 17 standard hatókörébe esik.

IAS 36 *Eszközök értékvesztése*

A 2. bekezdés módosul. A standard kiegészül a 140N. bekezdéssel.

Hatókör

2. **A jelen standardot kell alkalmazni valamennyi eszköz értékvesztésének elszámolásánál, kivéve:**

a) ...

h) **az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard hatókörébe tartozó azon szerződések, amelyek eszközök, és az IFRS 17 standard meghatározása szerinti, biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszközök; és**

i) **…**

Áttérésre vonatkozó rendelkezések és hatálybalépés napja

…

140N. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard módosította a 2. bekezdést. A 2020 júniusában kibocsátott *Az IFRS 17 standard módosításai* tovább módosította a 2. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

IAS 37 *Céltartalékok, függő kötelezettségek és függő követelések*

Az 5. bekezdés módosul. A standard kiegészül a 103. bekezdéssel.

Hatókör

...

5. Amennyiben a céltartalék, függő kötelezettség vagy függő követelés egy bizonyos típusát egy másik standard tárgyalja, úgy a gazdálkodó egységnek a jelen standard helyett azt a standardot kell alkalmaznia. Például, a céltartalékok bizonyos típusai tekintetében a következőkre vonatkozó standardok alkalmazandók:

a) ...

e) az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard hatókörébe eső biztosítási szerződések és egyéb szerződések;

f) ...

Hatálybalépés napja

...

103. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard módosította az 5. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

IAS 38 Immateriális javak

A 3. bekezdés módosul. A standard kiegészül a 130M. bekezdéssel.

Hatókör

…

3. Amennyiben valamely konkrét immateriális eszközre egy másik standard vonatkozik, a gazdálkodó egység a jelen standard helyett a másik standardot alkalmazza. Ez a standard nem vonatkozik például az alábbiakra:

a) …

g) az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standard hatókörébe tartozó szerződések és az IFRS 17 standard meghatározása szerinti, biztosítási akvizíciós cash flow-k tekintetében megjelenített eszközök;

h) ...

Átmeneti rendelkezések és hatálybalépés napja

…

130M. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard módosította a 3. bekezdést. A 2020 júniusában kibocsátott *Az IFRS 17 standard módosításai* tovább módosította a 3. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

IAS 40 *Befektetési célú ingatlan*

A 32B. bekezdés módosul. A standard kiegészül a 85H. bekezdéssel.

Számviteli politika

…

32B. Egyes gazdálkodó egységek olyan – akár belső, akár külső – befektetési alapot működtetnek, amely az alap befektetési jegyei által meghatározott juttatásokat bocsát a befektetők rendelkezésére. Hasonlóképpen, egyes gazdálkodó egységek olyan, közvetlen nyereségrészesedést tartalmazó biztosítási szerződéseket bocsátanak ki, amelyek mögöttes tételei befektetési célú ingatlant foglalnak magukban. Kizárólag a 32A–32B. bekezdés alkalmazásában a biztosítási szerződések magukban foglalják a diszkrecionális nyereségrészesedést tartalmazó befektetési szerződéseket. A 32A. bekezdés nem engedi meg a gazdálkodó egység számára, hogy az alap által birtokolt ingatlanokat (vagy az olyan ingatlant, amely mögöttes tétel) részben bekerülési értéken, részben pedig valós értéken értékelje. (Az e bekezdésben használt, de az IFRS 17 *Biztosítási szerződések* standardban meghatározott fogalmak tekintetében lásd az említett standardot.)

...

Hatálybalépés napja

…

85H. A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard módosította a 32B. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.

SIC-27 *A lízing jogi formáját magában foglaló tranzakciók tartalmi megítélése*

A Hivatkozások bekezdés módosul.

Hivatkozások

...

IFRS 17 *Biztosítási szerződések*

...

A 7. bekezdés módosul.

Konszenzus

…

7. A megállapodás többi kötelmét, ideértve a nyújtott garanciákat és a szerződés lejárat előtti felbontásából származó kötelmeket is, a feltételektől függően az IAS 37, az IFRS 9 vagy az IFRS 17 standard szerint kell elszámolni.

A hatálybalépés napjára vonatkozó bekezdés módosul.

Hatálybalépés napja

…

A 2017 májusában kibocsátott IFRS 17 standard módosította a 7. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 17 standardot.